

การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ครู ผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนทววิชา

โรงเรียนโพกัส เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

ศรีอัมพร ปานพรม

อ

371.394

ศ281ก

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2551

ศรีอัมพร ปานพรม. (2551). การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ครู ผู้ปกครองที่มีต่อการเรียน
กวดวิชาโรงเรียนโพกัส เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหาร
การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน ครู
ผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัส เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตาม
เพศ เกรดเฉลี่ย วิชาที่เรียน โดยศึกษาใน 5 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านวิธีการสอนของครู
ด้านลักษณะการสอนของครู ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน และด้านเอกสารการเรียน
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียน 40 คน ผู้ปกครอง 20 คน ครู 5 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง
ทั้งหมด 65 คน ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง 2 วิธี กลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ใช้ในการตอบ
แบบสอบถามจำนวน 40 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบอย่างง่าย กลุ่มตัวอย่างครูและผู้ปกครอง
สำหรับการสัมภาษณ์ ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็น
แบบสอบถามนักเรียนและแบบสัมภาษณ์ครูและ ผู้ปกครอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
แบบสอบถาม ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (สถิติการเปรียบเทียบ) การ
ทดสอบค่าที
และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลสรุปการวิจัยได้ ดังนี้

1. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัส เขตดุสิต

กรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านวิธีการสอนของครู ด้านลักษณะ
การสอนของครู และด้านเอกสารการเรียน พบว่ามีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียน
โพกัสมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปาน
กลาง

2. การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียน

โพกัสเขตดุสิตกรุงเทพมหานคร ที่มีตัวแปรเพศ เกรดเฉลี่ย วิชาที่เรียนต่างกัน ใน 5 ด้านคือ ด้าน
วิชาการ ด้านวิธีการสอนของครู ด้านลักษณะการสอนของครู ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน และด้าน
เอกสารการเรียน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสแตกต่างกัน
อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การศึกษาสัมภาษณ์ข้อเสนอแนะความคิดเห็นของครู ผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัส เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านวิธีการสอนของครู ด้านลักษณะการสอนของครู ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน ด้านเอกสารการเรียน พบว่ามีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสมีการปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

THE OPINION OF STUDENTS, TEACHERS, AND PARENTS TOWARDS TAKING
TUTORIAL COURSES AT THE FOGUS SCHOOL IN DUSIT DISTRICT, BANGKOK

AN ABSTRACT

BY

SRIUMPORN PANPORM

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Education Degree in Educational Administration
at Srinakharinwirot University

May 2008

Sriumporn Panporm. (2008). The Opinon Of Students, Teachers, And Parents Towards Taking Tutorial Courses At The Focus School In Dusit District, Bangkok. Master's of Project, M.Ed. (Educational Administration). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor. Asst. Prof. Dr. Puongrat Kesornpat.

The proposes of this study were to study opinions of students, teachers, and parents towards taking tutorial courses at the Focus School, Dusit district ,Bangkok in 5 aspects, i.e. academic, teachers' teaching method, teachers' teaching style, learner group size, and learning document; to compare the opinions by sex, GPA, and subject coueses. The sample consisted of 40 students, 20 parents, and 5 teachers, totally 65 samples

Purposive Random Sampling

Population that is use in research are students. teachers, parents in tutorial of Focus School , Dusit district, Bangkok in 2007. The population amounts to 65 persons. Materials use in research are questionnaire in opinion of students and interview from in opinion of teachers, parents to take course in tutorial of Focus School, Dusit district, Bangkok in 5 points. These forms are portion 5 levels. Statistics of data analysis are frequency, percentage, average, average deviation, statistics of comparison and materials analysis.

The research outcomes were as follows:

1. Educations in opinion of students to take course in tutorial of Focus School, Dusit district, Bangkok inclusively is found students have opinions to take course in tutorial of Focus school that has praticed in higher level when consider each points is found the scope of group students, they have opinions to pratice intermediate level.

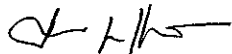
2. Comparison opinion of students to take course in tutorial of Focus School, Dusit district, Bangkok in 5 points is found gender students, G.P.A. and differential a course of subjects, they have opinions to take course in tutorial of Focus school inclusively and each point is not different

3. Gathering propound of teachers, parents to take course in tutorial of Focus School, Dusit district, Bangkok is found teachers parents have opinions to take course in tutorial of Focus School. Children come to study in Focus School for increasing knowledge themselves. The teachers have teaching method that about emphatic

technique in divers new thinking. The teachers have divers teaching and make it clear teaching. Dividing the scope of group students to 5 students per one teacher that is suited to study. Documents a text has summed new course emphatic materials in each lesson clearly and documents a text has divers exercises to partice them.

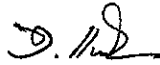
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ครู ผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนกวดวิชา
โรงเรียนโพกัส เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ของ ศรีอัมพร ปานพรม ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

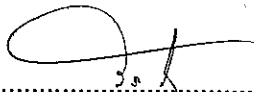
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พงรัตน์ เกษรแพทย์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(รองศาสตราจารย์ ดร. ทศนา แสงศักดิ์)

คณะกรรมการสอบ

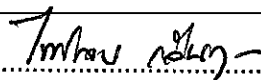
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วีระ สุภากิจ)

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พงรัตน์ เกษรแพทย์)

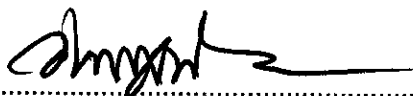
กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. งาม งามพัฒน์)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2551

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษาพร้อมทั้งข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับงานวิจัย ซึ่งท่านได้ให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา จึงขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศน แสงศักดิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภากิจ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ ร.ต.อ.ดร.ปานจักร เหล่ารัตนวงษ์ คณะกรรมการพิจารณาโครงการสารนิพนธ์และคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ที่ได้ให้คำแนะนำที่มีประโยชน์ทำให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิประสาทความรู้แก่ผู้วิจัยในการศึกษาตามหลักสูตรการบริหารการศึกษา ซึ่งทำให้ผู้วิจัยรู้ว่าการศึกษาระดับมหาบัณฑิตของผู้วิจัยมิได้สิ้นสุดลงเพียงการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จเท่านั้น ผู้วิจัยยังจะนำความรู้ดังกล่าวไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่นและสังคมต่อไป

ท้ายสุดผู้วิจัยขอขอบพระคุณ พ่อ แม่ พี่ และน้อง ที่คอยเป็นกำลังใจสนับสนุน ตลอดจนเพื่อนๆ และ พ.ต.ต.ดิฐภัทร บวรชัย พี่ๆสาขาการบริหารการศึกษา ที่ให้คำแนะนำและสนับสนุนการศึกษาในระดับปริญญาโท ทำให้ผู้วิจัยได้ศึกษาสถาบันการศึกษาที่มีคุณภาพแห่งนี้จนสำเร็จ

ศรีอัมพร ปานพรม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
สมมติฐานในการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น.....	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนกวดวิชา.....	11
ความเป็นมาของโรงเรียนกวดวิชา.....	11
ความหมายของการกวดวิชา.....	13
ประเภทของโรงเรียนกวดวิชา.....	14
เหตุผลของการกวดวิชา.....	17
โรงเรียนกวดวิชาฟักส์.....	25
สภาพปัจจุบันของโรงเรียนกวดวิชา.....	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	34
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	38
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	38
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39
การสร้างเครื่องมือ.....	39
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 การวิเคราะห์ข้อมูล	42
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	42
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
5 สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	56
ความมุ่งหมายของการวิจัย	56
ความสำคัญของการวิจัย	56
สมมติฐานในการวิจัย.....	56
วิธีดำเนินการวิจัย	57
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	57
การสร้างเครื่องมือ	58
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	58
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
สรุปผลการศึกษาวิจัย	60
อภิปรายผลการศึกษาวิจัย	62
ข้อเสนอแนะ	64
บรรณานุกรม	66
ภาคผนวก	72
ประวัติย่อผู้วิจัย	106

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ตารางการเปิดสอนโรงเรียนไฟฟ้า	28
2 ตารางการเรียนการสอนโรงเรียนไฟฟ้า	28
3 ความแตกต่างของการเรียนกวดวิชา.....	31
4 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกลุ่ม.....	38
5 ค่าร้อยละของนักเรียนจำแนกตามเพศ เกรดเฉลี่ย วิชาที่เรียน ($n = 40$).....	43
6 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียน กวดวิชาโดยรวมและรายด้าน	44
7 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชา โรงเรียนไฟฟ้า ด้านวิชาการ โดยรวมและรายข้อ	45
8 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียน กวดวิชาไฟฟ้า ด้านวิธีการสอนของครู โดยรวมและรายข้อ	46
9 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชา โรงเรียนไฟฟ้าด้านลักษณะการสอนของครู โดยรวมและรายข้อ.....	47
10 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชา โรงเรียนไฟฟ้าด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียนโดยรวมและรายข้อ.....	48
11 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชา โรงเรียนไฟฟ้าด้านเอกสารการเรียนโดยรวมและรายข้อ	49
12 วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชา โรงเรียนไฟฟ้าที่มีเพศต่างกันโดยรวมและรายด้าน	50
13 วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ การเรียนกวดวิชาโรงเรียนไฟฟ้าที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกันโดยรวมและรายด้าน	51
14 วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ การเรียนกวดวิชาไฟฟ้าที่มีวิชาที่เรียนต่างกันโดยรวมและรายด้าน	52
15 ข้อเสนอแนะเพื่อรวบรวมความคิดเห็นของครู ผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนกวดวิชา โรงเรียนไฟฟ้า โดยรวมและรายด้าน ($n = 25$).....	53

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
2 แผนที่โรงเรียนโพกาส.....	29

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษามีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาคน พัฒนาเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมให้เจริญก้าวหน้าเป็นอารยชน และอารยประเทศ ด้วยเหตุนี้การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทักษะคติ ตลอดจนคุณธรรมของบุคคลเพื่อให้ดำรงชีวิตอย่างมีความสุขทั้งตนเองและประเทศชาติ และยังเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของชีวิตที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตไปในทางที่พึงประสงค์ โดยเฉพาะผู้มีการศึกษาสูงย่อมได้เปรียบและมีโอกาสที่จะมีอาชีพที่มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดีมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อย ดังนั้นการศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญต่อการสร้างรากฐานการดำรงชีวิตที่มั่นคงในอนาคต สามารถสร้างคนให้มีความรู้ มีความสามารถ มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็น มีความพร้อมที่จะประกอบอาชีพได้ จะเห็นว่าการศึกษายช่วยพัฒนาคน ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และอยู่ร่วมสังคมอย่างมีความสุข ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 จึงควรที่จะส่งเสริมให้คนในประเทศได้รับการศึกษาให้มากที่สุดและสูงที่สุดด้วยการศึกษาจึงเป็นความจำเป็นของชีวิตอีกประการหนึ่ง

ในภาวะปัจจุบันซึ่งเป็นยุคโลกาภิวัตน์ วิธีการดำเนินชีวิตมีการแข่งขันกันสูงมากนั้นเป็นผลให้การแสวงหาความรู้เพิ่มเติมเป็นสิ่งที่จำเป็น การเรียนเฉพาะในสถานศึกษาย่อมไม่เพียงพอต่อความต้องการของทั้งผู้เรียนและผู้ปกครองที่จะต้องเตรียมตัว เตรียมบุตรหลานเพื่อการแข่งขันเพื่อให้ได้ที่เรียนตามที่ตนปรารถนา ในปัจจุบันการเรียนกวดวิชาจึงมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมาก ไม่เฉพาะแต่การเรียนกวดวิชาเพื่อให้ได้ความรู้เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการสอบคัดเลือกหรือสอบเอ็นทรานซ์เท่านั้น แต่ในระดับอื่นๆ ผู้ปกครองและนักเรียนก็เล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องเรียนกวดวิชาหรือพิเศษ ด้วยวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันโดยบางคนอาจจะเรียนเพื่อให้มีความรู้เพิ่มขึ้น บางคนเรียนเพราะต้องการเรียนเสริมในสิ่งที่ตนเองไม่เข้าใจ เหตุผลในการเลือกเรียนพิเศษจึงมีความแตกต่างกัน ซึ่งในปัจจุบันจะเห็นว่าอัตราการเรียนกวดวิชาหรือเรียนเสริมพิเศษมีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกปี และมีการเรียนพิเศษในทุกระดับชั้น แม้กระทั่งระดับอนุบาล ผู้ปกครองต้องการให้บุตรหลานสอบแข่งขันเข้าโรงเรียนที่มีชื่อได้ ก็จะให้เรียนพิเศษเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการสอบเข้าเรียนต่อ ในระดับประถมศึกษา จนถึงระดับมหาวิทยาลัยที่ต้องเรียนเพื่อเป็นการเพิ่มความรู้ให้กับตนเอง เหตุผลเหล่านี้ล้วนเป็นเหตุให้มีการกวดวิชาเพิ่มมากขึ้นทั้งสิ้น ถึงแม้ว่าการกวดวิชาจะถูกมองในแง่ที่ไม่เหมาะสม เช่น เป็นการเพิ่มความเสียเปรียบในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ตลอดจนการที่นักเรียนเสียโอกาสที่จะทำกิจกรรมอื่นๆ แต่ก็ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าการกวดวิชาเป็นระบบเสริมทำให้นักเรียนพัฒนาสมรรถภาพที่แต่ละคนมีอยู่

การศึกษานอกระบบยังจัดได้ไม่เพียงพอกับจำนวนประชากรและสภาพความเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว การเชื่อมโยงและเทียบโอนผลการเรียนระหว่างการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยยังทำได้น้อย จากการส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคเอกชน ชุมชน ประชาชน และสถาบันทางสังคมในการจัดการศึกษานอกระบบเท่าที่ควร (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2547: 32)

การกวดวิชาเป็นปรากฏการณ์ทางการศึกษาของไทยที่มีการพัฒนาการ และการเติบโตอย่างกว้างขวางเรื่อยมา โดยในขั้นแรกจะเป็นการกวดวิชาเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย เพราะในช่วงก่อนการสอบประมาณ 1-2 เดือน หลังจากนั้นก็ได้พัฒนาเป็นการกวดวิชาตลอดปีและขยายขอบเขตไปถึงการสอบเข้าประถมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 และแม้แต่ระดับบัณฑิตศึกษา อีกทั้งรูปแบบและวิธีการที่มีความหลากหลายครอบคลุมถึงการกวดโดยครูประจำการ กวดวิชาในโรงเรียน การกวดวิชาในโรงเรียนกวดวิชาเองและการกวดวิชาผ่านอินเทอร์เน็ต (ไพฑูรย์ สินลารัตน์. 2545: 1)

สภาพที่เด็กต้องคร่ำเคร่งเรียนกวดวิชากันมากเป็นเรื่องที่หลายฝ่ายพยายามหาทางแก้ไขกันมานาน อย่างไรก็ตาม ถึงขณะนี้ยังไม่สัมฤทธิ์ผล เนื่องจากเหตุต้นตอของปัญหายังไม่ได้รับการแก้ไข ไม่ว่าจะเป็นความไม่เท่าเทียมกันของคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ความด้อยคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนของครู หรือแนวทางการวัดและประเมินผลที่เน้นให้เด็กจำเพื่อสอบ โดยเฉพาะการสอบเรียนต่อประถมศึกษาปีที่ 1 และประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนดัง รวมทั้งการสอบเอนทรานซ์ (วีรบุช ปิณฑาวณิช. 2547: 14)

นับสิบปีมาแล้วที่การเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นประถมศึกษากลายเป็นของจำเป็นสำหรับผู้ที่ต้องการสอบเข้ามหาวิทยาลัย แม้ว่ากระทรวงศึกษาธิการจะพยายามหาทางลดความเครียดในการแข่งขันและลดภาระในการเรียนกวดวิชาของนักเรียน โดยการยกเลิกระบบเอนทรานซ์ที่เป็นสนามกลางในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้ามหาวิทยาลัย มาใช้ระบบแอดมิชชันส์ที่นำผลการเรียนเฉลี่ยชั้นประถมศึกษามาพิจารณาร่วมแทน แต่ดูเหมือนว่าระบบแอดมิชชันส์นี้ยังไม่บรรลุป่าประสงค์ข้างต้น หากทุกวันนี้มีนักเรียนจำนวนมากยังคงวิ่งหาโรงเรียนกวดวิชากันเช่นเดิม อีกทั้งมีแนวโน้มจะขยายระยะเวลาเรียนกวดวิชามากขึ้น

ปัญหาการกวดวิชาเพื่อติวเข้มเข้ามหาวิทยาลัย เป็นเรื่องที่ถกกันมาเป็นเวลานาน บรรดา นักการศึกษา นักวิชาการและผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพยายามทุกวิถีทางเพื่อสกัดกั้นไม่ให้เด็กไปเรียนกวดวิชา เพราะเห็นว่าเปลืองเงินทอง เป็นการเรียนเพื่อทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย อย่างเดียว จึงได้หันมาใช้คะแนนสะสมเฉลี่ย ม.ปลาย (จีพีเอ) มาจากเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย แต่เด็กก็ยังไปเรียนกวดวิชาเพิ่มขึ้น ทำให้บรรดาโรงเรียนกวดวิชาชื่อดังต้องขยายสาขาไปในพื้นที่ชุมชนต่างๆ ในกรุงเทพฯ และในหัวเมืองที่มีมหาวิทยาลัยตั้งอยู่

(ศีล มติธรรม. 2544: 14)

เนื่องจากสภาพการกวดวิชามีหลายรูปแบบ รวมทั้งสภาพปัจจุบันของเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมได้เปลี่ยนแปลงไป จึงทำให้ผลของการกวดวิชามีลักษณะเฉพาะตามความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวด้วย

การเรียนกวดวิชาในเชิงทฤษฎีนั้นนับว่ามีประโยชน์ หากว่าเงื่อนไขต่างๆ ที่ทำให้เกิดผลดีมีครบถ้วน หรือมีมากเพียงพอ แต่เมื่อพิจารณาจากสภาพปัจจุบันของโรงเรียนกวดวิชา วิธีการดำเนินการเรียนการสอนกวดวิชาในทางปฏิบัติ ประกอบกับการพิจารณาถึงความจำกัดทางโอกาสในการศึกษาแล้ว ผลของการเรียนกวดวิชาเป็นการสูญเสียค่าทางการลงทุนของผู้เรียน เพราะได้ผลน้อยมาก และไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาแบบต่างๆ ที่ควรจะเป็นสิ่งที่ผู้เรียน ได้มาจากการเรียนกวดวิชาก็คือ ผู้เรียนมักได้แต่เทคนิควิธีการทำข้อสอบเก่าคำบรรยายประกอบการ ทำข้อสอบที่ไม่ต่อเนื่องกันเชิงเนื้อหา ผู้เรียนที่อ่อนก็มีโอกาสน้อยที่จะได้รับการชี้แจง แก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง นักเรียนที่เก่ง ก็ต้องเรียนของเดิมอีกครั้ง กับนักเรียนระดับปานกลาง ความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งเป็นปัจจัยหลักสำคัญที่สุด ไม่ได้รับการเอาใจใส่จากผู้สอนเท่าที่ควร และโอกาสทางการศึกษา ยังจำกัดมากแม้ว่าความรู้ความสามารถ จะได้เพิ่มขึ้นจริง โอกาสของการแข่งขัน ก็ยังคงมีสูงเหมือนเดิม จึงทำให้สิ่งที่ได้ อย่างแท้จริงจากการกวดวิชา คือ ความมั่นใจ ในการสอบเท่านั้น โดยที่ความมั่นใจนี้อาจไม่ส่งผลให้เกิดประโยชน์เลย ก็เป็นไปได้ เพราะข้อสอบออกไม่ตรงกับสิ่งที่ตนเองเรียนเพื่อสอบ (สุพัฒน์ สุขมลสันต์. 2530:34)

ประชาชนโดยส่วนใหญ่มักจะมีความเห็นว่าโรงเรียนกวดวิชามีประโยชน์สามารถช่วยการเรียนของบุตรหลานได้ แต่โดยแท้จริงแล้วการเรียนกวดวิชาเป็นการต้องทำให้เด็กเรียนมากเกินไป ความสามารถของร่างกายและจิตใจของเด็กจะรับได้ อาจทำให้เกิดความเครียดและไม่เกิดประโยชน์แต่อย่างใด ตามผลการวิจัยที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้ทำการวิจัย เกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาภาคฤดูร้อนไว้ และผลการวิจัยสรุปได้ว่า การกวดวิชาภาคฤดูร้อนไม่ได้ก่อให้เกิดความรู้แก่ผู้เรียนแต่อย่างใด เพราะใช้เวลาเรียนในระยะสั้น และเรียนตลอดวันติดต่อกันโดยไม่มีความหยุด สภาพห้องเรียนแออัด และวิธีการสอน ก็เป็นเพียงการเฉลยข้อสอบ และแก้งข้อสอบ เพื่อเป็นแนวทางในการตอบข้อสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อเท่านั้น ซึ่งโดยเนื้อแท้ของการสอนไม่เป็นการเพิ่มพูนความรู้ให้มากขึ้นจากที่ผู้เรียนได้รับจากโรงเรียน ทำให้เกิดการสูญเสียค่าทางการศึกษา และหากการสอนซ่อมตามหลักสูตร สามารถสอนได้อย่างมีคุณภาพแล้ว การเรียนกวดวิชาก็มีใช้สิ่งที่นักเรียนและผู้ปกครองจะต้องไฝ่ฝัน ไขว่คว้า เข้าเรียนหรือให้บุตรหลานของตนเข้าไปเรียนให้เสียเงินเสียเวลา โดยใช้เหตุผล (พอดู สุวรรณทัต. 2529:35)

ดังนั้น จะเห็นว่าการกวดวิชาหรือเรียนเสริมพิเศษเป็นสิ่งที่ผู้เรียน ผู้ปกครองมีความต้องการเพิ่มความรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเรียนทันผู้อื่นหรือมากกว่าผู้อื่น หรือบางคนต้องการเสริมในเรื่องที่ยังไม่เข้าใจ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชาไฟกัส จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ครู และผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนไฟกัสใน 5 ด้าน คือ

ด้านวิชาการ ด้านวิธีการสอนของครู ด้านลักษณะการสอนของครู ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน และด้านเอกสารการเรียนรู้ เพื่อเป็นประโยชน์แก่โรงเรียนกวดวิชาจะได้จัดการศึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชา โรงเรียนไฟกัสด เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 5 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านวิธีการสอนของครู ด้านลักษณะการสอนของครู ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน และด้านเอกสารการเรียนรู้
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนไฟกัสด เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ เกรดเฉลี่ย และวิชาที่เรียน
3. เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะของครูและผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนกวดวิชา โรงเรียนไฟกัสด เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่โรงเรียนกวดวิชาไฟกัสดและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนามาตรฐานของโรงเรียนกวดวิชาให้เป็นที่พอใจของนักเรียนมากขึ้น อีกทั้งสามารถใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการให้แก่ผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชาอื่นๆ นอกจากนี้ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องยังสามารถใช้ข้อมูลในการวางแผน เพื่อพัฒนาปรับปรุงกลยุทธ์ด้านต่างๆ เพื่อความก้าวหน้าของธุรกิจการศึกษาและเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนให้มีคุณภาพในสภาวะปัจจุบันที่มีการแข่งขันมากขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังต่อไปนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครู ผู้ปกครองและนักเรียนที่กำลังเรียนกวดวิชาอยู่ในโรงเรียนกวดวิชาไฟกัสด เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนกวดวิชาไฟกัสด เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มครู ผู้ทำหน้าที่สอนในขณะปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนกวดวิชาไฟกัสด ที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ จำนวน 5 คน กลุ่มผู้ปกครอง ผู้ที่รับส่งเด็กนักเรียนในขณะที่เด็กเรียนกวดวิชาโรงเรียนไฟกัสด

ที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ จำนวน 20 คน และนักเรียนที่เรียนกวดวิชาในโรงเรียนกวดวิชาโฟกัส ที่ได้จากการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม จำนวน 40 คน ในปีการศึกษา 2550 รวมจำนวนกลุ่ม ตัวอย่างทั้งสิ้น 65 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

3.1.1 เพศ แบ่งเป็น

3.1.1.1 ชาย

3.1.1.2 หญิง

3.1.2 เกรดเฉลี่ย

3.1.2.1 เกรดเฉลี่ย 1.00 – 1.49

3.1.2.2 เกรดเฉลี่ย 1.50 – 2.49

3.1.2.3 เกรดเฉลี่ย 2.50 – 3.49

3.1.2.4 เกรดเฉลี่ย 3.50 – 4.00

3.1.3 วิชาที่เรียน แบ่งเป็น

3.1.3.1 คณิตศาสตร์

3.1.3.2 อังกฤษ

3.1.3.3 วิทยาศาสตร์

3.1.3.4 ภาษาไทย

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา มี 5 ด้าน คือ

3.2.1 ด้านวิชาการ

3.2.2 ด้านวิธีการสอนของครู

3.2.3 ด้านลักษณะการสอนของครู

3.2.4 ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน

3.2.5 ด้านเอกสารการเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. โรงเรียนกวดวิชา หมายถึง โรงเรียนกวดวิชาซึ่งเป็นที่ตั้งขึ้นโดยการจดทะเบียนตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชนประเภทกวดวิชา พ.ศ. 2545 ตามมาตรา 15 (2) ที่มีการจัดการเรียนการสอนเสริมหลักสูตรในระบบโรงเรียน

2. การเรียนกวดวิชา หมายถึง การเรียนเพิ่มพิเศษไปจากชั้นเรียนปกติเฉพาะบางวิชา โดยยึดเนื้อหาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นการเพิ่มเนื้อหาความรู้ที่ขาดตกบกพร่อง การเสริมเนื้อหาและทักษะในระดับชั้นเรียนที่ผู้เรียนศึกษาในปัจจุบัน และรวมไปถึงการเตรียมการ

ล่วงหน้าในชั้นเรียนต่อไป ตลอดจนมุ่งสู่ความเป็นเลิศเพื่อความเหนือกว่าแห่งศักยภาพของตนในทุกๆ ด้าน

3. ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึก ความนึกคิด ความเชื่อ การตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ ความคิดเห็นย่อมได้รับอิทธิพลจากความรู้ ประสบการณ์ สติปัญญา และสภาพแวดล้อมส่งผลให้บุคคลมีความคิดเห็นเป็นของตนเอง ซึ่งอาจเป็นในทางลบและทางบวกของนักเรียน ผู้ปกครอง และครูที่มีการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัส เขตดุสิตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 จำแนกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านวิธีการสอนของครู ด้านลักษณะการสอนของครู ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน และด้านเอกสารการเรียนรู้

3.1 ด้านวิชาการ หมายถึง นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนกวดวิชาโพกัสมาเรียนกวดวิชาเพื่อต้องการเรียนกวดวิชาเพื่อเพิ่มเกรดเฉลี่ย เพื่อเพิ่มเติมเนื้อหา ปูพื้นฐานความรู้บางอย่างหรือเรียนเพื่อต้องการทบทวน ตรวจสอบ มาเรียนตามเพื่อนหรือเรียนให้ทันเพื่อน เพื่อให้แน่ใจกับเนื้อหาที่ตนเรียนอยู่เพื่อความแม่นยำมากขึ้นในการสอบเลื่อนระดับชั้นที่ตนเรียนอยู่ และเพื่อให้สามารถเรียนรู้เนื้อหาขั้นที่ยากยิ่งขึ้นไปได้

3.2 ด้านวิธีการสอนของครู หมายถึง เทคนิคและวิธีการสอนที่ผู้เรียนได้รับวิธีการถ่ายทอดจากครูผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชาโพกัสด้านวิธีการสอนที่เน้นการแก้งข้อสอบ วิธีการทำแบบฝึกหัด วิธีการสรุปทุกรูปแบบเป็นสูตร เทคนิคการคิดลัด หรือวิธีการความเข้าใจลำดับจากง่ายไปสู่ยาก แจกแจงรูปแบบเนื้อหาให้เด่นชัดและเน้นการแก้ปัญหาโดยการคิดวิเคราะห์ด้วยวิธีแปลก ๆ

3.3 ด้านลักษณะการสอนของครู หมายถึง ลักษณะการสอนของครูที่นักเรียนชอบหรืออยากเรียนกับครูผู้สอนในการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสที่มีวิธีการสอนที่มีใช้คำพูดที่ทำให้นักเรียนเข้าใจง่าย สนุก ดึงดูดความสนใจที่ทำให้ผู้เรียนอยากเรียน มีความกระตือรือร้น และไม่น่าเบื่อ ยังมีเทคนิคการสอนในการถ่ายทอดความรู้ โดยเชื่อมโยงความรู้เดิมของผู้เรียนเข้ากับความรู้ใหม่ สอนเทคนิคการจำสูตรยาก ๆ ให้จดจำได้ง่ายไม่ลืม

3.4 ด้านขนาดกลุ่มผู้เรียน หมายถึง การจัดกลุ่มการเรียนรู้สำหรับนักเรียนในโรงเรียนกวดวิชาโพกัสโดยจัดตามความเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนที่ทางโรงเรียนจัดกลุ่มให้กับนักเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็นการจัดกลุ่มผู้เรียนละ 5 คน ต่อครู 1 คน มีการจัดกลุ่มผู้เรียนละ 6 คน ต่อ ครู 1 คน จัดกลุ่มผู้เรียนละ 8 คน ต่อ ครู 1 คน จัดกลุ่มผู้เรียนละ 10 คน ต่อ ครู 1 คน จัดกลุ่มผู้เรียนละ 12 คน ต่อ ครู 1 คน จัดกลุ่มผู้เรียนละ 14 คน ต่อ ครู 1 คน ที่โรงเรียนโพกัสได้จัดขนาดกลุ่มผู้เรียนตามความเหมาะสมกับผู้เรียน

3.5 ด้านเอกสารการเรียนรู้ หมายถึง สิ่งพิมพ์ สื่อ และอุปกรณ์การเรียนรู้ที่นักเรียนใช้ในการเรียนในโรงเรียนกวดวิชาโพกัสซึ่งมีเนื้อหารายละเอียด มีการย่อสรุปประเด็นสำคัญของบทเรียน สรุปสูตรลัดของบทเรียน อย่างเป็นลำดับขั้นตอน ชัดเจน เข้าใจง่าย พร้อมมีแบบฝึกหัดหลากหลายรูปแบบและมีการจดบันทึกช่วยจำหลังจากเรียนจบบทเรียนนั้นๆ

4. ครู หมายถึง ผู้ทำหน้าที่สอนในขณะที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนกวดวิชาโฟกัส เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2550

5. ผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดา และผู้ที่ส่งและรับเด็กนักเรียนในขณะที่เด็กเรียน กวดวิชา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2550

6. นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่เรียนกวดวิชาในโรงเรียนกวดวิชาโฟกัส เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2550

7. เพศ หมายถึง นักเรียนหญิง และนักเรียนชายที่กำลังเรียนกวดวิชาโรงเรียนโฟกัส ในปีการศึกษา 2550

8. เกรดเฉลี่ย หมายถึง นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมในขณะที่กำลังเรียนกวดวิชาโรงเรียนโฟกัสเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ได้แก่ เกรดเฉลี่ยที่อยู่ระหว่าง 1.00 – 1.49 เกรดเฉลี่ยที่อยู่ระหว่าง 1.50 – 2.49 เกรดเฉลี่ยที่อยู่ระหว่าง 2.50 – 3.49 เกรดเฉลี่ย ที่อยู่ระหว่าง 3.50 – 4.00 ในปีการศึกษา 2550

9. วิชาที่เรียน หมายถึง รายวิชาที่เปิดสอนในโรงเรียนกวดวิชาโฟกัส นักเรียนเลือกเรียนในวิชาที่เปิดสอน ในปีการศึกษา 2550 ได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาอังกฤษ วิชาวิทยาศาสตร์และวิชาภาษาไทย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

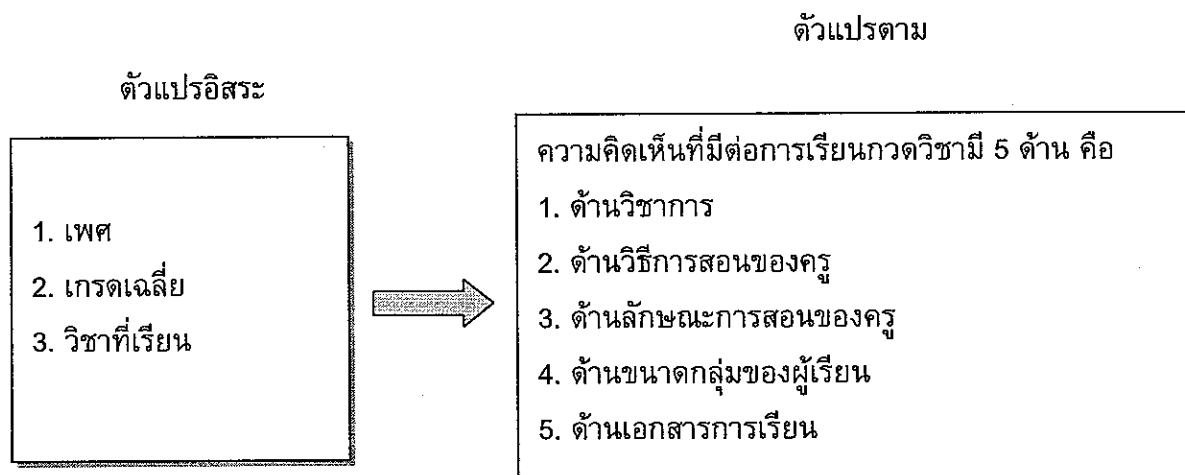
จากการศึกษา หลักการ ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชนประเภทโรงเรียนกวดวิชา พ.ศ. 2545 และจากประสบการณ์ในการสอนในโรงเรียนกวดวิชา ทำให้ผู้วิจัยใช้กรอบในเรื่องความคิดเห็นของนักเรียน ครู ผู้ปกครองที่มีต่อการกวดวิชาโรงเรียนโฟกัส เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยอาศัยงานของของไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2545: 20) นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษางานของสุพัฒน์ สุขมลสันต์ (2530) ที่ว่าเหตุผลในการเรียนกวดวิชาให้ได้ผลดีนั้น ผู้เรียนต้องตั้งเป้าหมายหรือคาดหวังไม่สูงเกินไป รู้จักเลือกเรียนที่เหมาะสมกับตัวเอง ครูผู้สอนต้องให้ความสำคัญต่อนักเรียนแต่ละคน โดยให้ความรักและความห่วงใย จำนวนผู้เรียนในแต่ละกลุ่มหรือห้องเรียนต้องไม่ใหญ่เกินไป ตำราเรียนจะต้องผลิตขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับการเรียนแต่ละแบบ อุปกรณ์การสอนเป็นสิ่งที่จำเป็นมากสำหรับนักเรียนแต่ต้องเป็นอุปกรณ์ที่แตกต่างจากที่เคยใช้ในห้องเรียนปกติ และความตั้งใจของผู้เรียนและครูสอนพิเศษเป็นเหตุผลที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชา

นอกจากนั้นผู้วิจัยได้ศึกษาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของผู้วิจัยจึงได้อาศัยนำแนวความคิดของไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2545: 29) การกวดวิชาในระดับมัธยมตอนปลาย ด้านเกรดเฉลี่ย เพศ วิชาที่เรียน ที่เรียนกวดวิชาส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยที่อยู่ในระดับสูงจะมาเรียนกวดวิชาซึ่งนักเรียนจะมาเรียนเพื่อเพิ่มเกรดเฉลี่ยของตนเองส่วนวิชาที่จะเรียนก็เป็นส่วนหนึ่งที่ผู้เรียนต้องเรียนเพื่อเพิ่มเติมในบางวิชาที่เรียนอ่อนให้มีความรู้มากขึ้น และจากการศึกษางานของปริญญาก้าว

ไทรนันท์ (2545: 36)ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนกวดวิชาในด้านวิชาที่เรียน

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดตามตัวแปรตาม และตัวแปรอิสระ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย เพศ เกรดเฉลี่ย วิชาที่เรียน และด้านเหตุผลผู้เรียนมี 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านวิชาการ ด้านวิธีการสอนของครู ด้านลักษณะการสอนของครู ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน ด้านเอกสารการเรียน ดังแสดงในภาพ 1

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนที่มี เพศ เกรดเฉลี่ย วิชาที่เรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัส เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในด้านวิชาการ ด้านวิธีการสอนของครู ด้านลักษณะการสอนของครู ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน และด้านเอกสารการเรียน ในโรงเรียน กวดวิชาโพกัสแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา โรงเรียนกวดวิชาโฟกัสในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น
 - 1.1 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
 - 1.2 องค์ประกอบและอิทธิพลของความคิดเห็น
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนกวดวิชา
 - 2.1 ความเป็นมาของโรงเรียนกวดวิชา
 - 2.2 ความหมายของการกวดวิชา
 - 2.3 ประเภทของโรงเรียนกวดวิชา
 - 2.4 เหตุผลของการกวดวิชา
 - 2.5 โรงเรียนกวดวิชาโฟกัส
 - 2.6 สภาพปัจจุบันของโรงเรียนกวดวิชา
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น

1.1 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

สุทธิศักดิ์ จิตพิมลมาศ (2545: 12 -13) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีผลมาจากความเชื่อ ความคิด และทัศนคติ ซึ่งต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ประสบการณ์และสภาพแวดล้อม เป็นเครื่องช่วยในการ

ปริญา แก้วไทรนันท์ (2546: 6) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็นว่า ความคิดเห็นคือการแสดงออกของบุคคลโดยการพูด เขียน หรือการแสดงออกทางความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งหรือต่อเหตุการณ์ เป็นการสะท้อนความในใจ ความคิด ความเชื่อของผู้นั้น โดยมีอารมณ์ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นพื้นฐานการแสดงออก ซึ่งจะถูกหรือไม่ก็ได้ หรืออาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากบุคคลอื่นก็ได้ และความคิดเห็นนี้อาจเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

โชติรส โสมนรินทร์ (2546: 10) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงความรู้สึกความเชื่อของบุคคลแต่ละคนที่มีต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งสิ่งนั้นอาจเป็นบุคคล กลุ่มคน หรือสถานการณ์ ในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ จากการใช้สติปัญญา ความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้นเป็นส่วนช่วยในการแสดงความคิดเห็นซึ่งอาจเป็นการพูดหรือเขียน อาจถูกต้องและได้รับการยอมรับหรือไม่ก็ได้ ความคิดเห็นจึงไม่ถาวร และมีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา สถานการณ์ หรือมีข้อเท็จจริงปรากฏขึ้นมา

อมรนัด มาลัย (2546: 13 -14) ได้ให้แนวคิดไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นเรื่องเฉพาะบุคคล การเลี้ยงดู พื้นความรู้ ประสบการณ์ทำงาน และการติดต่อระหว่างบุคคลอื่น เป็นต้น สิ่งต่างๆ เหล่านี้ส่งผลให้แต่ละบุคคลมีความคิดเห็นเป็นของตนเองซึ่งอาจสอดคล้องหรือขัดแย้งกับผู้อื่น สถานการณ์ที่แตกต่างออกไปของแต่ละบุคคล ย่อมมีผลกระทบต่อความคิดเห็นของบุคคลนั้นๆ เนื่องจากความรู้เกิดจากการศึกษาค้นคว้า แต่ความคิดเห็นเกิดจากประสบการณ์ในทุกๆ ด้านของแต่ละบุคคล โดยอาจมีภาวะเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนา

เมื่อเวลาผ่านไป หรือบุคคลนั้นมีประสบการณ์ในชีวิตมากขึ้น นอกจากความคิดเห็นยังอาจไม่สามารถพิสูจน์ได้ด้วยหลักฐาน หากแต่เป็นการนำประสบการณ์ที่มีอยู่มาใช้อ้างอิง

จากการที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึก ความนึกคิด ความเชื่อ การตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ ความคิดเห็นย่อมได้รับอิทธิพลจากความรู้ ประสบการณ์ สถิติปัญญา และสภาพแวดล้อมส่งผลให้บุคคลมีความคิดเห็นเป็นของตนเอง ซึ่งอาจเป็นในทางลบและทางบวก

1.2 องค์ประกอบและอิทธิพลของความคิดเห็น

ทศนีย์ ตรีธาร (2544: 14) นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ดังนี้

เทอร์สโตน (Thurstone. 1967: 77) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นเรื่องของความชอบ ไม่ชอบ ความลำเอียง ความรู้สึก ความเชื่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สามารถวัดได้ในรูปของการแสดงออก

โรคิช (Rodeach. 1972: 112) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นเป็นการผสมผสานหรือจัดระเบียบของความเชื่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีการปฏิกิริยาตอบสนอง ในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

เคนเลอร์ (Kendler. 1974: 671) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความพร้อมของบุคคลที่แสดงพฤติกรรมที่สนับสนุน หรือต่อต้านประสบการณ์บางอย่าง ต่อบุคคล สถาบัน หรือแนวคิดบางอย่าง

ฟิชแบนและอะเซน (Fisnbein; & Ajzen. 1975 : 6) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นจิตลักษณะอย่างหนึ่ง ที่เกิดจากการเรียนรู้ในการที่จะตอบสนองลักษณะที่จะชอบ หรือไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

เซฟเวอร์ (Shaver. 1977: 168) กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง จิตลักษณะประเภทหนึ่งที่มีความโน้มเอียง หรือความรู้สึกที่ตอบสนองไปในทางชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรืออาจกล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นส่วนหนึ่งของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ

1.2.1 องค์ประกอบของความคิดเห็น

ไทรแอนดิส (Triandis. 1971: 2-3) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความคิดเห็นไว้ว่าสามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

1) องค์ประกอบด้านความรู้สึก ได้แก่ อารมณ์ หรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะกำหนดทิศทางความเห็น คือถ้ามีความรู้สึกดี บุคคลก็จะมีความเห็นทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่ถ้ามีความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งนั้น บุคคลก็จะมีความเห็นในทางลบ

2) องค์ประกอบด้านพฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวจะแสดงความคิดเห็นของบุคคล คือ ถ้าแสดงออกอย่างชัดเจนแสดงว่ามีความคิดเห็นเป็นบวกลบแน่นอน

จากการที่กล่าวมาสรุปได้ว่า องค์ประกอบของความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึก ความนึกคิด ความเชื่อ การตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะความคิดเห็นย่อมได้รับอิทธิพลจากความรู้ ประสบการณ์ สติปัญญา และสภาพแวดล้อมส่งผลให้บุคคลมีพฤติกรรมและความคิดเห็นเป็นของตนเอง ซึ่งอาจเป็นในทางลบและทางบวก

1.2.2 อิทธิพลที่มีต่อความคิดเห็น

ธีระพร อูวรรณโณ (2529: 51-54) กล่าวว่า อิทธิพลที่มีต่อความเห็นมี ดังนี้
อิทธิพลจากพ่อแม่ เป็นแหล่งอิทธิพลสูงสุด โดยเฉพาะในวัยเด็ก ซึ่งกำลังจะมีการพัฒนาทางด้านค่านิยม ความเชื่อ และความรู้สึกนึกคิดออกมา ในกรอบของครอบครัวที่มีพ่อแม่เป็นผู้มีอำนาจให้คุณเมื่อทำความดี หรือสิ่งที่พ่อแม่เป็นผู้มีอำนาจให้คุณเมื่อทำความดี

- 1) อิทธิพลจากกลุ่มต่าง ๆ ในสถานศึกษา เช่น ครู และเพื่อน ก็มีอิทธิพลต่อความเห็น
- 2) อิทธิพลจากประสบการณ์ส่วนตัวนักจิตวิทยาสกุล ด้านจิตวิเคราะห์ เน้นเรื่องประสบการณ์ในวัยเด็กว่ามีอิทธิพลการพัฒนาบุคคล รวมทั้งการพัฒนาความเห็นของบุคคลด้วย
- 3) อิทธิพลจากสื่อมวลชน เช่น การโฆษณาประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนกวดวิชา

2.1 ความเป็นมาของโรงเรียนกวดวิชา

จากการศึกษาทางประวัติศาสตร์ยังไม่มีหลักฐานชัดเจนว่า การกวดวิชาเริ่มต้นในสมัยใดแต่มีผู้กล่าวไว้ว่า การกวดวิชาเริ่มต้นตั้งแต่สมัยอยุธยา โดยจัดเป็นโรงเรียนเอกชนประเภทการศึกษาพิเศษมีการกำหนดให้มีการจัดตั้งอย่างมีรูปแบบ โดยจัดเป็นโรงเรียนเอกชนประเภทการศึกษาพิเศษมีการกำหนดไว้ในมาตรา 20(5) มี 7 ลักษณะ คือ โรงเรียนเฉพาะกาล โรงเรียนกวดวิชา โรงเรียนสงเคราะห์คนพิการ โรงเรียนศิลปศึกษา โรงเรียนสอนศาสนา โรงเรียนคำสอน และโรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่ (ก้านทิพย์ ขาดิวงศ์. 2539: 15)

ในปี พ.ศ. 2503 มีการประกาศใช้ในการศึกษาแห่งชาติ มีลักษณะแยกสายการเรียนทำให้เกิดจุดอ่อนในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันของแต่ละสายการเรียนที่ต้องการ ทำให้โรงเรียนกวดวิชามีบทบาทมากขึ้น ต่อมาในปี 2512 กระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาเห็นว่าโรงเรียนกวดวิชาไม่มี

ความจำเป็น ทำให้ผู้ปกครองสิ้นเปลือง และมีโรงเรียนกวดวิชามากพอแล้ว จึงมีนโยบายไม่อนุญาตให้มีการจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชาเพิ่มขึ้น (ก้านทิพย์ ชาติวงศ์. 2530: 6)

ต่อมาในปี พ.ศ. 2520 มีการประกาศให้แผนการศึกษา พ.ศ. 2520 เน้นให้นักเรียนเรียนควบคู่กันทั้งวิชาสามัญและวิชาชีพ เพื่อมุ่งให้นักเรียนมีพื้นฐานที่จะใช้ชีวิตได้อย่างดีในสังคม ทำให้พื้นฐานทางวิชาการของนักเรียนอ่อนลง การกวดวิชาจึงกลับมาได้รับความนิยมมากขึ้น มีการเรียกร้องให้มีการขยายตัวของโรงเรียนกวดวิชา แต่กระทรวงศึกษาธิการยังคงรักษานโยบายเดิม คือ ไม่อนุญาตให้มีการขยายตัว หรือซื้อขายโรงเรียนกวดวิชากันมากพอ (พอดู สุวรรณ. 2530: 6)

จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2534 กองส่งเสริมการศึกษานอกระบบ สำนักงานการศึกษา เอกชนได้เสนอให้มีการทบทวนนโยบายอีกครั้งเนื่องจากสภาพสังคมมีความต้องการโรงเรียนกวดวิชาอย่างมากจึงทำให้กระทรวงศึกษาธิการได้อนุมัติให้มีโรงเรียนกวดวิชา จึงทำให้โรงเรียนกวดวิชา มีสภาพดีขึ้น ทั้งในด้านการแข่งขันทางวิชาการ อาคารสถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน รวมทั้ง ครูผู้สอนด้วย (ก้านทิพย์ ชาติวงศ์. 2530: 13)

การเรียนการสอนในโรงเรียนกวดวิชาแต่ละแห่ง จะเป็นลักษณะการสอนแบบครูเป็น ศูนย์กลาง คือ ครูเป็นผู้อธิบาย ดำเนินการสอนด้วยวิธีการและเทคนิคการสอนของแต่ละบุคคล ความสำเร็จในการเรียนกวดวิชา จึงต้องขึ้นอยู่กับตัวนักเรียนที่ต้องขวนขวาย พยายามทำความเข้าใจกับเนื้อหาให้มากที่สุด ซึ่งหลักสูตรที่เปิดสอนในโรงเรียนกวดวิชาที่เป็นลักษณะของกลุ่มวิชา เปิดสอนในชั้นประถมศึกษา จะมีการสอนรวมทุกวิชาที่สำคัญ ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาที่เปิดสอนรวมทั้งหมด 4 วิชา คือ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาอังกฤษ วิชา ภาษาไทย และวิชาเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต สำหรับมัธยมตอนต้นอาจจัดเป็นหลักสูตร สอน เฉพาะวิชาที่สำคัญ คือ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ และวิชาภาษาอังกฤษหรืออาจเพิ่มวิชา สังคมศึกษาและวิชาภาษาไทย สำหรับช่วงเวลาที่โรงเรียนปิดเทอมจะจัดการเรียนการสอนเป็นระยะ สั้น ๆ โดยเรียนทุกวัน ตั้งแต่วันจันทร์ – ศุกร์ เนื้อหาจะเน้นการเรียนการสอนล่วงหน้า หรือเพื่อ เตรียมสอบเข้าเรียนต่อซึ่งการจัดตารางเรียนจะให้เรียนแยกเป็นรายวิชา ได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาเคมี วิชาชีววิทยา วิชาฟิสิกส์ รวมทั้งวิชาภาษาไทย วิชาสังคมศึกษา วิชาภาษาอังกฤษ และวิชา ภาษาฝรั่งเศสด้วย

ปัจจุบันโรงเรียนกวดวิชา อยู่ภายใต้การดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชน กระทรวงศึกษาธิการ โดยอาศัยระเบียบข้อบังคับของกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนด มาตรฐานโรงเรียนเอกชนประเภทกวดวิชา พ.ศ. 2545 ซึ่งมีการแก้ไขปรับปรุงใหม่จากปี พ.ศ.2534 ให้มีความเหมาะสมและเป็นประโยชน์แก่นักเรียนมากขึ้น โดยเฉพาะด้านมาตรฐานของห้องเรียน ต้องไม่แออัดเกินไป ห้องน้ำชาย-หญิง แบ่งออกจากกัน และมีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน

2.2 ความหมายของการกวดวิชา

กมล สุดประเสริฐ (2526: 1) ได้ให้ความหมายการกวดวิชา หมายถึงการกวดวิชาคนที่เรียนอ่อนให้เก่งขึ้น

สุวัฒน์ สุขมลสันต์ (2530: 39) กล่าวว่า คำว่า “กวดวิชา” คือการเรียนอะไรก็ตามที่คิดว่าตนเองขาดหรือยังไม่พร้อม เพื่อให้ตนเองเรียนทันผู้อื่นหรือมากกว่าผู้อื่น ซึ่งใครก็สามารถเรียนได้โดยที่ผู้เรียนจะเรียนอ่อน เรียนปานกลาง หรือเรียนเก่งก็ย่อมได้

อภิชัย พันธเสน (2530: 14) ได้ให้ความหมายของการกวดวิชาว่า การกวดวิชามิใช่เป็นการศึกษาเล่าเรียนที่มีเนื้อหาใหม่ แต่เป็นการเน้นเนื้อหาในบางส่วน เรื่องบางตอนของเนื้อเรื่องทั้งหมด ที่ได้ศึกษาแล้ว แต่ผู้สอนหรือผู้กวดวิชามีความสนใจเข้าใจ หรือจำได้เป็นพิเศษ โดยเพื่อหวังผลว่าความรู้เหล่านั้นจะเกิดประโยชน์โดยตรงในทันทีหรือในอนาคตอันใกล้ต่อผู้เข้ารับการกวดวิชา ดังนั้นการกวดวิชาจึงมีลักษณะแตกต่างกันจากการศึกษาทั่วไปที่เพิ่มพูนความรู้อย่างกว้าง ๆ แต่เป็นการศึกษาที่มีเป้าหมายที่แน่นอน นั่นก็คือใช้ในการประกอบการแข่งขัน

ภาวินี ศรีสุขวัฒนานันท์ นิคม ดังคะพิภพ และแมนมาศ ลีลสัตยกุล (2532 : 3) ได้ให้ความหมายของการกวดวิชาไว้ว่า การเรียนพิเศษ คือ กิจกรรมการเรียนนอกเวลา เรียนตามปกติ โดยเรียนกับครูคนเดียวหรือคณาจารย์ที่จัดขึ้น เพื่อทบทวนการเรียนหรือแก้ไขข้อสอบให้กับผู้ที่กำลังเตรียมตัวสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัย

ประทีป ชูหมื่นไวย (2538: 44) ได้ให้ความหมายของการกวดวิชาไว้ว่า เป็นการเรียนที่จัดช่วงเวลาไว้ต่างหากจากการสอนปกติ เช่น ช่วงเวลาเย็น วันหยุดราชการ หรือช่วงปิดภาคเรียน โดยผู้สอนทบทวนความรู้ให้กับนักเรียนที่เรียนมาจากโรงเรียนปกติพร้อมทั้งมีการเทคนิคในการทำข้อมูลสอบอีกด้วย

ธวัชชัย บุญมี (2540: 7) กล่าวว่า การกวดวิชา หมายถึง การเรียนบางวิชา ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการเพิ่มเติมนอกเวลาเรียนปกติ การเรียนในที่นี้มิใช่เป็นการศึกษาที่มีเนื้อหาใหม่ แต่เป็นการเน้นเนื้อหาบางตอนของเนื้อเรื่องทั้งหมดที่ได้ศึกษาไปแล้วซึ่งผู้เรียนแต่ละคนมีวัตถุประสงค์ในการเรียนแตกต่างกันไป ซึ่งบางครั้งเรียกว่า การสอนพิเศษ

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2544: 8) กล่าวว่า การกวดวิชา หมายถึง การเรียนเพิ่มเติมจากการเรียนปกติในชั้นเรียน ซึ่งการเรียนเพิ่มเติมนี้จะเรียนกับครูในโรงเรียนเอง ครูผู้สอนภายนอกหรือครูจากโรงเรียนกวดวิชาเฉพาะด้านก็ได้ โดยมีเป้าหมายเพื่อสอบเข้าแข่งขันเข้าศึกษาในสถานศึกษาต่างๆ เป็นหลัก

วชิรา สุขบันเทิง (2545: 16) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การกวดวิชา หมายถึง การเรียนเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการสอบเข้าสถาบันการศึกษา การเรียนเพื่อเรียนล่วงหน้าจากที่นักเรียนเรียนอยู่ในโรงเรียนปกติ เพื่อที่จะได้สามารถเข้าใจบทเรียนต่าง ๆ ได้ดีขึ้น และเป็นการเรียนเพื่อเป็นการทบทวนบทเรียนต่าง ๆ ที่นักเรียนได้เรียนรู้มาก่อนแล้วจากโรงเรียนปกติที่นักเรียนศึกษาอยู่ซึ่งจะช่วยทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในบทเรียนต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น

ชมหา จักอารี (ออนไลน์: 2008) ให้ความหมายไว้ว่าการกวดวิชา หมายถึง การเข้าเรียนพิเศษนอกเวลาปกติ โดยผู้สอนอาจเป็นครู อาจารย์ในโรงเรียนหรือจากสถาบันกวดวิชา จุดมุ่งหมายเพื่อการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยโดยเรียนไม่ต่ำกว่า 4 เดือน

จุฬาลักษณ์ ธนะวัฒน์ (ออนไลน์: 2008) กล่าวว่า การกวดวิชาหมายถึง การเรียนบางวิชานอกเหนือที่ทางโรงเรียนจัดเรียนตามปกติ เพื่อมุ่งหวังให้ผลการเรียนดีขึ้นหรือพัฒนาขึ้น

Bray (1999: 3) กล่าวว่าไว้ว่า การกวดวิชา หมายถึง การเรียนที่จัดขึ้น เพื่อช่วยเหลือผู้ที่เรียนอ่อนได้มีความรู้มากขึ้นและเพิ่มความรู้ที่มีอยู่ให้สูงขึ้น เป็นการช่วยลดภาวะการณ์เรียนอ่อนหนักหน่วงในการเรียนภาคปกติในการเรียน

กล่าวโดยสรุป การกวดวิชา หมายถึง การเรียนการสอนที่จัดขึ้นนอกเหนือจากการเรียนในโรงเรียนตามปกติ โดยเนื้อหาที่เรียนเป็นการย้ำเนื้อหาเดิมหรืออาจเป็นเนื้อหาใหม่สำหรับผู้เรียนไม่เคยเรียนมาก่อน นอกจากนี้ยังเป็นการเพิ่มเติมความรู้ความสามารถให้แก่ผู้เรียนในเวลาอันสั้น รวมถึงการเรียนที่เน้นเนื้อหาบางตอนหรือการเรียนรู้ในการใช้เทคนิคพิเศษที่ทำให้ผู้เรียนสามารถจำและนำไปใช้สอบแข่งขันได้โดยง่าย

2.3 ประเภทของโรงเรียนกวดวิชา

การจำแนกประเภทของโรงเรียนกวดวิชาเปลี่ยนแปลงรูปแบบไปตามยุคสมัย โดยที่เดิมทีโรงเรียนกวดวิชามีวัตถุประสงค์เพื่อกวดวิชาบางวิชาตามหลักสูตรวิชาสามัญของกระทรวงศึกษาธิการเปลี่ยนเป็นโรงเรียนลักษณะการศึกษาพิเศษ อาจจำแนกได้เป็น 3 ประเภท (พอดู สุวรรณทัต. 2530) คือ

2.3.1 ประเภทเรียนลัด

โรงเรียนประเภทนี้ คือ ผู้เรียนต้องการเรียนเพื่อที่จะไปสมัครสอบเทียบความรู้ เช่น สอบเทียบความรู้ชั้นตัวประโยค ทำให้ผู้เรียนสามารถประหยัดเวลาประหยัดเงินได้มาก เพราะใช้เวลาเรียนน้อยและเสียค่าใช้จ่ายน้อย

2.3.2 ประเภทเฉพาะกาล

โรงเรียนประเภทนี้ คือ โรงเรียนที่เปิดสอนเฉพาะเวลาหรือเฉพาะกิจ ส่วนใหญ่จะเปิดเรียนภาคฤดูร้อน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่ไม่มีโอกาสเรียนเพื่อเพิ่มเติมความรู้ ทั้งนี้เนื่องจากว่า โอกาสในการเลือกสถานที่เรียนของนักเรียนมีเท่ากันเมื่อเรียนในโรงเรียนที่มีมาตรฐานไม่ดีก็เกรงว่าจะสอบแข่งขันเพื่อเข้าเรียนต่อในสถาบันชั้นสูงไปไม่ได้ ฉะนั้นผู้เรียนจึงหาที่เรียนเพิ่มเติม เพื่อความมีโอกาสที่จะสอบแข่งขัน ต่อไป

2.3.3 ประเภทกวดวิชาตลอดปี

โรงเรียนประเภทนี้เปิดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ แต่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนเสริมในวิชาที่ตนเรียนอ่อน หรือไม่เข้าใจพอดี เพื่อจะเป็นพื้นฐานการเรียนในโรงเรียนสามัญภาคปกติแล้ว

สืบเนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนไปทำให้การกวดวิชามีความหมายเพิ่มเติมมากขึ้นสามารถจำแนกลักษณะของโรงเรียนกวดวิชาได้อีกแบบหนึ่ง (ก้านทิพย์ ชาติวงศ์. 2539) คือ

1) โรงเรียนกวดวิชาเพื่อเรียนซ่อมแซมหรือเรียนเสริม

เป็นการเรียนเสริมหรือซ่อม สำหรับผู้เรียนที่อ่อนในแต่ละระดับชั้น ส่วนใหญ่ มักทำการเรียนการสอนในโรงเรียนสายสามัญ ผู้สอนมักจะเป็นครูในโรงเรียนนั้น ส่วนผู้เรียนก็เป็นนักเรียนในโรงเรียนนั้น มักจะเรียนตอนเย็นหลังเลิกเรียนปกติ การเรียนการสอนจะแตกต่างกันตามระดับดังนี้

(1)ระดับอนุบาล – ระดับประถมศึกษา จะเป็นการสอนการบ้าน หรือเรียนล่วงหน้าก่อนบทเรียน

(2)ระดับมัธยมศึกษา จะเป็นการสอนเฉพาะบางวิชาที่มีความสำคัญในการนำไปสอบเพื่อศึกษาต่อระดับสูง เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความชำนาญยิ่งขึ้น เช่น วิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาอังกฤษ เป็นต้น

2) โรงเรียนกวดวิชาเพื่อเรียนลัด

เป็นการสอนเพื่อนำความรู้ที่ได้รับไปสอบเทียบระดับความรู้ที่ได้รับไปสอบเทียบระดับความรู้โดยการลงทะเบียนเรียนเป็นนักศึกษาทางไกลเรียนด้วยตนเองกับกรมการศึกษานอกโรงเรียนแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

(1)กลุ่มที่ 1 เป็นบุคคลที่อยู่นอกระบบโรงเรียน เช่น กลุ่มคนงานในโรงงานอุตสาหกรรม หรือผู้ที่ทำงานแล้วต้องการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อปรับและเพิ่มวุฒิการศึกษา ผู้เรียนกลุ่มนี้ไม่มีเวลาที่จะทบทวนบทเรียนเท่าไรนัก จึงใช้เวลาว่างจากการทำงานในวันเสาร์และวันอาทิตย์ไปเรียนกวดวิชา

(2)กลุ่มที่ 2 เป็นบุคคลในระบบโรงเรียน แต่ต้องการจบเร็วขึ้นเพื่อนำวุฒิการศึกษาที่ได้ไปทดลองเข้าศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

3) โรงเรียนกวดวิชาเพื่อนำไปสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อระดับสูง

เป็นการสอนที่เน้นเนื้อหาที่ใช้ในการสอบคัดเลือก ฝึกฝนการทำแบบทดสอบจากข้อสอบเก่า ฝึกเทคนิคการคิด ครูจะทำหน้าที่สอนสรุปเนื้อหา ยกตัวอย่างให้ดู วิเคราะห์ให้ฟัง ผู้เรียนต้องกลับไปฝึกทำเพื่อให้เกิดความเข้าใจตนเอง

วชิรา สุขบันเทิง (2546: 16) กล่าวว่า การเรียนกวดวิชา ในปัจจุบันแบ่งได้ 2 ประเภท คือ

1.การได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ

1.1 โรงเรียนกวดวิชาที่ไม่ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการโรงเรียนกวดวิชาประเภทนี้เป็นธุรกิจโรงเรียนกวดวิชาที่จัดตั้งหรือผู้ประกอบการมิได้ยื่นขออนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ จึงทำให้โรงเรียนกวดวิชาประเภทนี้ไม่สามารถใช้ชื่อขึ้นต้นว่า โรงเรียนได้ ซึ่งส่วนใหญ่เสี่ยงการใช้ชื่อว่าสถาบัน แทน นอกจากนั้นโรงเรียนกวดวิชาประเภทนี้ไม่สามารถที่จะออกไปรับรองการสำเร็จหลักสูตรให้แก่นักเรียนได้

1.2 โรงเรียนกวดวิชาที่ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนกวดวิชาประเภทนี้เป็นธุรกิจโรงเรียนกวดวิชาที่จัดตั้งขึ้นอย่างถูกต้องตามกฎหมายข้อบังคับของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งผู้ประกอบการจะต้องทำการยื่นขอจัดตั้งโรงเรียน จากสำนักงานศึกษาธิการอำเภอต่าง ๆ ในแต่ละ

พื้นที่ที่โรงเรียนตั้งอยู่ โรงเรียนกวดวิชาในลักษณะนี้มักเป็นธุรกิจที่ต้องใช้เงินทุนค่อนข้างสูงกว่า โรงเรียนกวดวิชาที่ได้รับรองจากกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้เนื่องจากผู้ประกอบการจำเป็นที่จะต้องจัดการเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์ บุคลากรให้ถูกต้องตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ซึ่งโรงเรียนที่ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการจะสามารถใช้ชื่อขึ้นต้นว่า “โรงเรียน” ได้ และสามารถติดป้ายคำว่า “โดยการควบคุมจากกระทรวงศึกษาธิการ” ตลอดจนการออกหนังสือรับรองการสำเร็จหลักสูตรได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงมาตรฐานของโรงเรียน ดังนั้นในภาวะการแข่งขันของธุรกิจโรงเรียนกวดวิชาที่เพิ่มมากขึ้น จึงทำให้โรงเรียนกวดวิชาต่าง ๆ ให้ความสำคัญกับใบอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการค่อนข้างมาก ทั้งนี้เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นถึงมาตรฐานของโรงเรียนและเพื่อการแข่งขันในธุรกิจโรงเรียนกวดวิชา

2. ระดับชั้นเรียนของการกวดวิชา

2.1 โรงเรียนกวดวิชาเฉพาะระดับมัธยมศึกษา

โรงเรียนกวดวิชาในระดับมัธยมศึกษาในปัจจุบันมีอยู่จำนวนมาก โดยโรงเรียนกวดวิชาในลักษณะนี้จะทำการกวดวิชาในระดับตั้งแต่ ม.1 ถึง ม.6

2.2 โรงเรียนกวดวิชาเฉพาะระดับประถมศึกษา

โรงเรียนกวดวิชาเฉพาะในระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่เป็นการกวดวิชาในลักษณะของการเรียนทบทวนและเรียนล่วงหน้าเป็นส่วนใหญ่ และมีลักษณะของการกวดวิชาเพื่อเข้า ม.1 อยู่บ้างสำหรับกรณีนักเรียนในระดับชั้น ป.6

2.3 โรงเรียนกวดวิชาทั้งระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา

โรงเรียนกวดวิชาในลักษณะนี้ เป็นโรงเรียนในลักษณะของทั้ง 2 ขั้วข้างต้นรวมกันคือ เป็นโรงเรียนที่เปิดกวดวิชาทั้งในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนกวดวิชาในลักษณะนี้ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจโรงเรียนกวดวิชาขนาดใหญ่ เนื่องจากต้องใช้พื้นที่ อุปกรณ์ และบุคลากรเป็นจำนวนมาก (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่. 2533)

3. ลักษณะโรงเรียนกวดวิชาและโรงเรียนสอนพิเศษ

โดยจากข้อมูลจาก บริษัท ศูนย์วิจัยไทยพาณิชย์จำกัด (2543: 36) กล่าวว่าโรงเรียนกวดวิชา และโรงเรียนสอนพิเศษมีความหลากหลายดังนี้

3.3.1 โรงเรียนกวดวิชาที่มีการสอนเป็นรายวิชาเสริมจากบทเรียน โดยวิชาที่นิยมในการเรียนเสริมเพิ่มเติม ได้แก่ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ ชีววิทยา เป็นต้น

3.3.2 โรงเรียนกวดวิชาเพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ซึ่งปัจจุบันมีตั้งแต่ระดับอนุบาลไปจนถึงระดับอุดมศึกษา นอกจากนี้ยังมีการกวดวิชาเพื่อเข้าศึกษาเฉพาะทาง เช่น ตำรวจ เตรียมทหาร พยาบาล เป็นต้น รวมไปถึงการศึกษาต่อในต่างประเทศอีกด้วย

3.3.3 โรงเรียนกวดวิชาเพื่อเตรียมเข้าทำงานโดยเฉพาะข้าราชการตามหน่วยงานต่าง ๆ

3.3.4 โรงเรียนกวดวิชาทางด้านภาษาโดยเฉพาะ โดยภาษาที่ได้รับความนิยมเรียนมากเป็นพิเศษได้แก่ อังกฤษ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น จีน เยอรมัน เป็นต้น

3.3.5 โรงเรียนสอนทักษะความสามารถพิเศษเฉพาะทาง เช่น ทางด้านคอมพิวเตอร์ เสริมทักษะทางด้านความจำ และคิดเลขเร็ว เช่น จินตคณิต และKumon เป็นต้น

3.3.6 โรงเรียนสอนพิเศษในสาขาต่างๆ โดยเฉพาะทางด้านวิชาชีพ เช่น การบริหารจัดการ การบัญชี กฎหมาย ช่างเทคนิค เสริมสวย ตัดเสื้อ ซอปปิ้ง ทำอาหาร และขนม มัคคุเทศก์ ดนตรีซึ่งมีทั้งดนตรีไทยและดนตรีสากล เป็นต้น

2.4 เหตุผลของการเรียนกวดวิชา

การเรียนกวดวิชานับว่าเป็นวิถีชีวิตส่วนหนึ่งของผู้เรียนในระดับต่าง ๆ ซึ่งมีเหตุผลที่แตกต่างกัน (ไพฑูรย์ สินลารัตน์. 2545: 20) โดยจำแนกเป็นเหตุผลดังนี้

2.4.1 เหตุทางวิชาการ

2.4.1.1 ต้องการแก้ไขข้อบกพร่องหรือข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาด หรือทดแทนความรู้ที่ขาดหายไป เพื่อให้เรียนทันเพื่อนร่วมชั้น หรือเพื่อนร่วมรุ่นเดียวกัน

2.4.1.2 ต้องการเรียนเนื้อหาวิชาเพิ่มเติมจากที่เรียนรู้แล้วในหลักสูตรซึ่งตนได้เรียนรู้แล้ว เพื่อให้ตนมีความรู้ความสามารถมากขึ้น

2.4.1.3 ต้องการเรียนเนื้อหาเพิ่มเติมเพื่อให้สามารถเรียนลัดไปเรียนชั้นหรือหลักสูตรที่สูงกว่าได้

2.4.1.4 ต้องการทบทวน ตรวจสอบ หรือให้แน่ใจในเนื้อหาต่าง ๆ ที่ตนเรียนหรือรู้อยู่เพื่อให้แม่นยำมากขึ้นในการสอบเลื่อนระดับที่ตนเรียนอยู่

2.4.1.5 ต้องการเรียนปูพื้นฐานความรู้บางอย่างที่มีการเรียนรู้เป็นลำดับขั้นเพื่อให้สามารถเรียนรู้เนื้อหาขั้นที่ยากยิ่งขึ้นไปได้

สรวุฑ กิตติวรภัทร (จิตติมา อัจฉริยกุล. 2544: 30; อ้างอิงจาก สรวุฑ กิตติวรภัทร. 2539 : 3-6) ได้อธิบายถึงกลยุทธ์การสอนกวดวิชาว่าได้หาแนวทางในการสอน ซึ่งปัจจุบันสามารถแบ่งลักษณะของการสอนได้ดังนี้

แนวทางที่ 1 เน้นความเข้าใจ การให้ความรู้อย่างเป็นลำดับจากง่ายไปสู่ยาก แจกแจงรูปแบบเนื้อหาความรู้ให้เด่นชัด ทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น

แนวทางที่ 2 เน้นการเก่งข้อสอบ สร้างภาพว่าเนื้อหาและแบบฝึกหัดที่สอนตรงกับแนวข้อสอบ เพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกับแนวข้อสอบหรือบางครั้งถึงกับกล่าวว่าเอกสารประกอบการสอนตรงกับแนวข้อสอบมากกว่าครึ่ง

แนวทางที่ 3 เน้นการสรุปปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตร จนเกิดสิ่งที่นักเรียนยุคปัจจุบันเรียกว่า “สูตรลัด” ซึ่งจะช่วยลดเวลาในการทำโจทย์ แต่ก็ต้องจำสูตรเหล่านั้นเข้าไปในห้องสอบ อาจารย์กลุ่มนี้จะเน้นทำทุกอย่างเป็นสูตรไว้หมด เพื่อให้ นักเรียนสะดวกในการนำไปใช้ และเป็นการจัดรูปแบบปัญหาไปในตัว

แนวทางที่ 4 เน้นการแก้ปัญหาด้วยวิธีแปลกๆ ด้วยการใช้ความรู้ที่ไม่มีในหลักสูตรทั่วๆ ไป แต่สามารถแก้ปัญหาได้เร็วกว่า ซึ่งนักเรียนในปัจจุบันจะเรียกสิ่งนี้ว่า “เทคนิค” คำว่าเทคนิค หมายถึง การทำโจทย์ด้วยวิธีใหม่ที่ง่ายและสั้นกว่าเดิม ซึ่งถ้าเด็กนักเรียนที่ไม่เคยพบเห็นวิธีดังกล่าวมาก่อนก็จะเกิดความรู้สึกตื่นตาตื่นใจอยู่ไม่น้อย โดยเฉพาะเด็กประเภท “Technique Seeker” จะชอบอาจารย์ลักษณะนี้

การที่การกวดวิชาจะส่งผลต่อผู้เรียนได้มากหรือน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นกับปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริบทของทั้งตัวโรงเรียนกวดวิชา ลักษณะรูปแบบของการกวดวิชา ผู้เรียน ผู้สอน และเนื้อหาการเรียนการสอน ซึ่งทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไข 7 ประการ (สุพัฒน์ สุกมลสันต์. 2530) คือ

1. เป้าหมายของผู้เรียน

ผู้เรียนจะต้องรู้จักตนเอง รู้ประมาณความสามารถของตน และตั้งเป้าหมายการเรียนโดยผู้เรียนควรรู้ว่าตนเองเรียนเพื่ออะไร มีเป้าหมายของการเรียนนั้นสูงเกินไปหรือไม่ สำหรับคนและควรมีความพยายามอย่างต่อเนื่องเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายนั้น

2. รูปแบบของการเรียนกวดวิชา

ผู้เรียนควรรู้ว่าการเรียนกวดวิชานั้นที่แท้จริงเป็นการเรียนแบบใด และตนเข้าใจความแตกต่างของการเรียนแต่ละแบบหรือไม่ เพราะจะทำให้ผู้เรียนทราบทิศทางของการเรียน ไม่เกิดผลเสียต่อการเรียนอย่างมีจุดหมายที่แน่นอน

3. การสอนของครู/อาจารย์กวดวิชา

เนื่องจากการเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่เกิดจากอันตรกิริยา ระหว่างครู/อาจารย์ผู้สอนกับผู้เรียนและระหว่างผู้เรียนกับอุปกรณ์การเรียนการสอนรวมทั้งสื่อการสอนต่างๆ ดังนั้นผลของการกวดวิชาจึงขึ้นกับการสอนกวดวิชาของครู/อาจารย์ที่สอนนั้นว่าเป็นอย่างไร ผู้สอนรู้ความแตกต่างของแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนสำหรับการกวดวิชาแต่ละแบบดีแล้วหรือไม่ กล่าวคือการสอนแบบนี้แตกต่างจากการสอนประจำในห้องเรียน ผู้สอนต้องให้ความสำคัญของแต่ละบุคคลของผู้เรียนมากกว่าการสอนในห้องเรียน รวมทั้งความเอาใจใส่ ความรัก และความห่วงใยเป็นรายบุคคลด้วยเพราะบุคคลเหล่านี้เป็นผู้มีปัญหาทั้งทางวิชาการและจิตใจด้วย และเพราะลักษณะกลุ่มผู้เรียนมีความหลากหลายมากกว่าผู้เรียนในชั้นเรียนปกติ ถ้าผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบเดิมที่ใช้ในห้องเรียนมาสอนกวดวิชา ผลที่เกิดกับผู้เรียนในชั้นเรียนปกติ ถ้าผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบเดิมที่ใช้ในห้องเรียนมาสอนกวดวิชา ผลที่เกิดกับผู้เรียนก็คงจะเหมือนเดิม คือ รู้เท่าเดิม หรือไม่รู้เท่าเดิม และที่สำคัญกว่านั้นคือผู้สอนรู้จักจุดประสงค์ของการเรียนกวดวิชาแต่ละแบบหรือไม่ ถ้าผู้เรียนเรียนกวดวิชาด้วยจุดประสงค์ที่ต่างกัน ผลการสอนก็ย่อมจะล้มเหลวได้ง่ายมากสำหรับทั้งผู้เรียนและผู้สอนทั้ง 2 ฝ่าย

4. ขนาดกลุ่มผู้เรียน

การพิจารณาผลของการกวดวิชายังต้องคำนึงถึงว่า ขนาดของกลุ่มผู้เรียนกวดวิชานั้นมากน้อยเพียงใดเป็นการสอนแบบกลุ่มขนาดเล็กหรือแบบอุตสาหกรรมการสอน (Mass - Education) เพราะว่าปัจจัยที่เป็นปัญหาสำหรับการเรียนการสอนปกติในหลักสูตรต่าง ๆ ก็คือ กลุ่ม

ผู้เรียนมีขนาดใหญ่เกินไป กล่าวคือ ในชั้นเรียนที่มีผู้เรียนมากกว่า 30 คนขึ้นไป ทำให้กลุ่มผู้เรียนมีความแตกต่างระหว่างบุคคลมาก การให้ความสนใจของครูมีไม่ทั่วถึง โอกาสที่จะเรียนได้ประสบผลสำเร็จยังมีน้อยมากเท่านั้น แม้ว่าผู้สอนจะใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างใดมาช่วยสอนก็ตาม เช่น เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วีดีโอ เครื่องขยายเสียง หรือแม้แต่เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์และห้องปฏิบัติการก็ตาม เพราะว่ำนวัตกรรมทางการเรียนการสอนเหล่านี้ขาดความรักความอบอุ่น และความเห็นอกเห็นใจ ซึ่งเฉพาะครู/อาจารย์เท่านั้นที่มีสิ่งเหล่านี้

5. อุปกรณ์การเรียนและตำรา

อีกสิ่งหนึ่งที่จะต้องพิจารณาก็คือ อุปกรณ์การสอนกวดวิชา รวมทั้งตำราเรียนเหมาะสำหรับการเรียนกวดวิชาหรือไม่หรือว่ายังใช้แต่กระดานดำและตำราเดิมที่ครูประจำวิชาสอนในห้องเรียนปกติ แม้ว่าอุปกรณ์การสอนจะไม่มีมีความสำคัญเท่ากับครู/อาจารย์ แต่ก็มีความสำคัญสำหรับการเรียนการสอนกวดวิชา ในที่นี้รวมทั้งตำราเรียนในการกวดวิชาด้วย ซึ่งผู้ทำการสอนกวดวิชาจะต้องจัดทำขึ้นใหม่ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาแต่ละแบบ ไม่ใช่จะใช้ตำราเรียนที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนปกติ เช่น ถ้าเป็นการสอนซ่อม ตำราเรียนจะทำให้ง่ายกว่าและละเอียดกว่าตำราเรียนปกติ แต่ถ้าเป็นการสอนเสริม ตำราเรียนต้องมีความยากง่ายไม่น้อยกว่าตำราเรียนปกติและต้องมีรายละเอียดเพิ่มเติมมากยิ่งขึ้น หรือถ้าเป็นตำราเรียนสอนเร่ง (รัด) จะต้องมีเนื้อหาของหลักสูตรที่สูงกว่า มีการจัดทำบันทึกช่วยจำมากขึ้นและมีหลักสำคัญของเนื้อหาต่างๆ ด้วย ถ้าหากว่าเป็นการเรียนกวดวิชายังใช้ตำราเดิมที่ผู้เรียนใช้เป็นประจำในห้องเรียนมาสอนอีก ผลที่ได้รับคงเกิดขึ้นได้น้อยมาก เพราะการเรียนนั้นเป็นการเรียนซ้ำมากกว่าการกวดวิชาในแต่ละแบบ

6. ความตั้งใจและความสนใจของผู้เรียนและผู้สอน

มีนักเรียนและผู้เรียนจำนวนไม่น้อยที่เรียนกวดวิชาเพราะความจำใจบางอย่าง เช่น อาจถูกผู้ปกครองบังคับให้เรียน หรือเรียนตามแฟชั่นของเพื่อน ทำให้ความตั้งใจและความสนใจในการเรียนมีไม่มากหรือมีมากแต่ไม่นานพอ และก็มีครู/อาจารย์บางท่านสอนกวดวิชา เพราะความจำใจบางอย่างเช่นกัน เช่น สภาพเศรษฐกิจบีบบังคับ หรือได้รับการร้องขอจากผู้เรียนหรือผู้ปกครอง เป็นต้น บางครั้งมีความตั้งใจและสนใจจะทำการสอนจริงแต่จะต้องสอนมากชั่วโมง จึงยอมทำให้ความตั้งใจและความสนใจจริงที่จะสอนลดหย่อนลง สิ่งต่างๆ ดังกล่าวนี้นี้มีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอนกวดวิชาด้วยอย่างมาก

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อสิ่งเร้าที่จะได้รับการกวดวิชานั้น ผู้เรียนต้องตั้งเป้าหมายหรือคาดหวังไม่สูงเกินไป รู้จักเลือกเรียนที่เหมาะสมกับตัวเอง ครูผู้สอนต้องให้ความสำคัญต่อนักเรียนแต่ละคนโดยให้ความรักและความห่วงใย จำนวนผู้เรียนในแต่ละกลุ่มหรือห้องเรียนต้องไม่ใหญ่เกินไป เอกสารการเรียนจะต้องผลิตขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับการเรียนแต่ละแบบ อุปกรณ์การสอนเป็นสิ่งที่จำเป็นมากสำหรับนักเรียน แต่ต้องเป็นอุปกรณ์ที่แตกต่างจากที่เคยใช้ในในห้องเรียนปกติ และความตั้งใจของผู้เรียนและครูผู้สอนพิเศษเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อสิ่งเร้าที่จะได้รับการกวดวิชา

สาเหตุที่ทำให้โรงเรียนกวดวิชาได้รับความนิยม และเป็นที่สนใจจากบรรดานักเรียนชั้นประถมศึกษา จนถึงมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นผู้บริโภคลุ่มเป้าหมาย ภาณุกรณ์ ถาวรศักดิ์เจริญ (2542: 4 -5) ได้ให้เหตุผลการเรียนรู้กวดวิชาคือ

1. เนื้อหาและบทเรียนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการไม่สอดคล้องกับเวลาเรียนที่กำหนดให้นักเรียนได้ศึกษาในห้องเรียน กล่าวคือ กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้นักเรียนต้องเรียนในห้องเรียนปกติ 7-8 ชั่วโมงต่อวัน เฉลี่ยแล้วในหนึ่งสัปดาห์ นักเรียนมีเวลาเรียน 35-40 ชั่วโมง แต่วิชาที่ต้องเรียนนั้นมีมากมาย ทั้งที่ต้องใช้สอบคัดเลือกและไม่ต้องใช้สอบ จึงทำให้นักเรียนที่ต้องการศึกษาเฉพาะวิชาที่ตนเองต้องใช้ในการสอบคัดเลือก ต้องเรียนกวดวิชาเพื่อให้ได้ความรู้เพิ่มเติมและรู้แนวข้อสอบจากโรงเรียนกวดวิชา เนื่องจากโรงเรียนกวดวิชาสามารถสนองตอบความต้องการเฉพาะสำหรับนักเรียน ที่ต้องการเรียนเฉพาะวิชาที่ใช้ในการสอบคัดเลือกเข้าต่ออย่างเต็มที่ อีกทั้งข้อสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษานั้น เมื่อเทียบกับเนื้อหาของบทเรียนในห้องเรียนจะแตกต่างกันพอสมควร เพราะข้อสอบมีเนื้อหาที่กว้างขวางมากกว่าที่สอนในห้องเรียน จึงทำให้ยากแก่การคาดเดาว่า ข้อสอบจะออกอะไรบ้าง และเนื้อหาบทเรียนในห้องเรียนก็ไม่สามารถครอบคลุมได้ทั้งหมด

2. สื่อและทัศนูปกรณ์ อุปกรณ์การเรียนการสอนในบางโรงเรียน อาจจะไม่ทันสมัยเท่าโรงเรียนกวดวิชา เช่น สื่อโสตต่าง ๆ รวมไปถึงเรื่องการทำสรุปย่อเทคนิคต่าง ๆ ที่ถูกทำขึ้นเพื่อเป็นการประหยัดเวลาในการศึกษา และทำความเข้าใจให้แก่บรรดานักเรียนซึ่งโรงเรียนกวดวิชามีความพร้อมและความสามารถสร้างความสำเร็จและความสมหวังในการเรียนได้

3. ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน นักเรียนจำนวนมากคิดว่า อาจารย์ผู้สอนในโรงเรียนในระบบส่วนใหญ่จะมีความแตกต่างในเรื่องของการถ่ายทอดความรู้ เมื่อเทียบกับอาจารย์ผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชา แม้จะเป็นคนคนเดียวกันแต่ลักษณะการถ่ายทอดความรู้จะแตกต่างกันไป โดยการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชาจะดูกระตือรือร้นและให้ความพร้อมทั้งเคล็ดลับในการทำข้อสอบมากกว่า ขณะที่การสอนที่โรงเรียนในระบบ

กล่าวโดยสรุป ลักษณะของการเรียนกวดวิชาและประเภทของโรงเรียนกวดวิชานั้น สามารถแยกได้หลายประเภท แต่วัตถุประสงค์หลักของการเรียนกวดวิชาหรือโรงเรียนกวดวิชา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาของวิชาที่เรียนมากขึ้น นอกจากนี้ยังมุ่งหวังให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์บางประการ เช่น ได้เทคนิคในการทำข้อสอบ เพิ่มความมั่นใจในการสอบ หรือเสริมสร้างทักษะในด้านต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น เป็นต้น จากลักษณะของการกวดวิชาและโรงเรียนกวดวิชาที่มีหลากหลายทำให้การกวดวิชาและโรงเรียนกวดวิชาเป็นที่นิยม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545) กล่าวว่า มีองค์ประกอบหลายประการทั้งด้านวิชาการ จิตวิทยา และสังคม ปัจจัยสำคัญ คือ ปัญหาของระบบการศึกษาไทยและค่านิยมของสังคมไทยมีรายละเอียดดังนี้

1. ระบบการศึกษาไทย

1.1 ระบบการเข้าการศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับต่าง ๆ เช่น ระบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของรัฐ มีหลายสาเหตุได้แก่

- ระบบการศึกษาของไทยจะมีรูปแบบที่วางไว้ค่อนข้างตายตัว คือ เมื่อเรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้วทุกคนจะมุ่งเน้นมหาวิทยาลัยปิด

- การสอบเข้ามหาวิทยาลัยปัจจุบันมีการสอบ 2 ครั้ง รวมทั้งการใช้ระบบโควตา ทำให้นักเรียนหรือครูไม่สามารถสอนได้ครบตามหลักสูตรทำให้นักเรียนเกิดความวิตกกังวลและหาสถานที่กวดวิชา

- การที่อนุญาตให้เด็กสามารถใช้วุฒิสอบเทียบ มาสมัครสอบเอ็นทรานซ์ได้ ทำให้นักเรียนนิยมไปกวดวิชามากขึ้น

1.2 ระบบการวัดผล

- ระบบการวัดผลและประเมินผลในโรงเรียนไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

- เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการเพียงอย่างเดียว ไม่ได้ประเมินความสามารถด้านอื่น ๆ ของผู้เรียนทำให้นักเรียนกวดวิชาให้คะแนนสูงขึ้นเพื่อทำคะแนนเฉลี่ยและลำดับที่ของคะแนนไปใช้ในการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย

1.3 ระบบการเรียนการสอน

- การเรียนการสอนในโรงเรียนไม่สอดคล้องกับระบบการเข้าต่อในระดับมหาวิทยาลัย

- การสอนในโรงเรียนมุ่งเน้นให้เด็กศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองมากเกินไป ทำให้นักเรียนคิดว่าตนเองไม่มีเวลาเพียงพอที่จะเรียนรู้อีกในมหาวิทยาลัยได้เต็มที่ ทำให้ขาดความเชื่อมั่น และต้องพึ่งโรงเรียนกวดวิชา

- สัดส่วนครูต่อนักเรียนในสภาพปัจจุบัน คือ ครู 1 คน ต่อนักเรียน 40/50 และครูต้องสอนหลายห้อง โอกาสที่เด็กจะเข้าไปปรึกษาโดยตรงจะมีน้อยมาก

- การเรียนในโรงเรียนจะได้ความรู้ตามหลักสูตรที่เรียน แต่การเรียนกวดวิชาจะสอนเน้นเนื้อหาที่จำเป็นต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัย

1.4 ครู

- ครู/อาจารย์ ในโรงเรียนมักมีภาระงานมาก ไม่มีเวลาพัฒนาการเรียนการสอน หรือดูแลช่วยเหลือนักเรียน

- โรงเรียนกวดวิชาจะคัดเลือกครูที่มีคุณภาพมาสอน ซึ่งครูเหล่านี้จะรับผิดชอบงานสอนอย่างเดียวทำให้มีเวลาค้นคว้าเตรียมการสอน

1.5 คุณภาพของสถานศึกษา

- มีความแตกต่างระหว่างโรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก โรงเรียนรัฐบาล และเอกชน ทำให้นักเรียนและผู้ปกครองเกรงว่าจะเสียเวลาจึงกวดวิชาเพิ่มเติม

- ชื่อเสียงและค่าใช้จ่ายของสถาบันการศึกษาหรือมหาวิทยาลัยของรัฐ นอกจากจะเป็นค่านิยมที่กว้างขวางแล้วค่าใช้จ่ายของรัฐจะต่ำกว่า
- ระบบการประเมินผลของโรงเรียนไม่มีมาตรฐานในการให้ GPA และ PR ทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบในการใช้ GPA และ PR ทำให้เกรดสูงขึ้น

2. ค่านิยมของสังคมไทยในการสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง ทำให้มีการแข่งขัน เช่น เรียนตามเพื่อน ๆ และการโฆษณาประชาสัมพันธ์ว่าสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้ามหาวิทยาลัยได้อีกทั้งความเชื่อต่อสถานศึกษาที่มีชื่อเสียง และคาดหวังให้บุตรหลานเป็นคนเก่งได้ เข้าเรียนในสถาบันที่ดีมีชื่อเสียง จึงส่งเสริมให้กวดวิชาเป็นส่วนใหญ่

จุฬาลักษณ์ ธนวัฒน์ (ออนไลน์: 2550) กล่าวสาเหตุการกวดวิชาของนักเรียน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครสวรรค์มีเหตุผลด้านส่วนตัว เพราะต้องการความรู้เพิ่มเติม และผู้สอนให้เทคนิคและวิธีการให้เข้าใจง่ายสอนเนื้อหาวิชาที่ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

สุรณีย์ แสงเพ็ญ (2544: 15) ได้ให้ข้อคิดว่าสาเหตุที่ส่งลูกเข้าเรียนกวดวิชาเพื่อจะ ได้ เคล็ดลับในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย เพราะการเรียนในโรงเรียนจะสอนเนื้อหาที่เป็นความรู้ เสริมสมองให้เด็กฉลาดขึ้น รู้ละเอียดและลงลึกในเรื่องต่าง ๆ มีเทคนิคพิเศษที่จะสอนให้เด็กเข้าใจ และรู้เคล็ดลับที่จะเรียนให้ได้ดี

สมพงษ์ จิตระดับ (2544: 16) เสนอว่าแนวคิดการเรียนกวดวิชาเป็นค่านิยมถ้าไม่ เรียนถือว่าผิดปกติ นักเรียนจำต้องคำนึงถึงผลของการเรียนกวดวิชา คือ

1. ให้ความเข้าใจในตัวเองว่าสามารถเข้ามหาวิทยาลัยได้ถ้าไม่เรียนจะไม่ มีความมั่นใจ
2. เชื่อมันว่าโรงเรียนกวดวิชาให้สูตรดี มีเคล็ดลับเรียนอย่างสนุกสนานเป็น กันเอง วิธีการคิดเร็ว
3. นักเรียนอยากได้คะแนนเพิ่มขึ้น

นอกจากการแบ่งลักษณะรูปแบบของการเรียนกวดวิชาดังที่ได้กล่าวมา

สุพัฒน์ สุขมลสันต์ (2530: 34-35) ได้จำแนกลักษณะของรูปแบบการกวดวิชาไว้ดังนี้

1. การเรียนซ่อม (Remedial Learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชา หรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูให้แก่ผู้เรียนที่เรียนตามปกติแล้วเรียนไม่ทันผู้อื่น เพราะเหตุผลต่าง ๆ กัน เพื่อให้ผู้เรียนนั้นสามารถเรียนได้ทันคนอื่น หรือเรียนให้ผ่านวัตถุประสงค์ขั้นต่ำในโรงเรียนหรือ สถานศึกษาที่กำหนดไว้ หรืออาจกล่าวสั้น ๆ ได้ว่า การเรียนซ่อมนั้น คือการเรียน “กวดวิชา” ให้ สามารถมีความรู้ความสามารถ “ทัน” กับผู้อื่นที่มีความรู้ความสามารถมากกว่าเปรียบเหมือนการ “วิ่งกวด” หรือ “ไล่กวด” ผู้อื่นที่อยู่ข้างหน้าให้ทันนั่นเอง

2. การเรียนเสริม (Extra Learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนที่เรียนตามปกติแล้วเรียนได้เก่งกว่าผู้อื่น เพราะเหตุผลต่าง ๆ

กันเพื่อให้ผู้เรียนนั้นมีสิ่งอื่นได้เรียนรู้มากขึ้น ไม่ต้องเสียเวลาผู้อื่นหรือเพื่อให้ผู้เรียนนั้น “เรียนกวด” ผู้อื่นที่อยู่ในระดับสูงกว่าตนเองขณะนั้น

3. เรียนปรับสภาพ (Adapted Learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชา หรือ กิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนที่มีพื้นความรู้ทางวิชาการ หรือความพร้อมไม่เพียงพอที่จะไปเรียนรวมกับผู้อื่นได้ จึงต้องมีการเรียนเพิ่มเติมหรือปรับปรุงแก้ไขสิ่งเหล่านั้นก่อน

4. การเรียนแก้ไข (Corrective Learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชา หรือ กิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนเพื่อแก้ไขความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนบางอย่างให้ถูกต้องในเมื่อสิ่งที่ผู้เรียนรู้นั้นคลาดเคลื่อน หรือไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริง การเรียนรู้ประเภทนี้มักเป็นการเรียนสิ่งที่ผู้เรียนรู้อยู่แล้วแต่ยังไม่ถูกต้อง จึงต้องมาเรียนเพื่อแก้ไขให้ถูกต้องขึ้น

5. การเรียนเร่งหรือการเรียนเร่งรัด (Accelerated Learning) ได้แก่ การเรียน เนื้อหาวิชา หรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนที่ฉลาด เพื่อให้เรียนได้มากขึ้นกว่าที่ควรจะเป็น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนฉลาดยิ่งขึ้น เรียนรู้เนื้อหามากขึ้น และเรียนได้ในที่ชั้นสูงขึ้น

6. การเรียนเฉพาะ (Specified Learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชา หรือ กิจกรรม หรือประสบการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนโดยเฉพาะ เพื่อให้เหมาะสมกับ ความต้องการ หรือความสนใจเฉพาะบุคคลของผู้เรียน

7. การเรียนพิเศษ (Special Learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชา หรือกิจกรรม หรือประสบการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนนอกชั้นเรียน หรือนอกหลักสูตร

8. การเรียนตัว (Tutorial Learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชา หรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูหรือเพื่อนร่วมชั้น (Peers or Classmates) หรือเพื่อนรุ่นพี่ (Senior students) จัดให้แก่ผู้เรียนสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นครั้งคราว มักนิยมจัดทำเป็นกลุ่มเล็ก ๆ หรือเป็นการส่วนตัว

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า การเรียนกวดวิชา อาจหมายถึงการเรียนอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังกล่าว ทั้งนี้ มีความแตกต่างกันออกไปในแง่ของสิ่งที่มุ่งกวด วัตถุประสงค์และลักษณะของผู้เรียน

ในการเรียนทั้ง 8 แบบ ดังกล่าวนั้น หากมีเป้าหมายเพียงเพื่อเพิ่มเติมความรู้เฉพาะ และไม่มุ่งให้ทันเพื่อนเสมอไปก็อาจจะไม่ใช้การกวดวิชาทีเดียว โดยเฉพาะการสอนเสริมหรือซ่อมใน โรงเรียนหรือชั้นเรียนปกติของนักเรียนเอง จุดเน้นของการกวดวิชาจึงอยู่ที่ตาม

ปราวณี รามสูตร (2528 ช 193-194) กล่าวถึง เกี่ยวกับอิทธิพลของเจตคติที่มีต่อการ เรียนการสอน ดังนี้

1. เจตคติมีผลต่อวิชาที่เรียนที่ชอบหรือไม่ชอบ เช่น นักเรียนชอบครูคนหนึ่งมาก เมื่อรู้ว่าครูคนนั้นสอนวิชาใด นักเรียนก็อยากจะเรียนด้วย ทำให้เกิดความชอบในวิชานั้น มีเจตคติที่ดีต่อวิชานั้น ถ้าเขาเรียนวิชาดังกล่าว ย่อมมีแนวโน้มว่าเขาจะต้องพยายามเรียนให้ได้ผลดี เป็นต้น

2. เจตคติมีผลต่อการใส่ใจในการเรียน เช่น ถ้านักเรียนไม่ชอบวิชาใด ไม่ชอบ ครูผู้สอนวิชาใด นักเรียนก็มักไม่สนใจเรียนวิชานั้น ไม่เข้าชั้นเรียนเมื่อถึงชั่วโมงเรียนวิชานั้น ไม่ทำการบ้าน หากนักเรียนมีเจตคติไม่ดีต่อโรงเรียนจะไม่เอาใจใส่ในการเรียน เป็นต้น

3. เจตคติมีผลต่อการรับรู้ บุคคลรับรู้หรือแปลความหมายสิ่งเร้าตามเจตคติของคนต่อ สิ่งเร้า นั้น และมีผลสะท้อนไปสู่การเรียนรู้ในที่สุด เช่น แสงดาว ถูกครุฑถามด้วยความเป็นห่วงว่าทำการบ้านวิชาคณิตศาสตร์เสร็จหรือไม่ แสงดาวแปลความหมายว่า ครูจับผิด เพราะแสงดาวไม่ชอบครูอยู่เดิมแล้วทำให้ไม่อยากเรียนวิชาคณิตศาสตร์

4. เจตคติมีอิทธิพลทำให้บุคคลมุ่งมั่นที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ได้ผลดี เช่น นักเรียนรักครู ชอบวิชาที่ครูสอนเมื่อเริ่มต้นเรียนก็อาจตั้งจุดมุ่งหมายไว้ในใจว่า วิชานี้เขาจะต้องทำคะแนนให้สูง การตั้งจุดมุ่งหมายเช่นนั้น เป็นแรงจูงใจที่สำคัญมากที่จะผลักดันให้นักเรียนตั้งใจเรียน ตั้งใจศึกษาหาความรู้ ส่งผลสะท้อนถึงประสิทธิภาพในการเรียนรู้มากที่สุด

ศีล มติธรรม (2544: 16) ผู้ปกครองที่ส่งลูกเรียนกวดวิชา เหตุผลสำคัญที่ต้องไปเรียนคือ อยากได้คะแนนเพิ่ม คือ จีพีเอ ถ้าคุณอยู่ที่โรงเรียนจะได้เกรดประมาณ 2 หรือ บี แต่ถ้าคุณไปเรียนกวดวิชาจะได้รู้แนวข้อสอบ เป็นการเพิ่มเกรดให้ตัวเอง อาจมีสิทธิ์ได้ถึง 4 เพราะครูโรงเรียนดัง ๆ หลายโรง สอนแบบกักวิชาแล้วก็ไปสอนให้เด็กในโรงเรียนกวดวิชา ไปดูได้แถวสยามครูจากโรงเรียนดัง ๆ ไปสอนกวดวิชามากมาย

เด็กชอบเรียนกับครูที่มีชื่อเสียง เพราะมีวิธีการสอนง่าย ๆ เข้าใจเร็ว มีตัวอย่างที่ดีให้เห็น และมีมุข ซึ่งเด็กต้องการเรียนในบรรยากาศที่ผ่านสบาย อาจารย์เป็นกันเองกับเด็ก ในขณะที่ครูในโรงเรียนไม่เป็นกันเองกับเด็ก ครูขี้บ่น ครูเจ้าระเบียบ เพราะต้องดูแลเด็กเยอะจึงสอนได้ไม่เต็มที่ เด็กไปเรียนโรงเรียนกวดวิชาไม่ใช่เสียเงินอย่างเดียว แต่ได้ความรู้สนุกสนานโรงเรียนกวดวิชามีการแข่งขันกันสูง มีความหลากหลาย ไม่ใช่สอนอย่างเดียว แต่ต้องมีมุขด้วย เด็กที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร 80% เรียนกวดวิชา ที่แถวสยามสแควร์ไปดูได้ ประมาณหมื่นคนที่ไปเรียนกวดวิชาในขณะที่โรงเรียนกวดวิชาเป็นทางเลือกที่ดีกว่าระบบปัจจุบัน ซึ่งครูสอนจำเจ ใช้วิธีการเก่า คนพอใจหรือไม่พอใจก็ไม่มีทางเลือก ขณะนี้โรงเรียนกวดวิชาเป็นทุกอย่างที่เด็กต้องการ

ประยูร ศรีประสาธน์ (2530: 60-61) ได้แบ่งลักษณะของขนาดกลุ่มโรงเรียนกวดวิชาในลักษณะของการเรียนกวดวิชาเพื่อผลประโยชน์ของการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ได้เป็น 5 ลักษณะดังนี้ คือ

1. การเรียนกวดวิชาโดยการจ้างครูมาสอนที่บ้าน โดยส่วนใหญ่ลักษณะนี้จะเป็นการเรียนเสริมวิชาที่ผู้เรียนมีผลการเรียนไม่ค่อยดี หรือเป็นการเพิ่มพูนวิชาที่จะเป็นประโยชน์ต่อการสอบคัดเลือก ได้แก่ วิชาที่เกี่ยวกับภาษา คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ผู้ที่จะทำหน้าที่เหล่านี้มาจากหลายแหล่งเช่นอาจจะเป็นนักศึกษา ครูอาจารย์ในโรงเรียนหรืออาจารย์จากมหาวิทยาลัยเป็นต้น

2. การเรียนในสถานศึกษากวดวิชาที่เปิดสอนตลอดปี สถานศึกษากวดวิชานี้ อาจจะจัดที่สถานศึกษาบางแห่งที่มีชื่อเสียง หรือจัดที่สถานกวดวิชาที่สร้างขึ้นโดยเฉพาะ แนวการสอนก็จะเป็นการเตรียมตัวผู้เรียนเพื่อสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ รวมทั้งการเฉลยข้อสอบและการเก็งข้อสอบด้วย

3. การเรียนในสถานกวดวิชาที่เปิดสอนในช่วงก่อนสอบเป็นการกวดวิชาที่มีลักษณะการติวเข้มที่เป็นการเฉลยข้อสอบและเก็งข้อสอบเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนในต่างจังหวัดที่มีโอกาสเรียนกวดวิชาตลอดปีเหมือนเด็กในกรุงเทพ

4. การเรียนกวดวิชาในโรงเรียนของตนโดยเฉพาะในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพหรือโรงเรียนประจำจังหวัดต่าง ๆ จะเปิดสอนกวดวิชาเพื่อสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาให้แก่นักเรียนของตน โดยจะเริ่มสอนตั้งแต่ภาคเรียนที่สองของปีการศึกษา เพื่อให้ นักเรียนสอบเข้าเรียนต่อได้ก็จะเป็นการสร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียนอีกด้วย

5. ลักษณะของการสอบ Pre-Entrance เพื่อเป็นการทดสอบความรู้ก่อนการสอบเข้ามหาวิทยาลัยก็จริง ซึ่งอาจจะมีการจัดทำโดยคณะนิสิตนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ หรือสถาบันที่จัดตั้งขึ้นเพื่อทำการทดสอบความรู้ดังกล่าวนี้ ซึ่งปัจจุบันลักษณะการสอบ Pre-Entrance นี้ได้รับความนิยมค่อนข้างมากในปัจจุบัน

นพพงษ์ บุญจิตราดุล (2527: 48-67) ได้กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนว่า ผู้สอนไม่ควรสร้างบรรยากาศแห่งความกลัวให้เกิดขึ้น การเรียนรู้มิใช่เกิดในชั้นเรียนเสมอไป ดังนั้นการพบปะซักถามนอกชั้นเรียนจะสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตรได้ง่ายขึ้น อย่าทำให้เกิดการเสียหน้าและควรฟังความคิดเห็นจากนักเรียนบ้าง

ประดิษณ์ท์ อูปรมัย (2527: 33) ได้กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน ดังนี้ ปฏิสัมพันธ์นั้นอาจเกิดขึ้นได้ทั้งระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยกันเองถ้าปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปได้ดีด้วยดี หมายถึง ทั้งครูและนักเรียนต่างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน โดยครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีโอกาสซักถาม ตอบคำถามและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนให้มาก บรรยากาศในชั้นเรียนก็มีแต่ความน่าสนใจ สนุก และกระตือรือร้น นอกจากนั้นปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยกันเองก็มีส่วนช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียนด้วยเช่นกัน

สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนนั้นจะต้องมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันจึงจะส่งผลในทางบวกต่อแรงจูงใจทางการเรียนของนักเรียน

2.5 โรงเรียนกวดวิชาโฟกัส

1. ประวัติความเป็นมา

โรงเรียนกวดวิชาโฟกัสเริ่มเปิดสอนกวดวิชาครั้งแรกในปี พ.ศ. 2539 ตั้งอยู่ที่ 134/4-5 ซอยสามเสน 9 (วัดราชา) ถนนสามเสน จนถึงปัจจุบัน โดยในระยะแรกจะสอนเฉพาะในระดับ ป.1-ป.4 ต่อมาได้มีการเพิ่มระดับชั้นที่สอนในระดับ ป.5-ป.6 และได้มีการขยายปรับเปลี่ยนสถานที่ให้อยู่ในสภาพแวดล้อมทำเลที่มีการคมนาคมได้สะดวกมากขึ้น (เอกสารโรงเรียนกวดวิชาโฟกัส. 2551/1)

2. สภาพปัจจุบัน

ผลจากการเปิดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีผู้ปกครองและนักเรียนที่เป็นศิษย์เก่าและใหม่มาเพิ่มขึ้น แต่ในการสอนจะเน้นที่หลักสูตรกระทรวงซึ่งโรงเรียนที่เรียนอยู่ส่วน

ใหญ่จะเป็นการติวล่วงหน้าหรือทบทวนเนื้อหาที่โรงเรียนที่นักเรียนเรียนผ่านหรือจบมาแล้ว มีผู้ที่เป็นเจ้าของ (ผู้บริหาร) และครูพิเศษ (จ่ายค่าชั่วโมงตอบแทนตามชั่วโมงที่สอน) ประมาณ 10 คน (เอกสารโรงเรียนกวดวิชาไฟก๊ส.2511: 2)

3. กิจกรรมและเวลาของการเรียนการสอน

โรงเรียนกวดวิชาไฟก๊สเปิดสอนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับประถมศึกษาปีที่ 6 และในปีการศึกษา 2551 จะเริ่มเปิดสอนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นต้นไป โดยการสอนส่วนใหญ่เป็นห้องเรียนที่สอนโดยครูทางเดียว จะเปิดสอนตั้งแต่วันจันทร์-วันศุกร์ และวันเสาร์-อาทิตย์ โดยวันจันทร์-วันศุกร์ จะเปิดสอนตั้งแต่เวลา 15.00 – 18.00 น. วันเสาร์-วันอาทิตย์ จะเปิดสอนตั้งแต่เวลา 8.00 – 15.00 น. (เอกสารโรงเรียนกวดวิชาไฟก๊ส. 2551) โดยเนื้อหาของวิชาต่าง ๆ เสริมเทคนิคเนื้อหาที่เรียนในโรงเรียนเพื่อเพิ่มเกรดเฉลี่ย การสอบและเพื่อความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนในโรงเรียน

4. กลยุทธ์ทางการตลาดของโรงเรียนกวดวิชาไฟก๊ส

โรงเรียนกวดวิชาไฟก๊สเป็นโรงเรียนกวดวิชามานาน 11 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2539 มีอาจารย์ผู้สอน 3 คน จนกระทั่งในปัจจุบันมี 10 คน ซึ่งโรงเรียนกวดวิชาไฟก๊สจะไม่มีการขายสาขาในการเปิดสอน แต่จะขยายห้องเรียนเพิ่มขึ้น ตามจำนวนของนักเรียนที่เข้าเรียนกวดวิชา สถานที่เรียนมีความสะดวกในการคมนาคม มีการบริการมาติดต่อจากผู้ปกครองที่มีความสนใจจะส่งบุตรหลานมาเรียน ทั้งยังได้รับความประทับใจและก็เป็นสิ่งกระตุ้นด้านหนึ่งที่ทำให้ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่างกัน อาชีพต่างกัน เต็มใจส่งนักเรียนเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาไฟก๊สซึ่งนักเรียนที่มาเรียนจะมีทั้งเพศหญิงและเพศชาย มีคะแนนเฉลี่ยสะสมที่แตกต่างกันมาเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาไฟก๊ส

5. เหตุผลและกลยุทธ์ทางการตลาดต่าง ๆ

1) การโฆษณา เป็นการส่งข่าวสารจากเอกสารใบปลิว การพูดปากต่อปาก การใช้ภาษาที่ชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย ทำให้ผู้ปกครองอยากส่งบุตรหลานเข้ามาเรียนแต่ในการรับจะมีจำกัดจำนวนนักเรียน

2) การอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ปกครองที่เข้ามาติดต่อได้ชัดเจน

3) ส่งเสริมการขายด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น การลดราคาสำหรับศิษย์เก่า 5% เลี้ยงข้าวกลางวันฟรีสำหรับนักเรียนทุกคนที่เรียนวันเสาร์-อาทิตย์ (สถาบันกวดวิชาไฟก๊ส 134/4-5 ซอยสามเสน 9 (วัดราชา) วชิรพยาบาล ดุสิต กทม.10300) www.mathconcept.com

4) ครูผู้สอนจะคอยช่วยเหลือดูแลเด็กอย่างใกล้ชิด มีความเป็นกันเอง มีการบริการต้อนรับที่อบอุ่นอย่างสม่ำเสมอ

6. การคมนาคม

การคมนาคมเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่มีส่วนสัมพันธ์กับเรื่องค่าใช้จ่าย ทั้งนี้เพราะโรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่มักตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนที่เจริญ (มติชน.13 ตุลาคม 2543 : 1, 19) ทำให้เกิดความสะดวกกับผู้ปกครองในการไปรับ-ส่ง ไม่เสียเวลาในการเดินทาง ทำให้ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น ทั้งค่าน้ำมันรถ สำหรับโรงเรียนกวดวิชาในเขตกรุงเทพมหานคร มักจะต้อง

ตั้งอยู่ในเขตชุมชนที่เจริญ เช่น บริเวณสยามสแควร์ ที่มีความสะดวกทางการจราจร สามารถเดินทางไปเรียนได้สะดวกทั้งทางรถโดยสารประจำทาง รถไฟฟ้า และรถยนต์ส่วนตัว ดังนั้นการคมนาคมก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้ผู้ปกครองและนักเรียนในโรงเรียนกวดวิชามีความพึงพอใจในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชา

7. ด้านการโฆษณา และบริการ

กลยุทธ์ทางการตลาดของโรงเรียนกวดวิชาเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นในการเรียกลูกค้า คือ นักเรียนที่มาเรียน ได้แก่ การโฆษณาตามสื่อ การโฆษณาผ่านแฟนเพจหรือใบปลิวแจกตามสถานที่สำคัญ ๆ ตามแหล่งชุมชน หรือโรงเรียนที่มีชื่อเสียง โดยจะเน้นให้นักเรียนหรือผู้ปกครองได้ทราบถึง สถานที่ตั้ง ครูผู้ทำการสอน ค่าใช้จ่ายที่ต้องทราบ และมีการบอกให้ทราบถึงความสำเร็จของศิษย์เก่า ที่ประสบความสำเร็จมา เพื่อให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเข้าเรียน นอกจากนี้การโฆษณาที่ได้ผลอีกประการหนึ่งคือ การบอกต่อของผู้ปกครองหรือนักเรียนที่ได้เรียนในโรงเรียนกวดวิชาแล้วมีผลการเรียนดีขึ้น

นอกจากนี้ยังมีกลยุทธ์ด้านการบริการ การดูแลเอาใจใส่นักเรียนที่มาเรียน การให้บริการข้อมูลแก่ผู้ปกครองด้วยดี ให้คำตอบกับผู้ปกครองที่มีปัญหาได้ดี และการให้คำปรึกษาเมื่อนักเรียนมีปัญหาด้านการเรียนเกิดขึ้น ทำให้เกิดการตอบสนองความต้องการซึ่งมีผลต่อความพึงพอใจในการเรียนกวดวิชา

8. ด้านผลการเรียนจากโรงเรียนในระบบ

นักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่จะมีวัตถุประสงค์ในการเรียนต่างกัน นักเรียนบางคนอาจจะมีผลการเรียนดีอยู่แล้ว เข้ามาเรียนเพื่อรักษาผลการเรียนของตนให้ดีไว้เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจให้กับตนเอง หรือเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง แต่ในอีกกรณีหนึ่ง นักเรียนที่เข้ามาเรียนในโรงเรียนกวดวิชา มักจะมีผลการเรียนตั้งแต่ปานกลางจนถึงต่ำ ทำให้ผู้ปกครองต้องนำเข้าเรียนเพื่อปรับปรุงผลการเรียนให้ดีขึ้น และเพื่อหาวิธีการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรักในการเรียนมากขึ้น โดยดูจากผลคะแนนเฉลี่ยปลายเทอมเป็นเกณฑ์ตัดสิน (กรมวิชาการ. 2544: 20)

ตาราง 1 ตารางการเปิดสอนโรงเรียนไฟฟ้า

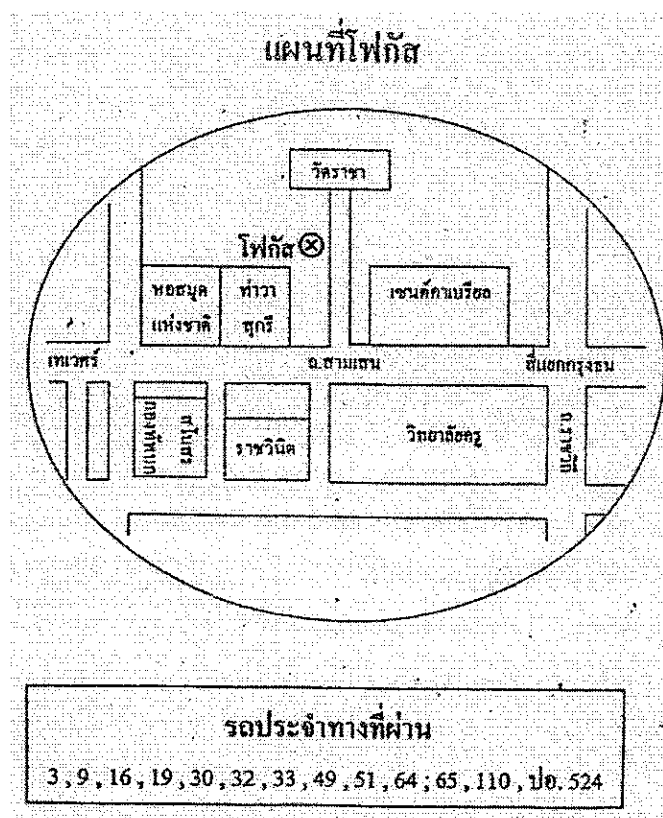
ระดับชั้น	วัน-เวลาเรียน	ค่าเรียน
ป.1	วันอาทิตย์ที่ 18 พ.ย. 50 – 3 ก.พ. 51 (10 ครั้ง) เวลา 09.00 น. – 10.25 น.	2,000.-
ป.2	วันอาทิตย์ที่ 18 พ.ย. 50 – 3 ก.พ. 51 (10 ครั้ง) เวลา 10.35 น. – 12.00 น.	2,000.-
ป.3	วันอาทิตย์ที่ 18 พ.ย. 50 – 3 ก.พ. 51 (10 ครั้ง) เวลา 09.00 น. – 10.25 น.	2,000.-
ป.4	วันอาทิตย์ที่ 18 พ.ย. 50 – 3 ก.พ. 51 (10 ครั้ง) เวลา 10.35 น. – 12.00 น.	2,000.-
ป.5	เรียนทุกวันอาทิตย์ เวลา 13.00 น. – 15.30 น. ระหว่าง 18 พ.ย. 50 – 17 ก.พ. 51	5,000.-
ป.6	เรียนทุกวันอาทิตย์ เวลา 09.00 น. – 11.30 น. ระหว่าง 18 พ.ย. 50 – 17 ก.พ. 51	5,000.-

ที่มา : เอกสารโรงเรียนกวดวิชาไฟฟ้า. (2551). หน้า 2

ตาราง 2 ตารางการเรียนการสอนโรงเรียนไฟฟ้า

ชั้น	วิชาที่เรียน	วันเวลาเรียน	ค่าเรียน
ชั้น ป.1 – ป.4	เรียน 5 วิชา คณิต อังกฤษ ภาษาไทย วิทย์ และสังคม	วันจันทร์-วันศุกร์ 9.00 น. – 15.00 น. ฟรี	3,200 บ.
ชั้น ป.5 – ป.6	เรียนคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ	อาหารกลางวัน	
ชั้น ม.2 – ม.3	คณิตศาสตร์	วันจันทร์ – วันศุกร์ 15.00 น. – 17.00 น.	3,000 บ.
ชั้น ป.1 – ป.6	เรียนคณิตศาสตร์ และ หลักภาษาไทย	วันจันทร์ – วันศุกร์	2,200 บ.

ที่มา : เอกสารโรงเรียนกวดวิชาไฟฟ้า. (2551). หน้า 2

ภาพประกอบ 2 แผนที่โรงเรียนไฟกัศ

2.6 สภาพปัจจุบันของโรงเรียนกวตวิชา

ในปัจจุบันจะพบว่า ในโรงเรียนกวตวิชาแต่ละแห่งได้มีการปรับปรุงพัฒนาโรงเรียนของตนในทุก ๆ ด้าน เพื่อสร้างกระแสความนิยมในผู้ปกครองและนักเรียนมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากกระแสดความต้องการในการเข้าศึกษาต่อในโรงเรียน หรือสถาบันที่มีชื่อเสียงมีมากขึ้นตามลำดับ ลักษณะที่ก่อให้เกิดมาตรฐานในโรงเรียนกวตวิชา มี ดังนี้

1. ชื่อเสียงของโรงเรียน

การเรียนกวตวิชาเพื่อเตรียมความพร้อมในปัจจุบัน มีแรงเกื้อหนุนสำคัญจากค่านิยมของผู้ปกครองและนักเรียนส่วนใหญ่มองว่าการเรียนกวตวิชาเป็นการเตรียมความพร้อมและเพิ่มโอกาสในการสอบเข้าเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา และสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เพื่อเป็นเส้นทางในการประกอบอาชีพที่ดีต่อไป (วิทยากรย์, 2544: 42) ทำให้เกิดค่านิยมในการเลือกโรงเรียนกวตวิชาที่มีชื่อเสียงให้บุตรหลานของตนช่วยทำให้ความมั่นใจแก่บุตรหลานของตนในการสอบเข้ามากขึ้น สำหรับชื่อเสียงของโรงเรียนกวตวิชาที่ผู้ปกครองและนักเรียนให้ความสำคัญมากที่สุดมี 3 ด้าน คือ

1) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เกิดจากความสามารถของนักเรียนที่ได้เข้าเรียนในสถาบันกวตวิชาแล้ว สามารถสอบได้คะแนนเฉลี่ยสะสมแต่ละภาคเรียนได้ดีขึ้น การเรียนแต่ละวิชามีการพัฒนาขึ้นตามลำดับ

2) ด้านความสำเร็จของศิษย์เก่าโดยผู้ปกครองส่วนใหญ่มักจะให้ความสำคัญกับผลงานของโรงเรียนกวดวิชาที่ผ่านมา โดยดูจากจำนวนเด็กนักเรียนที่สามารถเข้าเรียนในสถาบันที่มีชื่อเสียงได้ หรือคณะที่มีผู้นิยมสอบมาก โดยผลงานของศิษย์เหล่านี้กลายเป็นเครื่องมือในการโฆษณาโรงเรียนให้ผู้ปกครองและนักเรียนเกิดความสนใจเข้ามาเรียนในโรงเรียนกวดวิชามากขึ้น

3) ด้านครูผู้สอน โรงเรียนกวดวิชาจะคัดเลือกครูที่มีคุณภาพมาสอนซึ่งครูเหล่านี้จะรับผิดชอบเฉพาะงานสอนเพียงอย่างเดียว ทำให้มีเวลาค้นคว้า เตรียมการสอนได้เต็มที่ และจากการที่โรงเรียนกวดวิชาเป็นที่รวมของเด็กจากที่โรงเรียนต่าง ๆ ทำให้รับปัญหาและแก้ปัญหาให้กับนักเรียนได้ วิธีการสอนของครูในโรงเรียนกวดวิชาจะใช้เด็กเป็นศูนย์กลางระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับสื่อ

2. บรรยากาศและสถานที่

การสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานในการเรียนเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งของการสอนกวดวิชา เนื่องจากไม่ต้องการให้เด็กเกิดความเครียดเหมือนการเรียนในชั้นปกติ อีกทั้งครูผู้สอนกวดวิชาต้องมีความชำนาญในวิชาที่สอน สามารถถ่ายทอดสิ่งที่ซับซ้อนให้เข้าใจได้ง่าย (ประยูร ศรีประสาธน์. 2535: 60) การเรียนการสอนในโรงเรียนกวดวิชาจะมีบรรยากาศที่สนุกสนาน ครูใช้วิธีการเรียนการสอนด้วยเทคนิคง่าย ๆ ไปหายาก ทำให้นักเรียนเรียนด้วยความสบายใจไม่เครียด (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. 2540: 5) นอกจากนี้มีการเน้นเรื่องความสะดวกทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนมีความปลอดภัย มียามรักษาความปลอดภัย มีการซ่อมหนีไฟ แต่ปัญหาที่พบในโรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่คือ สถานที่คับแคบ อากาศไม่ถ่ายเท จนทำให้สำนักงานการศึกษาเอกชน (สช.) ได้ร่างระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยมาตรฐานโรงเรียนเอกชนประเภทกวดวิชาฉบับใหม่ ว่าด้วยมาตรฐานการความปลอดภัย ประกอบด้วย

- 1) สถานที่ต้องกว้างขวาง อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี
- 2) อาคารต้องแข็งแรง
- 3) มีสถานที่พักผ่อน
- 4) ห้องน้ำต้องแยกกระหว่างชายกับหญิง
- 5) น้ำดื่มต้องถูกสุขลักษณะ

3. ความแตกต่างของการเรียนกวดวิชา

บทบาทของนักเรียนในยุคปัจจุบันมีความสำคัญมาก เนื่องจากโรงเรียนกวดวิชามีมาก การแข่งขันค่อนข้างสูง รูปแบบความพึงพอใจจึงมีหลากหลาย โรงเรียนกวดวิชาจำเป็นต้องศึกษาความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรม และความพึงพอใจของกลุ่มนักเรียน ทั้งนี้เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายได้อย่างถูกต้อง (สุพัฒน์ สุขมลสันต์. 2530: 30)

ตาราง 3 ความแตกต่างของการเรียนกวดวิชา

แบบการเรียน	สิ่งที่มุ่ง “กวด” ให้ทัน	วัตถุประสงค์หลัก	ลักษณะผู้เรียน
การเรียนซ่อม	ความรู้ความสามารถของเพื่อนร่วมชั้น	เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่มีอยู่	เรียนอ่อนหรือขาดเรียน
การเรียนเสริม	ความรู้ความสามารถของตนเอง	เพื่อเรียนเนื้อหาที่มากกว่าหรือสูงกว่าที่เรียนในชั้น	เรียนเก่งกว่าเพื่อนร่วมชั้น
การเรียนปรับสภาพ	ความรู้และความพร้อมของเพื่อนร่วมชั้นในอนาคต	เพื่อให้มีความรู้และความพร้อมในด้านต่าง ๆ	เรียนอ่อน อายุหรือวุฒิภาวะที่น้อยกว่าผู้อื่น
การเรียนแก้ไข	ความรู้ที่ถูกต้อง	เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดของข้อความรู้ที่มีอยู่เดิม	ใครก็ตามที่เข้าใจผิดในข้อความรู้บางอย่าง
การเรียนเร่ง (รัด)	ความรู้หรือความสามารถของผู้ที่อยู่ในชั้นสูงกว่า	เพื่อเรียนเนื้อหาของชั้นที่อยู่สูงกว่าขึ้นไปให้ได้	เรียนเก่งหรือเรียนได้เร็ว
การเรียนเฉพาะ	ความก้าวหน้าของวิทยาการหรือความต้องการของตนเอง	เพื่อสนองความต้องการของตนเอง	มีความสนใจพิเศษกับสิ่งที่เรียน
การเรียนพิเศษ	ความรู้ความสามารถของเพื่อนร่วมชั้นหรือความต้องการของตนเอง	เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องที่มีหรือสนองความสนใจของตนเอง	ใครก็ตาม
การ (เรียน) ดิว	ความรู้ตามหลักสูตร	เพื่อเรียนรู้เนื้อหาของหลักสูตรให้ได้ครบถ้วน	ใครก็ตาม
การเรียนกวดวิชา	อะไรก็ตามที่คิดว่าขาดหรือยังไม่พร้อม	เพื่อให้เรียนทันผู้อื่นหรือมากกว่าผู้อื่น	ใครก็ตามทั้งที่ผู้เรียนอ่อนปานกลางหรือเก่งก็ได้

ที่มา : ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2545). *การกวดวิชามัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย*.
หน้า 11.

สถานการณ์การกวดวิชาในปัจจุบัน

ในปัจจุบันความต้องการกวดวิชาของนักเรียนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยสังเกตได้จาก

โรงเรียนกวดวิชาทั่วประเทศที่มีแนวโน้มขยายตัวจาก 572 แห่ง ในปี 2543 เพิ่มขึ้นเป็น 600 แห่ง ในปี 2544 ส่วนใหญ่เป็นการขยายสาขาของโรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียง โดยที่สถาบันกวดวิชาที่มีชื่อเสียงต่างมีสถิตินักเรียนที่มาเรียนกวดวิชาแล้วสามารถเอ็นทรานซ์ได้เป็นจำนวนมากมาเป็นจุดขายสำคัญ ซึ่งสามารถดึงดูดนักเรียนให้มาสมัครเพิ่มจำนวนมากในแต่ละปี และในการกระจายสาขาไปยังชุมชนชนเมือง รวมถึงต่างจังหวัดในเมืองเศรษฐกิจของภาค เช่น เชียงใหม่ ขอนแก่น นครราชสีมา หาดใหญ่ ชลบุรี เป็นต้น เพื่อเป็นการลดความแออัดของนักเรียนจากต่างจังหวัดที่เข้ามาเรียนกวดวิชา โดยเฉพาะในช่วงก่อนสอบเอ็นทรานซ์ (กองบรรณาธิการ. 2544: 41) และจากข้อมูลของศูนย์วิจัยไทยพาณิชย์ (ประภาวัลย์ ขวนไชยะกุล. 2546: 3; อ้างอิงจาก ศูนย์วิจัยไทยพาณิชย์. 2540: 25) พบว่าร้อยละ 50 ของโรงเรียนกวดวิชาตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะ

ศูนย์การค้าสยามสแควร์ อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ รวมคำแหง สะพานควาย สุขุมวิท เป็นต้น

เมื่อกล่าวถึงการกวดวิชา ประชาชนส่วนใหญ่จะนึกถึงการกวดวิชาเพื่อการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา หรือเรียกว่าการสอบเอนทรานซ์ แต่ปี 2549 จะเป็นปีแรกที่ระบบการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเปลี่ยนจากระบบเอนทรานซ์มาสู่ระบบใหม่ที่รู้จักกันในชื่อ“แอดมิชชันส์” (เกษร สิทธิหิวั. 2548: 14-15) ที่ผ่านมาระบบแบบเก่า คือ การสอบเอนทรานซ์ จะมีการสอบ 2 ครั้ง ครั้งแรกในเดือนตุลาคม ครั้งหลังในเดือนมีนาคม และจะใช้ GPA (ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม) ร้อยละ 10 ประกอบการพิจารณา (เกษร สิทธิหิวั. 2548: สัมภาษณ์) สำหรับการใช้ระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาในระบบกลาง (Central University Admissions System) หรือแอดมิชชันส์ แทนระบบเอนทรานซ์นั้น (เกษร สิทธิหิวั. 2548: 90-95) จะให้น้ำหนักแก่ “สิ่งที่ติดตัวมากับเด็ก” นั่นคือ ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมปลาย (หรือที่มักเรียกกันว่า GPA) มากถึงร้อยละ 50 อีกร้อยละ 50 มาจากการสอบด้วยข้อสอบมาตรฐานระดับชาติ แต่สำหรับในปีการศึกษา 2549 ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ยอมปรับลดสัดส่วนลงมาเหลือ 20:80 จากนั้นจะปรับเพิ่มสัดส่วนผลการเรียนเฉลี่ยสะสมขึ้นเรื่อยๆ ในปีถัดไปจนกระทั่งใช้สัดส่วน 50:50 อย่างเต็มรูปแบบ โดยแบ่งสัดส่วนการให้คะแนน ดังนี้

1. GPAX (Cumulative GPA) คือ ผลการเรียนเฉลี่ยทุกรายวิชาตลอดหลักสูตร 6 ภาคเรียน ให้น้ำหนักร้อยละ 10

2. GPA (Grade Point Average) คือ ผลการเรียนจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในปี 2549 ให้น้ำหนักร้อยละ 20 ในปี 2550 ให้น้ำหนักร้อยละ 30 และในปี 2551 ให้น้ำหนักร้อยละ 40 มีทั้งหมด 8 กลุ่มสาระ ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ และกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา

3. O-NET (Ordinary National Educational Test) คือ แบบทดสอบมาตรฐานระดับชาติ เป็นการสอบสัมฤทธิ์ผลตามหลักสูตร ให้น้ำหนักร้อยละ 35-70 โดยสอบใน 5 กลุ่มวิชา คือ กลุ่มสาระภาษาไทย กลุ่มสาระคณิตศาสตร์ กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระภาษาอังกฤษ และกลุ่มสาระสังคม ศาสนา วัฒนธรรม ทั้งนี้การสอบ O-NET จะจัดสอบสำหรับนักเรียนที่กำลังจะจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือผู้ที่ตกค้างจากปีการศึกษาก่อนๆ เพียงครั้งเดียว โดยสามารถนำผลการสอบนี้ไปประกอบการพิจารณาในระบบแอดมิชชันส์ได้ตลอดไป

4. A-NET (Advanced National Educational Test) คือ แบบทดสอบมาตรฐานระดับชาติ แบบก้าวหน้า ซึ่งจะเป็นการสอบวัดความรู้ในระดับสูงหรือวิชาเฉพาะ ให้น้ำหนักร้อยละ 0 - 35 ทั้งนี้ผู้สอบ A-NET สามารถสมัครสอบได้มากกว่า 1 ครั้ง โดยใช้ผลคะแนนครั้งที่ดีที่สุด ซึ่งจะมีอายุการใช้งาน 3 ปี

ข้อสอบ O-NET และ A-NET จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนในสายอาชีวศึกษาและหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียนที่เทียบเท่า ม.6 มีสิทธิสอบได้ โดยจะจัดสอบในช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์ถึง ต้นเดือนมีนาคม

นอกจากนี้ ในการประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยมีมติให้มีการรับสมัครสอบ คัดเลือกเข้าเป็นนิสิตประจำปีการศึกษา 2549 โดยวิธีรับตรงได้ โดยกำหนดไว้เป็น 3 แบบ คือ

1. ระบบ Admission Entrance เดิมซึ่งดำเนินการโดย สกอ.(สำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษา)
2. โควตาสอบตรงร่วมกับ สกอ.(สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา) (โดยใช้ระบบ O-Net และ A-NET)
3. โควตาสอบตรง ดำเนินการโดยมหาวิทยาลัยจัดสอบเอง (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2548)

กมลพรรณ ชีวพันธุ์ศรี ได้กล่าวถึงระบบแอดมิชชันส์ว่า ระบบแอดมิชชันส์ไม่ส่งเสริมให้ เด็กเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ ไม่ลดการกวดวิชา (แอดมิชชันส์ปี 2549 ร.ร. “กวดวิชา”ยังอยู่คง กระพัน.2518: 18) เนื่องจากเมื่อได้สัดส่วนกับ GPA มาก ก็กดดันให้เด็กต้องไปเรียนกวดวิชาเพิ่ม เป็นการส่งเสริมการกวดวิชา ส่วนการสอบ O-NET, A-NET ก็เป็นการเพิ่มวิชาที่เด็กต้องสอบมาก ขึ้น ยิ่งทำให้เด็กเครียด เรียนไม่ทัน ก็จำเป็นต้องไปหาโรงเรียนกวดวิชาอีก (เกษร สิทธิห์นิว.2548: สัมภาษณ์) รวมทั้งบางมหาวิทยาลัยเปิดให้มีการสอบตรง ซึ่งเป็นข้อสอบที่ทางมหาวิทยาลัยออก ขึ้นมาใหม่เอง เพื่อคัดเลือกเด็กที่มีศักยภาพตรงตามสาขาวิชาที่จะเรียน ผลคือ เด็กบางคนจึงต้อง กวดวิชาเพิ่มเป็นสามเท่า (“O-NET A-NET” วิกฤตการศึกษาของเด็กไทย!. 2549: 12-14)

อาจจะสรุปได้ว่า สถานการณ์การกวดวิชาในประเทศไทยมีแนวโน้มขยายตัวแม้ว่าจะมี การปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงในการรับนิสิตนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เนื่องจากการ กวดวิชามีปัญหาและปัจจัยหลายประการ เช่น การกวดวิชากลายเป็นค่านิยมในสังคม การกวดวิชา เป็นการสร้างความมั่นใจในการสอบ การกวดวิชาเป็นการเน้นย้ำเนื้อหาที่เคยเรียน หรือการกวดวิชา เป็นสิ่งที่สะท้อนปัญหากระบวนการศึกษาของไทย เป็นต้น

จากบทวิเคราะห์ของนักวิชาการศึกษา กองส่งเสริมการศึกษานอกระบบ สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชนได้สรุปประเด็น แยกเป็นข้อดีและข้อเสียของการกวดวิชาที่น่าสนใจ ดังนี้คือ (กานทิพย์ ชาติวงศ์. 2539)

ข้อดีของการกวดวิชา

- 1) เป็นการสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้มากขึ้น
- 2) ทำให้นักเรียนเกิดขวัญกำลังใจ มีความเชื่อมั่นในตนเอง
- 3) เป็นการส่งเสริมให้เด็กใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ทางการศึกษา
- 4) เป็นการลดภาระของผู้ปกครองในการดูแลบุตรหลาน
- 5) ทำให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนวิชาที่ตนต้องการเลือกผู้สอนได้ตามความสนใจ

- 6) สามารถแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนได้เป็นรายๆ
- 7) เป็นการเปิดโอกาสให้การเรียนรู้เพิ่มเติมความรู้ได้ตามความต้องการ
- 8) ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสพบปะกับเพื่อนต่างสถาบัน ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การปรับตัวเข้าสังคมกับกลุ่มเพื่อนต่างๆ

ข้อเสียของการกวดวิชา

- 1) การกวดวิชาทำให้รู้แนวข้อสอบ อาจทำให้ความสนใจในหลักสูตรของผู้เรียนน้อยลง
- 2) ทำให้ผู้เรียนหมกมุ่นกับความเพียรพยายามที่จะหาความรู้จนใช้เวลามากเกินไปจนจำเป็น จนบางครั้งเกินความสามารถของร่างกายและจิตใจจะรับได้
- 3) เป็นการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายด้านการเรียนของผู้ปกครอง
- 4) เป็นการสร้างลักษณะนิสัยการแข่งขันให้กับผู้เรียนมากเกินไป อันจะนำไปสู่ความเห็นแก่ตัว
- 5) บางครั้งทำให้ผู้เรียนไม่สนใจในการเรียนการสอนในห้องเรียนปกติ จะไปสนใจกับวิชาที่นำไปใช้ในการสอบคัดเลือก ซึ่งไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คณาภรณ์ กิตติคำ และคณะ (2540: บทคัดย่อ) ศึกษาลักษณะและความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายต่อโรงเรียนกวดวิชาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่มาเรียนกวดวิชาเพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากที่สุด รองลงมาคือเพื่อเพิ่มความเข้าใจในวิชาที่ต้องการเรียน เพื่อเพิ่มความรู้ในวิชาที่ต้องการเรียน เพื่อระดับคะแนน เพราะตามเพื่อน เพราะถูกบังคับ และเพราะชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชาตามลำดับ

ชิดชนก เชิงเขาว์ และคณะ (2542: บทคัดย่อ) การศึกษาค่านิยมที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ค่านิยมที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาเกิดจากปัจจัยต่อไปนี้ ได้แก่ นักเรียนมีความเชื่อว่าในโรงเรียนกวดวิชา มีการสอนเทคนิค วิธีคิดลัด การสอนใช้วิธีการเชื่อมโยงเนื้อหาบทเรียน จุดมุ่งหมายการสอนที่ต่างกันระหว่างโรงเรียนกวดวิชา และโรงเรียนมัธยมศึกษา อาจารย์จากมหาวิทยาลัยในโรงเรียนกวดวิชา มีคุณภาพการสอนดี การกวดวิชาไม่ได้ประกันว่าจะต้องสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ แต่ทำให้ได้ฝึกทำโจทย์ตัวอย่างข้อสอบมากขึ้น การกวดวิชาไม่ส่งผลเสียต่อการเข้าร่วมกิจกรรมในโรงเรียนและครอบครัว และการกวดวิชาถือว่าเป็นการลงทุนทางการศึกษาอย่างหนึ่ง

ธวัชชัย บุญมี (2542: 93) ได้ศึกษาเรื่อง "ความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย:กรณีศึกษาเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่" ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่และอำเภอใกล้เคียง มีความต้องการเรียนกวดวิชาอยู่ในระดับ

(ค่าเฉลี่ย 3.73) โดยมีวัตถุประสงค์หลักของการเรียนกวดวิชาคือ เพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย สำหรับวิชาที่ต้องการเรียนกวดวิชามากที่สุด 3 อันดับแรกได้แก่ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และฟิสิกส์ ในส่วนสถานที่ที่ต้องการเรียนกวดวิชาพบว่ามีความต้องการเรียนกวดวิชาที่สถาบันกวดวิชามากที่สุด รองลงมาคือที่โรงเรียนที่กำลังเรียนอยู่ ด้านวิธีการเรียนการสอนพบว่าต้องการให้มีการเรียนการสอนแบบเน้นสอนสรุปเนื้อหา ช่วงเวลาที่ต้องการเรียนกวดวิชามากที่สุดคือการเรียนกวดวิชาไปพร้อมๆ กับการเรียนตามปกติในภาคเรียนที่ 1 และ 2 โดยค่าใช้จ่ายที่นักเรียนคิดว่าเหมาะสมที่สุดในการเรียนกวดวิชา คือ 26-50 บาท/ชั่วโมง/วิชา/คน สำหรับผู้ที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรียนกวดวิชามากที่สุด คือ ตัวนักเรียนเอง คิดเองร้อยละ 80.44 และแหล่งข้อมูลของการกวดวิชาที่ต้องการทราบมากที่สุด คือ จากคนที่เคยเรียนกวดวิชามาก่อน

วรารพร เตชะธเนศ และคณะ (2543: 13) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการกวดวิชากับค่านิยมของเด็กในปัจจุบัน โดยศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 500 คน พบว่าสถาบันกวดวิชาจะช่วยวางระบบการเรียนการสอนให้นักเรียน ทำให้เกิดความมั่นใจในการเตรียมตัวสอบ จัดลำดับหลักสูตรเป็นหมวดหมู่ แบ่งการเรียนรู้เป็นขั้นเป็นตอน หัดทำโจทย์ทบทวนอย่างสม่ำเสมอ เน้นส่วนสำคัญให้นักเรียนจดจำได้สร้างบรรยากาศที่ดีให้กับการเรียน อาจารย์มีการแทรกอารมณ์ขัน ทำให้ผ่อนคลายความเครียดและช่วยในการจดจำเทคนิคต่างๆ

จุฬาลักษณ์ ชนะวัฒน์ (2543: 88) ทำการศึกษาเรื่อง “การศึกษากวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6” พบว่านักเรียนที่เรียนกวดวิชาส่วนใหญ่เป็นกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนค่อนข้างดี คะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับ 2.00 – 2.99 คิดเป็นร้อยละ 51.8

จิตติมา อัจฉริยกุล (2544: 68) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร” ผลการศึกษาพบว่าผลการเรียนเฉลี่ยของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ผลการเรียนเฉลี่ยของนักเรียนมีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยพบแนวโน้มว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูงจะตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ โดยผลการเรียนเฉลี่ยระหว่าง 3.00 – 4.00 จะตัดสินใจเรียนกวดวิชา ร้อยละ 75.8 รองลงมาคือผลการเรียนเฉลี่ยระหว่าง 2.01 – 3.00 จะตัดสินใจเรียนกวดวิชา ร้อยละ 42.3 และผลการเรียนเฉลี่ยระหว่าง 0.51 – 2.00 จะตัดสินใจเรียนกวดวิชา ร้อยละ 6.9

ปริญญญา แก้วไทรนันท์ (2545: บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนกวดวิชา : ศึกษากรณีโรงเรียนสามเสนวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร จำนวนตัวอย่าง 200 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 49.0 เรียนกวดวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 43.5 เรียนกวดวิชาจำนวน 2 วิชาใน 1 ภาคเรียน และส่วนใหญ่ร้อยละ 91.5 เรียนกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชา กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 55.0 เรียนกวดวิชากับอาจารย์ผู้สอนโดยตรง

ลักษณะการสอนของอาจารย์ร้อยละ 57.0 เน้นสอนสรุปเนื้อหาวิชากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50.5 เรียน กวดวิชาในวันหยุด(วันเสาร์และวันอาทิตย์)ใน 1 สัปดาห์ร้อยละ 39.0 เรียนกวดวิชา 2 วันและร้อยละ 37.5 ใช้เวลาในการเรียนกวดวิชา 4-6 ชั่วโมง/สัปดาห์ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 81.0 ระบุว่าผู้ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชามากที่สุด คือตัวนักเรียนเอง ส่วนใหญ่ร้อยละ 59.5 ระบุว่าเหตุผลในการเรียนกวดวิชาอันดับที่หนึ่ง คือเพื่อเตรียมตัวในการสอบเอ็นทรานซ์ รองลงมาร้อยละ 23.5 ระบุว่า เพื่อเป็นการทบทวนเนื้อหาวิชาที่เรียนจากการเรียนปกติ และร้อยละ 26.5 ระบุว่าเพื่อต้องการเรียนรู้เทคนิคการจำ การคำนวณและการทำข้อสอบตามลำดับส่วน 3 ปัจจัยแรกในการพิจารณาเลือกสถานที่เรียนกวดวิชา คือชื่อเสียงของอาจารย์ที่สอนกวดวิชา (ร้อยละ 26.5) รองลงมาคือ สถิติจำนวนผู้เรียนกวดวิชาที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ (ร้อยละ 21.5) และระยะทางระหว่างสถาบันกวดวิชาที่บ้าน (ร้อยละ 20.5) ตามลำดับ

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2544: 78) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การกวดวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย” จากการศึกษาพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีการกวดวิชานั้น เป็นนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสูงจะมีการกวดวิชามากกว่านักเรียนที่เกรดเฉลี่ยต่ำ โดยกลุ่มนักเรียนที่เกรดเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.51 – 4.00 จะมีอัตราการเรียนกวดวิชามากที่สุด คือร้อยละ 79.2

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2545: บทคัดย่อ) ศึกษาการกวดวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทั่วประเทศมีอัตราการกวดวิชาร้อยละ 30 เมื่อพิจารณาเรื่องความแตกต่างในการกวดวิชา พบว่านักเรียนในแผนการเรียนวิทย์ - คณิตเป็นนักเรียนที่มีการกวดวิชามากกว่านักเรียนในแผนอื่น โดยรวมแล้วนักเรียนที่มีผลการเรียนดีจะมีการกวดวิชามากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า เมื่อพิจารณาตามเขตที่ตั้งของโรงเรียนพบว่านักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนเขตเมืองนั้น มีอัตราการกวดวิชาสูงกว่านักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนเขตนอกเมืองทุกจังหวัด และทุกระดับการศึกษาของชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสำหรับอาชีพปิตามารดาของนักเรียนนักศึกษาที่กวดวิชาหรือเคยกวดวิชาในภาพรวม พบว่ากลุ่มนักเรียนนักศึกษาที่บิดาประกอบอาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัวมีอัตราการกวดวิชามากที่สุด ในขณะที่กลุ่มนักเรียนนักศึกษาที่บิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม หรือประมงนั้น มีอัตราการไม่กวดวิชามากที่สุด

ประภาวัลย์ ขวัญไชยะกุล (2546: 79-81) ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับความพึงพอใจในการเรียนกวดวิชา : กรณีศึกษานักเรียนโรงเรียนกวดวิชาเดอะติวเตอร์พบว่า 1) การศึกษาระดับความพึงพอใจในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมและรายด้าน คือ ด้านศักยภาพ ด้านความมั่นคงและปลอดภัย ด้านความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ ด้านการได้รับการยกย่อง และด้านการรู้จักตนเองและพัฒนาตนเองเต็มศักยภาพพบว่ามีความพึงพอใจสูงกว่าระดับปานกลาง 2) การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบุคคลผู้จูงใจให้เรียนกวดวิชา ด้านวัตถุประสงค์ในการเรียนกวดวิชา ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียนกวดวิชา ด้านผลการเรียนในระบบโรงเรียนกับความพึงพอใจในการเรียนกวดวิชา โดยรวมและรายด้านทุกด้าน พบว่าปัจจัยด้านการคมนาคมมีความสัมพันธ์ในทางลบกับความพึงพอใจในการเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .01 3) ปัจจัยด้านแรงจูงใจจากโรงเรียนกวดวิชาด้านการคมนาคมสามารถทำนายความพึงพอใจในการเรียนกวดวิชาได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีอำนาจในการทำนายร้อยละ 4.8

ศรีประภา ชมเชย (2547: บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดทรงธรรม จำนวน 114 คน พบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดทรงธรรม มีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาว่ามีความเห็นด้วยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชามีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง 2) นักเรียนที่มีเพศ ระดับการศึกษา ระดับคะแนนเฉลี่ย และประสบการณ์การเรียนกวดวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 3) นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชานักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

วราพร เตชะธเนศ และคนอื่นๆ (ออนไลน์: 2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง กวดวิชา ค่านิยมเด็กไทยในปัจจุบัน โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 500 คน และนักเรียนชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน 100 คน จากการศึกษาพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นกลุ่มที่เรียนพิเศษน้อยที่สุด โดยให้เหตุผลว่าในช่วงสอบเอ็นทรานซ์ การอ่านหนังสือด้วยตัวเองจะดีกว่า เพราะประหยัดเวลาในการเดินทางไปเรียนพิเศษ และนักเรียนได้ผ่านการเรียนในโรงเรียนมาครบหลักสูตร จึงไม่ต้องอาศัยการกวดวิชาเหมือนนักเรียนที่สอบเทียบ แต่นักเรียนส่วนใหญ่ก็ผ่านการเรียนกวดวิชามาก่อนแล้ว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ครู และผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนฟักส์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีรายละเอียดและขั้นตอนการศึกษาดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ปกครอง ครู และนักเรียนที่กำลังเรียนกวดวิชาอยู่ในโรงเรียนกวดวิชาฟักส์ ปีการศึกษา 2550

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนกวดวิชาฟักส์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักเรียน กลุ่มผู้ปกครอง และกลุ่มครู ในโรงเรียนกวดวิชาฟักส์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลจึงประกอบด้วยนักเรียน จำนวน 40 คน ผู้ปกครอง จำนวน 20 คน ครู จำนวน 5 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 65 คน ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 4 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่ม

กลุ่ม	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
นักเรียน	40	40
ครู	5	5
ผู้ปกครอง	20	20
รวม	65	65

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์ (Interview) ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มนักเรียน ครู และผู้ปกครอง โรงเรียนกวดวิชาไฟก๊ส จำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ แบบสอบถามนักเรียน แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง และครู ดังนี้

แบบสอบถามนักเรียน

แบบสอบถามสำหรับนักเรียนที่เรียนกวดวิชาในโรงเรียนไฟก๊ส ปีการศึกษา 2550 แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนไฟก๊ส จำนวน 30 ข้อ แบ่งเป็น 5 ด้าน คือ 1) ด้านวิชาการ 2) ด้านวิธีการสอนของครู 3) ด้านลักษณะการสอนของครู 4) ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน 5) ด้านเอกสารการเรียน

แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนและผู้ปกครอง

แบบสัมภาษณ์ครูที่สอนในโรงเรียนกวดวิชาไฟก๊ส ในปีการศึกษา 2550 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลที่นักเรียนมาเรียนโรงเรียนกวดวิชาไฟก๊สใน 5 ด้าน คือ 1) ด้านวิชาการ 2) ด้านวิธีการสอนของครู 3) ด้านลักษณะการสอนของครู 4) ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน 5) ด้านเอกสารการเรียน

แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนไฟก๊ส ในปีการศึกษา 2550 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลที่นักเรียนมาเรียนโรงเรียนกวดวิชาไฟก๊สใน 5 ด้าน คือ

1) ด้านวิชาการ 2) ด้านวิธีการสอนของครู 3) ด้านลักษณะการสอนของครู 4) ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน 5) ด้านเอกสารการเรียน

การสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด และทฤษฎีต่างๆ ตามที่กำหนดในกรอบและแนวความคิดในการวิจัยเกี่ยวกับตำรางานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชากำหนดขอบข่ายในการสร้างเครื่องมือให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชาในด้านวิชาการ ด้านวิธีการสอนของครู ด้านลักษณะการสอนของครู ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน และด้านเอกสารการเรียน

2. สร้างแบบสอบถามถามนักเรียนในแต่ละตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ เกรดเฉลี่ย วิชาที่เรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชาในด้านวิชาการ ด้านวิธีการสอนของครู ด้านลักษณะการสอนของครู ด้านขนาดกลุ่ม

ของผู้เรียน และด้านเอกสารการเรียนรู้ ประกอบด้วยประโยคคำถามพร้อมมาตราประเมินค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 30 ข้อ

3. สร้างแบบสัมภาษณ์ที่เกี่ยวกับข้อเสนอแนะความคิดเห็นของครู ผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนไฟกัส เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ใน 5 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านวิธีการสอนของครู ด้านลักษณะการสอนของครู ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน และด้านเอกสารการเรียนรู้

4. นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการคุมสอบสารนิพนธ์ เพื่อพิจารณาและปรับปรุงแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ให้สมบูรณ์ ด้านคุณภาพเนื้อหา ความเที่ยง และสำนวนภาษาที่ใช้ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 ท่าน ช่วยตรวจสอบความเหมาะสม

5. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข จนมีความสมบูรณ์ และมีความเหมาะสมนำไปพิมพ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังผู้จัดการโรงเรียนกวดวิชาไฟกัส เพื่อแนะนำตัวผู้วิจัยและขอความร่วมมือเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำแบบสอบถามนักเรียนพร้อมหนังสือรับรองไปยื่นต่อผู้จัดการโรงเรียนกวดวิชาไฟกัสเพื่อติดต่อขออนุญาตเก็บข้อมูลและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามของนักเรียนที่กำลังเรียนกวดวิชาในโรงเรียนไฟกัส เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 40 ฉบับ พร้อมหนังสือรับรองไปยื่นต่อผู้จัดการโรงเรียนกวดวิชาไฟกัสเพื่อติดต่อขออนุญาตครูผู้สอนนำแบบสอบถามให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม ด้วยตนเองแล้วเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ สามารถวิเคราะห์ได้จำนวน 40 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 100

3. ผู้วิจัยขออนุญาตสัมภาษณ์ ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูและผู้ปกครอง สัมภาษณ์ครู จำนวน 5 คน ผู้ปกครอง 20 คน โดยเข้าพบครูและผู้ปกครองเพื่อขออนุญาตและนัดวันเวลา สถานที่เพื่อทำการสัมภาษณ์โดยใช้เครื่องบันทึกเสียงและอัดเทปตามข้อคำถามที่เตรียมไว้ในประเด็นที่กำหนด

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกชุดที่ได้รับคืน โดยพิจารณาจากแบบสอบถามที่ตอบครบทุกข้อ และแต่ละข้อมีเพียงคำตอบเดียว

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาประเมินค่าคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้ แบบสอบถามชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับนักเรียน ตอนที่ 2 เป็นแบบเลือกตอบ มีลักษณะเป็น

มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ

ระดับความคิดเห็นมากที่สุดได้	5	คะแนน หมายถึง ระดับการปฏิบัติมากที่สุด
ระดับความคิดเห็นมากได้	4	คะแนน หมายถึง ระดับการปฏิบัติมาก
ระดับความคิดเห็นปานกลางได้	3	คะแนน หมายถึง ระดับการปฏิบัติปานกลาง
ระดับความคิดเห็นน้อยได้	2	คะแนน หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อย
ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุดได้	1	คะแนน หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของซูตริ วงศ์รัตน์ (ซูตริ วงศ์รัตน์, 2541: 74-75) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติน้อยที่สุด

สำหรับแบบสัมภาษณ์ครูและผู้บริหาร ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้านเนื้อหา (Content Analysis) โดยการจัดกลุ่มคำตอบในแต่ละด้านแล้วสรุปโดยใช้สถิติร้อยละ (Percentage)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 สถิติในการหาค่าคุณภาพของเครื่องมือ

หาความเที่ยงตรงของแบบสอบถามโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง

(Index of Item Objective Congurence/IOC)

1.2 สถิติพื้นฐานใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.2.1 ร้อยละ (Percentage)

1.2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.2.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

2.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่ม อิสระต่อกัน (ลวัน สายยศ และ อังคนา สายยศ, 2538: 102) ได้แก่ ตัวแปรเพศ โดยใช้สถิติ t – test

2.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ได้แก่ เกรดเฉลี่ย วิชาที่เรียน โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-Way Analysis of Variance)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อในการแปลความหมายตามลำดับ ดังนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของสองกลุ่ม
F	แทน	ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยมากกว่าสองกลุ่ม
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน
*	แทน	ค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
P	แทน	ค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติ

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ครูผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนกวดวิชา โฟกัส เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโฟกัส ในด้านวิชาการ ด้านวิธีการสอนของครู ด้านลักษณะการสอนของครู ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน และด้านเอกสารการเรียน

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโฟกัสในด้านวิชาการ ด้านวิธีการสอนของครู ด้านลักษณะการสอนของครู ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน และด้านเอกสารการเรียน

ตอนที่ 4 การรวบรวมข้อเสนอแนะความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนกวดวิชา โรงเรียนโฟกัส 5 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านวิธีการสอนของครู ด้านลักษณะการสอนของครู ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน และด้านเอกสารการเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ เกรดเฉลี่ย วิชาที่เรียน โดยใช้สถิติความถี่และร้อยละ ดังตาราง 5

ตาราง 5 ค่าร้อยละของนักเรียนจำแนกตามเพศ เกรดเฉลี่ย วิชาที่เรียน (n = 40)

ข้อมูลทั่วไป	ความถี่	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	17	42.50
1.2 หญิง	23	57.50
รวม	40	100
2. เกรดเฉลี่ย		
2.1 เกรดเฉลี่ย 1.00 – 1.49	2	5.00
2.2 เกรดเฉลี่ย 1.50 – 2.49	1	2.50
2.3 เกรดเฉลี่ย 2.50 – 3.49	9	22.50
2.4 เกรดเฉลี่ย 3.50 – 4.00	28	70.00
รวม	40	100
3. วิชาที่เรียน		
3.1 วิทยาศาสตร์	7	17.50
3.2 ภาษาไทย	8	20.00
3.3 ภาษาอังกฤษ	10	25.00
3.4 คณิตศาสตร์	15	37.50
รวม	40	100

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 57.50 และส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ย 3.50 – 4.00 คิดเป็นร้อยละ 70.00 โดยวิชาที่เรียนมากที่สุดคือ วิชาคณิตศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 37.50

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัส ในด้านวิชาการ ด้านวิธีการสอนของครู ด้านลักษณะการสอนของครู ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน และด้านเอกสารการเรียน ดังตาราง 6 - 11

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัส โดยรวมและรายด้าน

การเรียนกวดวิชา	$\bar{X}$	S.D.	การปฏิบัติ
1 ด้านวิชาการ	4.28	.42	มาก
2 ด้านวิธีการสอนของครู	3.95	.79	มาก
3 ด้านลักษณะการสอนของครู	4.01	.86	มาก
4 ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน	3.38	.82	ปานกลาง
5 ด้านเอกสารการเรียน	3.65	1.03	มาก
รวม	3.86	.57	มาก

จากตาราง 6 พบว่านักเรียนที่มาเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสมีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่ามีการปฏิบัติในทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นในด้านขนาดของผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชา
โรงเรียนโพกัส ด้านวิชาการ โดยรวมและรายข้อ

การเรียนกวดวิชา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านวิชาการ			
1. ผู้เรียนมาเรียนกวดวิชาเพื่อเพิ่มคะแนนเกรดเฉลี่ย	4.12	.64	มาก
2. ผู้เรียนมาเรียนกวดวิชาเพื่อปูพื้นฐานเตรียมความพร้อมลำดับชั้นความรู้จากง่ายไปขั้นที่ยากยิ่งขึ้นไปได้	4.17	.90	มาก
3. ผู้เรียนมาเรียนกวดวิชาเพื่อให้รู้แนวข้อสอบ	3.95	1.03	มาก
4. ผู้เรียนมาเรียนกวดวิชาเพื่อทบทวน ตรวจสอบเนื้อหาบทเรียนในหลักสูตรให้มีความแม่นยำมากขึ้น	4.55	.59	มากที่สุด
5. ผู้เรียนมาเรียนกวดวิชาเพื่อให้ตนเองเรียนทันเพื่อนร่วมชั้น	4.20	.91	มาก
6. ผู้เรียนมาเรียนกวดวิชาเพื่อให้ตนเองมีความรู้เพิ่มขึ้น	4.70	.56	มากที่สุด
รวม	4.28	.42	มาก

จากตาราง 7 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสด้านวิชาการ โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$) แยกรายข้อพบว่าผู้เรียนมาเรียนกวดวิชาเพื่อทบทวน ตรวจสอบเนื้อหาบทเรียนในหลักสูตรให้มีความแม่นยำมากขึ้นและผู้เรียนมาเรียนกวดวิชาเพื่อให้ตนเองมีความรู้เพิ่มขึ้นมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชา
โรงเรียนโพกัส ด้านวิธีการสอนของครู โดยรวมและรายข้อ

การเรียนกวดวิชา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านวิธีการสอนของครู			
7. ครูผู้สอนในโรงเรียนโดยเน้นการทำแบบฝึกหัด	4.32	.91	มาก
8. ครูผู้สอนในโรงเรียนสอนโดยเน้นการทำข้อสอบ	3.70	1.24	มาก
9. ครูผู้สอนในโรงเรียนสอนโดยที่เน้นการแก้อธิบายข้อสอบ	3.32	1.28	ปานกลาง
10. ครูผู้สอนในโรงเรียนสอนโดยเน้นเทคนิคการคิดลัด	3.95	1.21	มาก
11. ครูผู้สอนในโรงเรียนสอนโดยเน้นการทำความเข้าใจที่ ง่ายขึ้น	4.42	1.01	มาก
12. ครูผู้สอนในโรงเรียนสอนโดยเน้นเทคนิคการเชื่อมโยง เนื้อหาในแต่ละบทเรียน	4.02	1.21	มาก
รวม	3.95	.79	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสด้าน
วิชาการ โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$) แยกรายข้อพบว่า ในด้านวิธีการสอนของครู
นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อยกเว้น ข้อ 9 ครูผู้สอนในโรงเรียนสอนโดยที่
เน้นการแก้อธิบายข้อสอบนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชา
โรงเรียนโพกัส ด้านลักษณะการสอนของครู โดยรวมและรายข้อ

การเรียนกวดวิชา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านลักษณะการสอนของครู			
13. ครูมีลักษณะในการสอนที่หลากหลายและเข้าใจง่าย	4.20	1.11	มาก
14. ครูมีความเป็นกันเองกับนักเรียน	3.80	1.13	มาก
15. ครูดูแลเอาใจใส่ดี	4.15	1.14	มาก
16. ครูมีบุคลิกภาพที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส พูดคุยสนุก	3.65	1.36	มาก
17. ครูมีความน่าเชื่อถือ	4.37	1.00	มาก
18. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น	3.90	1.41	มาก
รวม	4.01	.86	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสด้าน
ลักษณะการสอนของครูโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$) แยกรายข้อพบว่าในด้าน
ลักษณะการสอนของครู นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชา
โรงเรียนโพกัส ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน โดยรวมและรายข้อ

การเรียนกวดวิชา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน			
19. ขนาดกลุ่มผู้เรียนละ 5 คนต่อครู 1 คนมีความเหมาะสม	3.85	1.35	มาก
20. ขนาดกลุ่มผู้เรียนละ 6 คนต่อครู 1 คนมีความเหมาะสม	3.80	1.32	มาก
21. ขนาดกลุ่มผู้เรียนละ 8 คนต่อครู 1 คนมีความเหมาะสม	3.70	1.26	มาก
22. ขนาดกลุ่มผู้เรียนละ 10 คนต่อครู 1 คนมีความเหมาะสม	3.40	1.27	ปานกลาง
23. ขนาดกลุ่มผู้เรียนละ 12 คนต่อครู 1 คนมีความเหมาะสม	2.90	1.12	ปานกลาง
24. ขนาดกลุ่มผู้เรียนละ 14 คนต่อครู 1 คนมีความเหมาะสม	2.65	1.33	ปานกลาง
รวม	3.38	.82	มาก

จากตารางที่ 10 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสใน
ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียนโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.38$) แยกรายข้อพบว่าข้อ 19 –
ข้อ 21 นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อ 22 – ข้อ 24 นักเรียนมีความ
คิดเห็นต่อการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชา
โรงเรียนโพกัส ด้านเอกสารการเรียนรู้ โดยรวมและรายข้อ

การเรียนกวดวิชา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านเอกสารการเรียนรู้			
25. เอกสารการเรียนรู้มีการจัดทำบันทึกช่วยจำมากขึ้น หลังจากเรียนจบในบทเรียน	3.75	1.10	มาก
26. เอกสารการเรียนรู้สรุปสูตรลัดเนื้อหาเจาะจงในบทเรียน แต่ละบทได้ชัดเจน	4.12	1.01	มาก
27. เอกสารการเรียนรู้เพิ่มเติมเรียบเรียงเนื้อหาได้ละเอียด มากกว่าในตำราปกติ	3.70	1.36	ปานกลาง
28. เอกสารการเรียนรู้มีการสรุปย่อประเด็นที่สำคัญเชื่อมโยง เนื้อหาที่เรียนได้กระชับชัดเจน	3.52	1.33	มาก
29. เอกสารการเรียนรู้มีแบบฝึกหัดหลากหลายรูปแบบ	3.65	1.57	มาก
30. เอกสารการเรียนรู้มีเฉลยวิธีลัดที่ช่วยให้ทำข้อสอบได้ อย่างรวดเร็ว	3.15	1.67	มาก
รวม	3.65	1.03	มาก

จากตารางที่ 11 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสใน
ด้านเอกสารการเรียนรู้โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$) แยกรายข้อพบว่าข้อ 27 มีเพียง
ข้อเดียวที่นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียน
โพกัสในด้านวิชาการ ด้านวิธีการสอนของครู ด้านลักษณะการสอนของครู ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน
และด้านเอกสารการเรียนรู้ ดังปรากฏในตาราง 12 - 14

ตาราง 12 วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชา
โรงเรียนโพกัส ที่มีเพศต่างกัน โดยรวมและรายด้าน

การเรียนกวดวิชา	ชาย (n = 17)		หญิง (n = 23)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านวิชาการ	4.12	.50	4.39	.29	-2.11	.08
ด้านวิธีการสอนของครู	3.75	.98	4.11	.60	-1.40	.07
ด้านลักษณะการสอนของครู	3.73	1.02	4.21	.66	-1.80	.21
ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน	3.35	.84	3.42	.82	-.27	.79
ด้านเอกสารการเรียนรู้	3.45	1.03	3.78	1.03	-.99	.59
รวมทุกด้าน	4.12	.51	4.39	.29	-2.11	.07

จากตารางที่ 12 พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียน
โพกัส โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 13 วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชา
โรงเรียนโพกัส ที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน โดยรวมและรายด้าน

การเรียนกวดวิชา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	3	.11	.04	.202
	ภายในกลุ่ม	36	6.73	.18	
	รวม	39	6.84		
ด้านวิธีการสอนของครู	ระหว่างกลุ่ม	3	.46	.15	.23
	ภายในกลุ่ม	36	24.46	.678	
	รวม	39	24.87		
ด้านลักษณะการสอนของครู	ระหว่างกลุ่ม	3	.87	.29	.37
	ภายในกลุ่ม	36	28.03	.77	
	รวม	39	28.91		
ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	.86	.29	.41
	ภายในกลุ่ม	36	25.47	.71	
	รวม	39	26.34		
ด้านเอกสารการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	2.28	.76	.70
	ภายในกลุ่ม	36	39.59	1.10	
	รวม	39	41.87		
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3	.25	.24	.104
	ภายในกลุ่ม	36	12.60		
	รวม	39	12.85		

จากตาราง 13 พบว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชา
โรงเรียนโพกัส โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 14 วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชา
โรงเรียนโพกัส ที่มีวิชาที่เรียนต่างกัน โดยรวมและรายด้าน

การเรียนกวดวิชา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	3	.07	.02	.13
	ภายในกลุ่ม	36	6.77	.19	
	รวม	39	6.84		
ด้านวิธีการสอนของครู	ระหว่างกลุ่ม	3	.94	.31	.47
	ภายในกลุ่ม	36	23.93	.66	
	รวม	39	24.87		
ด้านลักษณะการสอนของครู	ระหว่างกลุ่ม	3	.47	.16	.20
	ภายในกลุ่ม	36	28.43	.80	
	รวม	39	28.91		
ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.89	.63	.93
	ภายในกลุ่ม	36	24.45	.68	
	รวม	39	26.34		
ด้านเอกสารการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	39.35	1.31	1.24
	ภายในกลุ่ม	36	37.94	1.05	
	รวม	39	41.87		
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.89	.63	.93
	ภายในกลุ่ม	36	24.45	.68	
	รวม	39	26.34		

จากตาราง 14 พบว่า นักเรียนที่มีวิชาที่เรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อ
การเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัส โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 การรวบรวมข้อเสนอแนะของครู ผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนกวดวิชา
โรงเรียนโพกัส 5 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านวิธีการสอนของครู ด้านลักษณะการสอนของครู
ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน และด้านเอกสารการเรียน

ตาราง 15 ข้อเสนอแนะความคิดเห็นของครู ผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัส เขตดุสิต
กรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้าน ใช้สถิติค่าร้อยละ ($n = 25$)

ข้อเสนอแนะ	ความถี่	ร้อยละ
<u>ด้านวิชาการ</u>		
1. ผู้เรียนมาเรียนกวดวิชาเพื่อเพิ่มคะแนนเกรดเฉลี่ย	18	72.00
2. ผู้เรียนมาเรียนกวดวิชาเพื่อปูพื้นฐานเตรียมความพร้อมลำดับขั้น ความรู้จากง่ายไปขั้นที่ยากยิ่งขึ้นไปได้	16	64.00
3. ผู้เรียนมาเรียนกวดวิชาเพื่อให้รู้แนวข้อสอบ	7	28.00
4. ผู้เรียนมาเรียนกวดวิชาเพื่อทบทวน ตรวจสอบเนื้อหาบทเรียนใน หลักสูตรให้มีความแม่นยำมากขึ้น	18	72.00
5. ผู้เรียนมาเรียนกวดวิชาเพื่อให้ตนเองเรียนทันเพื่อนร่วมชั้น	13	52.00
6. ผู้เรียนมาเรียนกวดวิชาเพื่อให้ตนเองมีความรู้เพิ่มขึ้น	20	80.00
<u>ด้านวิธีการสอนของครู</u>		
7. ครูผู้สอนในโรงเรียนโดยเน้นการทำแบบฝึกหัด	5	20.00
8. ครูผู้สอนในโรงเรียนสอนโดยเน้นการทำข้อสอบ	-	-
9. ครูผู้สอนในโรงเรียนสอนโดยที่เน้นการแก้งข้อสอบ	-	-
10. ครูผู้สอนในโรงเรียนสอนโดยเน้นเทคนิคการคิดลัด	20	80.00
11. ครูผู้สอนในโรงเรียนสอนโดยเน้นการทำความเข้าใจที่ง่ายขึ้น	10	40.00
12. ครูผู้สอนในโรงเรียนสอนโดยเน้นเทคนิคการเชื่อมโยงเนื้อหาใน แต่ละบทเรียน	9	36.00

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะ	ความถี่	ร้อยละ
ด้านลักษณะการสอนของครู		
13. ครูมีลักษณะในการสอนที่หลากหลายและเข้าใจง่าย	9	36.00
14. ครูมีความเป็นกันเองกับนักเรียน	7	28.00
15. ครูดูแลเอาใจใส่ดี	6	24.00
16. ครูมีบุคลิกภาพที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส พูดคุยสนุก	3	12.00
17. ครูมีความน่าเชื่อถือ	5	20.00
18. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น	-	-
ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน		
19. ขนาดกลุ่มผู้เรียนละ 5 คนต่อครู 1 คนมีความเหมาะสม	8	32.00
20. ขนาดกลุ่มผู้เรียนละ 6 คนต่อครู 1 คนมีความเหมาะสม	7	28.00
21. ขนาดกลุ่มผู้เรียนละ 8 คนต่อครู 1 คนมีความเหมาะสม	4	16.00
22. ขนาดกลุ่มผู้เรียนละ 10 คนต่อครู 1 คนมีความเหมาะสม	-	-
23. ขนาดกลุ่มผู้เรียนละ 12 คนต่อครู 1 คนมีความเหมาะสม	-	-
24. ขนาดกลุ่มผู้เรียนละ 14 คนต่อครู 1 คนมีความเหมาะสม	-	-
ด้านเอกสารการเรียนรู้		
25. เอกสารการเรียนรู้มีการจัดทำบันทึกช่วยจำมากขึ้นหลังจากเรียนจบในบทเรียน	2	8.00
26. เอกสารการเรียนรู้สรุปสูตรลัดเนื้อหาเจาะจงในบทเรียน		
แต่ละบทได้ชัดเจน	5	20.00
27. เอกสารการเรียนรู้เพิ่มเติมเรียบเรียงเนื้อหาได้ละเอียดมากกว่าในตำราปกติ	-	-
28. เอกสารการเรียนรู้มีการสรุปย่อประเด็นที่สำคัญเชื่อมโยงเนื้อหาที่เรียนได้กระชับชัดเจน	4	16.00
29. เอกสารการเรียนรู้มีแบบฝึกหัดหลากหลายรูปแบบ	5	20.00
30. เอกสารการเรียนรู้มีเฉลยวิธีลัดที่ช่วยให้ทำข้อสอบได้อย่างรวดเร็ว	4	16.00

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ครู ผู้ปกครองที่มีต่อการเรียน กวดวิชาโรงเรียนโพกัส เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชา โรงเรียนโพกัส เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 5 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านวิธีการสอนของครู ด้านลักษณะการสอนของครู ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน และด้านเอกสารการเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัส เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ เกรดเฉลี่ย และวิชาที่เรียน
3. เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะของครูและผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนกวดวิชา โรงเรียนโพกัส เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่โรงเรียนกวดวิชาโพกัสและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนามาตรฐานของโรงเรียนกวดวิชาให้เป็นที่น่าสนใจของนักเรียนมากขึ้น อีกทั้งสามารถใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการให้แก่ผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชาอื่นๆ นอกจากนี้ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องยังสามารถใช้ข้อมูลในการวางแผน เพื่อพัฒนาปรับปรุงกลยุทธ์ด้านต่างๆ เพื่อความก้าวหน้าของธุรกิจการศึกษาและเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนให้มีคุณภาพในสภาวะปัจจุบันที่มีการแข่งขันมากขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนที่มี เพศ เกรดเฉลี่ย วิชาที่เรียน มีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัส เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในด้านวิชาการ ด้านวิธีการสอนของครู ด้านลักษณะการสอนของครู ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน และด้านเอกสารการเรียน ในโรงเรียนกวดวิชาโพกัสแตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ปกครอง ครู และนักเรียนที่กำลังเรียนกวดวิชา อยู่ในโรงเรียนกวดวิชาไฟกัส ปีการศึกษา 2550 จำนวน 65 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนกวดวิชาไฟกัส 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักเรียน กลุ่มผู้ปกครอง และกลุ่มครู ในโรงเรียนกวดวิชาไฟกัส เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลจึงประกอบด้วยนักเรียน จำนวน 40 คน ผู้ปกครอง จำนวน 20 คน ครู จำนวน 5 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 65 คน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียน จำนวน 40 คน ครูจำนวน 5 คน และผู้ปกครองจำนวน 20 คน ที่อยู่ในโรงเรียนกวดวิชาไฟกัสเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำนวน 65 คน ในปีการศึกษา 2550

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์ (Interview) ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มนักเรียน ครู และผู้ปกครอง โรงเรียนกวดวิชาไฟกัส จำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ แบบสอบถามนักเรียน แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง และครู ดังนี้

แบบสอบถามนักเรียน

แบบสอบถามสำหรับนักเรียนที่เรียนกวดวิชาในโรงเรียนไฟกัส ปีการศึกษา 2550 แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนไฟกัส จำนวน 30 ข้อ แบ่งเป็น 5 ด้าน คือ 1) ด้านวิชาการ 2) ด้านวิธีการสอนของครู 3) ด้านลักษณะการสอนของครู 4) ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน 5) ด้านเอกสารการเรียน

แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนและผู้ปกครอง

แบบสัมภาษณ์ครูที่สอนในโรงเรียนกวดวิชาไฟกัส ในปีการศึกษา 2550 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลที่นักเรียนมาเรียนโรงเรียนกวดวิชาไฟกัสใน 5 ด้าน คือ 1) ด้านวิชาการ 2) ด้านวิธีการสอนของครู 3) ด้านลักษณะการสอนของครู 4) ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน 5) ด้านเอกสารการเรียน

แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนไฟกัส ในปีการศึกษา 2550 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลที่นักเรียนมาเรียนโรงเรียนกวดวิชาไฟกัสใน 5 ด้าน คือ

- 1) ด้านวิชาการ 2) ด้านวิธีการสอนของครู 3) ด้านลักษณะการสอนของครู 4) ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน 5) ด้านเอกสารการเรียน

การสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด และทฤษฎีต่างๆ ตามที่กำหนดในกรอบและแนวความคิดในการวิจัยเกี่ยวกับตำรางานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชากำหนดขอบข่ายในการสร้างเครื่องมือให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชาในด้านวิชาการ ด้านวิธีการสอนของครู ด้านลักษณะการสอนของครู ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน และด้านเอกสารการเรียน
2. สร้างแบบสอบถามถามนักเรียนในแต่ละตอน ดังนี้
 - ตอนที่1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ เกรดเฉลี่ย วิชาที่เรียน
 - ตอนที่2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชาในด้านวิชาการ ด้านวิธีการสอนของครู ด้านลักษณะการสอนของครู ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน และด้านเอกสารการเรียน ประกอบด้วยประโยคคำถามพร้อมมาตราประเมินค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 30 ข้อ
3. สร้างแบบสัมภาษณ์ที่เกี่ยวกับข้อเสนอแนะความคิดเห็นของครู ผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนไฟกัส เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ใน 5 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านวิธีการสอนของครู ด้านลักษณะการสอนของครู ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน และด้านเอกสารการเรียน
4. นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการคุมสอบสารนิพนธ์ เพื่อพิจารณาและปรับปรุงแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ให้สมบูรณ์ ด้านคุณภาพเนื้อหา ความเที่ยงและสำนวนภาษาที่ใช้ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 ท่าน ช่วยตรวจสอบความเหมาะสม
5. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข จนมีความสมบูรณ์ และมีความเหมาะสมนำไปพิมพ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังผู้จัดการโรงเรียนกวดวิชาไฟกัส เพื่อแนะนำตัวผู้วิจัยและขอความร่วมมือเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำแบบสอบถามนักเรียนพร้อมหนังสือรับรองไปยื่นต่อผู้จัดการโรงเรียนกวดวิชาไฟกัสเพื่อติดต่อขออนุญาตเก็บข้อมูลและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามของนักเรียนที่กำลังเรียนกวดวิชาในโรงเรียนไฟกัส เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 40 ฉบับ พร้อมหนังสือรับรองไปยื่นต่อผู้จัดการโรงเรียนกวดวิชาไฟกัสเพื่อติดต่อขออนุญาตครูผู้สอนนำแบบสอบถามให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม ด้วยตนเองแล้วเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ สามารถวิเคราะห์ได้จำนวน 40 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 100

3. ผู้วิจัยขออนุญาตสัมภาษณ์ ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูและ
ผู้ปกครอง สัมภาษณ์ครู จำนวน 5 คน ผู้ปกครอง 20 คน โดยเข้าพบครูและผู้ปกครองเพื่อขอ
อนุญาตและนัดวันเวลา สถานที่เพื่อทำการสัมภาษณ์โดยใช้เครื่องบันทึกเสียงและอัดเทป
ตามข้อคำถามที่เตรียมไว้ในประเด็นที่กำหนด

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกชุดที่ได้รับคืน โดยพิจารณาจาก
แบบสอบถามที่ตอบครบทุกข้อ และแต่ละข้อมีเพียงคำตอบเดียว
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาประเมินค่าคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้
แบบสอบถามชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับนักเรียน ตอนที่ 2 เป็นแบบเลือกตอบ มีลักษณะเป็น
มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ

ระดับความคิดเห็นมากที่สุดได้	5	คะแนน หมายถึง ระดับการปฏิบัติมากที่สุด
ระดับความคิดเห็นมากได้	4	คะแนน หมายถึง ระดับการปฏิบัติมาก
ระดับความคิดเห็นปานกลางได้	3	คะแนน หมายถึง ระดับการปฏิบัติปานกลาง
ระดับความคิดเห็นน้อยได้	2	คะแนน หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อย
ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุดได้	1	คะแนน หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของซูตริ วงศ์รัตน์ (ซูตริ วงศ์รัตน์. 2541: 74-75) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติน้อยที่สุด

สำหรับแบบสัมภาษณ์ครูและผู้ปกครอง ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้านเนื้อหา (Content
Analysis) โดยการจัดกลุ่มคำตอบในแต่ละด้าน นำผลมาสรุปโดยใช้สถิติค่าร้อยละ (Percentage)

สรุปผลการศึกษาวิจัย

จากผลการศึกษา เรื่องความคิดเห็นของนักเรียน ครู ผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนกวดวิชา โรงเรียนโพกัส เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างมีทั้งหมด 65 คน จำแนกเป็นเพศชาย 17 คน เพศหญิง 23 คน คิดเป็นร้อยละ 42.50 และร้อยละ 57.50 ตามลำดับ มีเกรดเฉลี่ย 3.50 – 4.00 28 คน เกรดเฉลี่ย 2.50 – 3.49 9 คน เกรดเฉลี่ย 1.50 – 2.49 1 คน เกรดเฉลี่ย 1.00 – 1.49 2 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 ร้อยละ 22.50 ร้อยละ 2.50 และร้อยละ 5.00 ตามลำดับ มีวิชาที่เรียนได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์ 15 คน วิชาภาษาอังกฤษ 10 คน วิชาภาษาไทย 8 คน และวิชาวิทยาศาสตร์ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 ร้อยละ 25.00 ร้อยละ 20.00 ร้อยละ 17.50 ตามลำดับ

2. การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสด้านวิชาการ ด้านวิธีการสอนของครู ด้านลักษณะการสอนของครู ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน และด้านเอกสาร การเรียนของนักเรียนในภาพ พบว่านักเรียนที่มาเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสมีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาโดยรวมมีการปฏิบัติในทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$) ยกเว้นในด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$)

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ด้านวิชาการความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.28$) รองลงมาได้แก่ ด้านลักษณะการสอนของครู ($\bar{X} = 4.01$) ด้านวิธีการสอนของครู ($\bar{X} = 3.95$) ด้านเอกสารการเรียน ($\bar{X} = 3.65$) และด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$)

ด้านวิชาการ พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสมีค่าเฉลี่ยสูงสุดซึ่งมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือข้อที่ 6 “ผู้เรียนมาเรียนกวดวิชาเพื่อให้ตนเองมีความรู้เพิ่มขึ้น” ($\bar{X} = 4.70$)

ด้านวิธีการสอนของครู พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นครูผู้สอนในโรงเรียนสอนโดยที่เน้นการแก้งข้อสอบ นักเรียนที่มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$)

ด้านลักษณะการสอนของครู พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X} = 4.01$) โดยครูมีความน่าเชื่อถือมีค่าเฉลี่ยสูงสุดต่อการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$)

ด้านขนาดของกลุ่มผู้เรียน พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัส ขนาดกลุ่มผู้เรียนละ 5 คนต่อครู 1 คน มีความเหมาะสมในการเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุดต่อการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$)

ด้านเอกสารการเรียนรู้ พบว่า เอกสารการเรียนรู้สรุปสูตรลัดเนื้อหาเจาะจงในบทเรียนแต่ละบท ได้ชัดเจนมีค่าเฉลี่ยสูงสุดมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) ส่วนเอกสารการเรียนรู้เพิ่มเติมเรียบเรียงเนื้อหาได้ละเอียดมากกว่าในตำราปกติ มีค่าเฉลี่ยต่อการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.70$)

3. การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัส เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า

นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัส โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัส โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

นักเรียนที่มีวิชาที่เรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัส โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

4. การศึกษาเพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะของครู ผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนกวดวิชา โรงเรียนโพกัส เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร สรุปผลรวบรวมข้อเสนอแนะได้ดังนี้

ด้านวิชาการพบว่าครู ผู้ปกครองร้อยละ 80.00 เสนอว่า เด็กมาเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสเพื่อให้ตนเองมีความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 72.00 เด็กมาเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสเพื่อเพิ่มคะแนนเกรดเฉลี่ย และเพื่อทบทวน ตรวจสอบเนื้อหาบทเรียนให้มีความแม่นยำ ชำนาญมากขึ้น ร้อยละ 64.00 เด็กมาเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสเพื่อปูพื้นฐานเตรียมความพร้อมในการเรียนล่วงหน้าก่อนเปิดเทอม ร้อยละ 52.00 เด็กมาเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสเพื่อเรียนให้ทันเพื่อนในชั้นเรียนระดับเดียวกัน

ด้านวิธีการสอนของครูพบว่าครู ผู้ปกครองร้อยละ 80.00 เสนอว่า เด็กมาเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสเพราะครูผู้สอนมีวิธีการสอนที่เน้นเทคนิคในวิธีการคิดลัดที่หลากหลาย ร้อยละ 40.00 เด็กมาเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสเพราะครูผู้สอนมีวิธีการสอนที่เน้นวิธีการทำความเข้าใจที่ง่ายขึ้น ร้อยละ 36.00 เด็กมาเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสเพราะครูผู้สอนมีวิธีการสอนที่เน้นเทคนิควิธีการเชื่อมโยงเนื้อหาในแต่ละบทเรียนที่เรียนในโรงเรียน ร้อยละ 20.00 เด็กมาเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสเพราะครูผู้สอนมีวิธีการสอนที่เน้นวิธีการทำแบบฝึกหัดที่หลากหลาย

ด้านลักษณะการสอนของครูพบว่า ครู ผู้ปกครองร้อยละ 36.00 เด็กมาเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสเพราะครูผู้สอนมีการสอนที่หลากหลายและทำให้เข้าใจได้ง่าย ร้อยละ 28.00 เด็กมาเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสเพราะครูผู้สอนมีความเป็นกันเองกับนักเรียน ร้อยละ 24.00 เด็กมาเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสเพราะครูผู้สอนคอยช่วยเหลือดูแลเอาใจใส่ดี ร้อยละ 20.00 เด็กมาเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสเพราะครูผู้สอนมีความน่าเชื่อถือ ร้อยละ 12.00 เด็กมาเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสเพราะครูผู้สอนมีบุคลิกภาพที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส สอนสนุก

ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียนพบว่า ครู ผู้ปกครองร้อยละ 32.00 เด็กมาเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสเพราะการจัดขนาดกลุ่มของผู้เรียนละ 5 คนต่อครูผู้สอน 1 คนมีความเหมาะสมในการเรียน ร้อยละ 28.00 เด็กมาเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสเพราะการจัดขนาดกลุ่มของผู้เรียนละ 6 คนต่อครูผู้สอน 1 คนมีความเหมาะสมในการเรียน ร้อยละ 16.00 เด็กมาเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสเพราะการจัดขนาดกลุ่มของผู้เรียนละ 8 คนต่อครูผู้สอน 1 คนมีความเหมาะสมในการเรียน

ด้านเอกสารการเรียนพบว่า ครู ผู้ปกครองร้อยละ 20.00 เด็กมาเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสเพราะเอกสารการเรียนมีการสรุปสูตรลัดเนื้อหาเจาะจงในบทเรียนแต่ละบทได้ชัดเจน และเอกสารการเรียนที่มีแบบฝึกหัดที่มีความหลากหลายรูปแบบให้ฝึกทำ ร้อยละ 16.00 เด็กมาเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสเพราะเอกสารการเรียนมีเฉลยวิธีลัดที่ช่วยให้ทำข้อสอบได้อย่างรวดเร็ว และเอกสารการเรียนที่มีการสรุปย่อในประเด็นที่สำคัญเชื่อมโยงเนื้อหาที่เรียนได้กระชับชัดเจน ร้อยละ 8.00 เด็กมาเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสเพราะเอกสารการเรียนมีการจัดทำบันทึกช่วยจำมากขึ้นหลังจากเรียนจบในบทเรียน

อภิปรายผลการศึกษาวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัส เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ประเด็นที่ผู้วิจัยเห็นสมควรนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัส เขตดุสิต

กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่มาเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัสมีความเห็นต่อการเรียนกวดวิชาโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่เป็นดังนี้อาจเป็นเพราะว่าจากสภาพสังคมปัจจุบันมีการสอบแข่งขันในการสอบเข้าเรียนในโรงเรียนต่างๆ ของรัฐและเอกชนที่สูง ผู้ปกครองจึงมีความต้องการให้บุตรหลานเรียนกวดวิชาอีกทั้งสภาพสังคมมีการแข่งขันที่สูง ซึ่งสอดคล้องกับสมพงษ์ จิตระดับ (2544: 16) เสนอว่าแนวความคิดการเรียนกวดวิชาเป็นค่านิยมถ้าไม่เรียนถือว่าผิดปกติ นักเรียนจำต้องคำนึงถึงผลของการเรียนกวดวิชา คือ 1) ให้เกิดความเข้าใจในตัวเองว่าสามารถเข้ามหาวิทยาลัยได้ถ้าไม่เรียนจะไม่มี ความมั่นใจ 2) เชื่อมั่นว่าโรงเรียนกวดวิชาให้สูตรดี มีเคล็ดลับเรียนอย่างสนุกสนานเป็นกันเอง วิธีการคิดเร็ว 3) นักเรียนอยากได้คะแนนเพิ่มขึ้น กับสุรณีย์ แสงเพ็ญ (2544: 15) ได้ให้ข้อคิดว่าสาเหตุที่ส่งลูกเข้าเรียนกวดวิชาเพื่อจะได้เคล็ดลับในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย เพราะการเรียนในโรงเรียนจะสอนเนื้อหาที่เป็นความรู้เริ่มสมองให้เด็กฉลาดขึ้น รู้ละเอียดและลงลึกเรื่องต่างๆ มีเทคนิคพิเศษที่จะสอนให้เด็กเข้าใจและรู้เคล็ดลับที่จะเรียนให้ได้ดี ซึ่งโรงเรียนกวดวิชาโพกัสก็เป็นอีกทางเลือกที่เป็นของการเรียนรู้แหล่งที่ 2 ของนักเรียนและบุคคลทั่วไปที่จะเฝ้าหาความรู้ความเจริญก้าวหน้า โรงเรียนกวดวิชาโพกัสมีการจัดการเรียนการสอนในเรื่องวิชาการ และเนื้อหารายละเอียดในการเรียนส่วนใหญ่จะมีความกระชับ เน้นการทำความเข้าใจ มีการอธิบายในเอกสารการเรียนได้อย่างละเอียดชัดเจน ประกอบกับครูผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชาโพกัสส่วนใหญ่เป็นครูสอนพิเศษที่มีประสบการณ์ในการสอนที่มาก และมี

เทคนิควิธีหลักการคิดลัด มีหลักการคำนวณในการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย และครูผู้สอนจะมีความเป็นกันเอง ดูแลเอาใจใส่เด็กได้อย่างทั่วถึง สอนสนุกทำให้บรรยากาศในการเรียนไม่เครียดเกินไปสำหรับเด็ก จากดังที่กล่าวมาข้างต้นเป็นเหตุผลที่สนับสนุนทำให้ผู้ปกครองมีความต้องการให้บุตรหลานเข้ามาเรียนกวดวิชาในโรงเรียนฟ็อกัส

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน นักเรียนที่มาเรียนกวดวิชาโรงเรียนฟ็อกัสมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะว่าในโรงเรียนกวดวิชาฟ็อกัสมีการจัดกลุ่มการเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 10 คนขึ้นไปต่อครู 1 คน ซึ่งเป็นการจัดกลุ่มการเรียนที่มีจำนวนผู้เรียนมากเกินไป ทางโรงเรียนฟ็อกัสก็ต้องคำนึงถึงความรู้ความสามารถของเด็กแต่ละคนไม่เท่ากัน ดังนั้นการจัดขนาดกลุ่มของผู้เรียนจึงสอดคล้องกับสุพัณณ์ สุกมลสันต์. (2530) คือ ผลของการเรียนกวดวิชายังคงต้องคำนึงถึง ขนาดของกลุ่มผู้เรียนกวดวิชานั้นไม่น้อยเพียงใดเป็นการสอนแบบกลุ่มขนาดเล็กหรือแบบอุตสาหกรรมการสอน (Mass Education) เพราะว่าปัจจัยที่เป็นปัญหาสำหรับการเรียนการสอนปกติในหลักสูตรต่าง ๆ ก็คือ กลุ่มผู้เรียนมีขนาดใหญ่เกินไป กล่าวคือ ในชั้นเรียนที่มีผู้เรียนมากกว่า 30 คนขึ้นไป ทำให้กลุ่มผู้เรียนมีความแตกต่างระหว่างบุคคลมาก การให้ความสนใจครูไม่ทั่วถึง โอกาสที่จะเรียนได้ประสบผลสำเร็จมีน้อยมากเท่านั้น แม้ว่าผู้สอนจะใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างใดมาช่วยสอนก็ตาม เช่น เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ โทรทัศน์ วีดีโอ เครื่องขยายเสียง หรือแม้แต่เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์และห้องปฏิบัติการก็ตาม เพราะนวัตกรรมทางการเรียนการสอนเหล่านี้ขาดความรักความอบอุ่น และความเห็นอกเห็นใจ ซึ่งเฉพาะครู/อาจารย์เท่านั้นที่มีสิ่งเหล่านี้ ดังที่กล่าวมาข้างต้นก็เป็นเหตุผลที่ทำให้การจัดกลุ่มการเรียนในโรงเรียนกวดวิชาโรงเรียนฟ็อกัสมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

อีกประการหนึ่งที่เป็นเหตุผลของการกวดวิชา คือ เพื่อจะได้เคล็ดลับในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย เพราะการเรียนในโรงเรียนกวดวิชาจะสอนเนื้อหาที่เป็นความรู้เสริมสมองให้เด็กฉลาดขึ้นรู้ละเอียดและลงลึกในเรื่องต่างๆ มีเทคนิคพิเศษที่จะสอนให้เด็กเข้าใจและรู้เคล็ดลับที่จะเรียนให้ได้ดี (สุรณีย์ แสงเพ็ญ, 2544:15) และเพราะต้องการความรู้เพิ่ม (จุพาลักษณ์ ธนะวัฒน์. ออนไลน์:2550) ในขณะที่ด้านวิธีการสอนของครูในโรงเรียนไม่สอดคล้องกับระบบการเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย ประกอบกับการสอนในโรงเรียนมุ่งเน้นให้เด็กศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองมากเกินไป ทำให้นักเรียนคิดว่าตนเองไม่มีเวลาเพียงพอที่จะเรียนรู้อีกในมหาวิทยาลัยได้เต็มที่ ทำให้ขาดความเชื่อมั่น และต้องพึ่งโรงเรียนกวดวิชาอีกทั้งการเรียนในโรงเรียนจะได้ความรู้ตามหลักสูตรที่เรียนการเรียนกวดวิชาจะสอนเน้นเนื้อหาที่จำเป็นต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัย (สำนักงานการศึกษาแห่งชาติ, 2545) ซึ่งสอดคล้องกับสมพงษ์ จิตระดับ (2544:16) ที่กล่าวว่า การเรียนกวดวิชาเป็นค่านิยมถ้าไม่เรียนถือว่าผิดปกติ นักเรียนจำต้องคำนึงถึงผลการเรียนกวดวิชาคือ 1) ให้เกิดความเข้าใจในตนเองว่าสามารถเข้ามหาวิทยาลัยได้ถ้าไม่เรียนจะไม่มีคามมั่นใจ 2) เชื่อกันว่าโรงเรียนกวดวิชาให้สูตรดี มีเคล็ดลับการเรียนที่สนุกสนาน เป็นกันเอง มีวิธีการคิดเร็ว และ 3) อยากได้คะแนนเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของคณภรณ์ กิตติคำ และคณะ (2540: บทคัดย่อ) ที่พบว่านักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่มาเรียนกวดวิชาเพื่อ

เตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากที่สุด รองลงมาคือเพื่อเพิ่มความเข้าใจในวิชาที่ต้องการเรียน เพื่อเพิ่มความรู้อื่นๆในวิชาที่ต้องการเรียน เพื่อเพิ่มระดับคะแนน เพราะตามเพื่อน เพราะถูกบังคับและเพราะชื่อเสียงของโรงเรียนกาตวิชาตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ครู ผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัส เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีข้อเสนอแนะที่สำคัญคือ

1.1 เอกสารการเรียน ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญในเอกสารการเรียนว่าควรให้มีการจัดทำสิ่งพิมพ์ สื่อ อุปกรณ์การเรียน เพิ่มเติมเรียบเรียงรายละเอียดของเนื้อหามากกว่าในตำราปกติให้เพิ่มขึ้น เพื่อเป็นการประหยัดเวลาการเรียนการสอนได้

1.2 เทคนิคการสอน ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญในการสอนที่ใช้วิธีการเทคนิค การคิดลัด เน้นให้มีการสรุปปัญหาสูตรลัด ในการคิดคำนวณซึ่งจะช่วยลดเวลาในการทำโจทย์ เพื่อให้นักเรียนสะดวกนำไปใช้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะครั้งต่อไปดังนี้

2.1 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นๆ เช่น รายได้ อาชีพของผู้ปกครอง แรงจูงใจของนักเรียนที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร

2.2 ควรมีศึกษาความคิดเห็นในการเรียนกวดวิชาในระดับอื่นๆ ด้วย เช่น ระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 – ระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อสามารถนำผลการวิจัยใช้เป็นข้อมูลในการบริหารจัดการเรียนการสอนต่อไป

2.3 ควรมีการศึกษาความคิดเห็นในการเรียนกวดวิชาสำหรับโรงเรียนในระบบ ควรศึกษาปัจจัยใดที่นักเรียนในระบบโรงเรียนมีความนิยมในการเรียนกวดวิชา เพื่อที่จะนำไปใช้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับระบบการศึกษาไทยต่อไป

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2535). หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2524 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2535. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท. ถ่ายเอกสาร.
- กมลทิพย์ ไบเงิน. (2546, ธันวาคม - 2547). โค้งสุดท้ายปฏิรูปการศึกษา. เนชั่นสุดสัปดาห์. 12 (604). 80.
- ก้านทิพย์ ขาดิงค์. (2539). "โรงเรียนกวดวิชา," การศึกษาเอกชน. 7(64): 13-14. ถ่ายเอกสาร.
- กวดวิชา : เลนขยายปัญหาการศึกษาไทย. (2546, เมษายน-มิถุนายน); สัปดาห์. N(2) 2-17. ถ่ายเอกสาร.
- กิติมา ปรีดีดิลก. (2532). การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: อักษร การพิมพ์. ถ่ายเอกสาร.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2544, มิถุนายน). "เปรียบเทียบการเรียนกวดวิชากับการเรียนในระบบ," วารสารการศึกษาวันนี้. 2: 38. ถ่ายเอกสาร.
- คำห่าน คนโต. (2537). "ศึกษาหรือกวดวิชากันแน่," วารสารกระเจงเงา. 2(5). ถ่ายเอกสาร.
- จิตรกาญจน์ ชันติวงศ์. ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขต อำเภอเมือง จ.อุบลราชธานี.
- จิรพร ศรีพัฒนานุกุลกิจและนางลักษณ์ เนียนงาม. (2544). เอ็นทรานซ์ระบบใหม่ : ความคิดเห็น การเตรียมพร้อม และการปรับตัว. เชียงใหม่: นนทบุรี เพรส. ถ่ายเอกสาร.
- ชิตชนก เช่าชาวี และคณะ. (2544). ค่านิยมที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย. วิทยานิพนธ์. (การประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา). สงขลา: บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ถ่ายเอกสาร.
- เดือนเพ็ญ เปรมจิตร. (2538). ความคาดหวังของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับอนุบาล ของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอค่ายบางระจัน. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2544). ระเบียบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2544. กรุงเทพฯ: รุ่งศิลป์การพิมพ์.
- ทอดศักดิ์ เดชคง. (2543, สิงหาคม). กวดวิชา "ชีวิต". สานปฏิรูป: 70-71.
- ธวัชชัย บุญมี. (2542). ความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมปลาย กรณีการศึกษา เขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และอำเภอใกล้เคียง. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัยแม่โจ้. ถ่ายเอกสาร.
- ธเนศ เอื้ออริธร. (2549). จิตต่อจรรยาบรรณครูที่แอบสอนกวดวิชาสานปฏิรูป New School. 8(99 กพ): 68.

- นนทกษร ปวีณเมธา. (2548). การเรียนกวดวิชาและค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นิภาพร พรุ่งโรจน์. (2549). การศึกษาทัศนคติ และความเชื่อของครูที่มีต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา. (สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุษกร หมอนทอง และคนอื่นๆ. (2542). “สรุปผลการศึกษาผลกระทบของการสอบเข้ามหาวิทยาลัยระบบใหม่ที่มีต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2541 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย”. เอกสารลำดับที่ 2 การคัดเลือกนักศึกษาระบบใหม่ : GPA, PR สำคัญอย่างไร.
- บันเทิง ศักดิ์ศรีวิชัย. (2547). กวดวิชา – NT – ปรับหลักสูตร. วารสารวงการครู. 1(8): 31.
- ปณิธิ มากซุง. (2547). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร (สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปริญญ์ แก้วไทรนันท์. (2545). ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนกวดวิชา: ศึกษากรณีเฉพาะโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร. (ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตร สาขาพัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ประทีป ชูหมื่นไวยทย์. (2538, กุมภาพันธ์ – พฤษภาคม). มุมหนึ่งของการเรียนกวดวิชา, วารสารศึกษาศาสตร์ ม.ช. 18(1): 44.
- ประภาภรณ์ เจริญกุล. (2544). ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปสรรคที่มีต่อการเรียนกวดวิชาและความสำเร็จในการสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา (วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์). บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ประภาวัลย์ ขวนไชยะกุล. (2546). การศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับความพึงพอใจในการเรียนกวดวิชา : กรณีศึกษานักเรียนโรงเรียนกวดวิชาเดอะติวเดอร์. (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประภัสสร พรหมบุตร. (2549). การศึกษาทัศนคติ ความเชื่อและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของลนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการเรียนกวดวิชา. กศ.ม. (การศึกษามหาบัณฑิต จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ประยูร ศรีประสาธน์. (2530, มกราคม). "องค์ประกอบที่ก่อให้เกิดการกวดวิชา," วารสาร การศึกษาแห่งชาติ. 21(2): 58 – 59.
- ประยูร ศรีประสาธน์ และ วิไล ศิริชุมแสง. (2535). "การกวดวิชากับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษา ต่อ". วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 17(2): 60 – 64.
- พรรณี ช. เจนจิต. (2538). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: อมรินทร์การพิมพ์.
- พรรณี เลิศสมผล. (2548). ทักษะของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบัณฑิตศิลป์การ ดนตรีและกวดวิชาเขตพระนครกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. ถ่ายเอกสาร.
- พรเพชร โสติมิมานนท์. (2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเรียนกวดวิชาของ นักเรียน. _____.
- พอดู สุวรรณทัต. (2530). "โรงเรียนเอกชนประเภทกวดวิชา". วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 21(2): 52-57.
- ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2530). "กวดวิชา : ภาพสะท้อนตัวใครตัวมันในระบบการศึกษาไทย". วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 21(2): 69 – 72.
- _____. (2545). ใน รายงานการวิจัยเรื่องการกวดวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศ ไทย. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- ภานุกร ถาวรศักดิ์เจริญ. (2542). การเขียนข้อความโฆษณาโน้มน้าวใจกรณีศึกษา : โรงเรียน กวดวิชา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ภาวิณี ศรีสุขวัฒนานนท์, นิคม ดังคะพิภพ และแมนมาศ ลีลสัตยกุล. (2532). รายงานการวิจัย เรื่อง ปัญหาการกวดวิชา การสละสิทธิ์และการออกกลางคัน. (วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. บริหาร การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- มนัส พลายชุม. (2540). ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอ่างทอง. (วิทยานิพนธ์ กศ.ม. บริหาร การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. (2545). ความคิดเห็นของผู้ปกครองในการเรียนโรงเรียนกวดวิชา. กรุงเทพฯ: วารสารมหาวิทยาลัยกรุงเทพ. http://www.bangkok_biznews.
- มานะ ดริยาภิวัฒน์. (2542). "โรงเรียนกวดวิชาปรัชญาคือการเอาชนะ". สารปฏิรูป. 2(14): 10 – 14.
- เมธิณี วดีศิริศักดิ์. (2540). การเรียนกวดวิชา : ปรากฏการณ์พิเศษทางการศึกษาในสังคมไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- เมธี ปิลันธนานนท์. (2533). การบริหารงานบุคคลในวงการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ จรัสสินทวงศ์.

- “โรงเรียนกวดวิชา : ที่พึ่งของนักเรียนที่มุ่งเรียนต่อ”. (2540, 7 พฤศจิกายน). วารสารมองเศรษฐกิจ.
- “โรงเรียนกวดวิชาในบริเวณสยามสแควร์”. (2542, กันยายน). วารสารจุฬาสัมพันธ์. 42(27)
- รายงานพิเศษ : การศึกษาในสถานการณ/สัมภาษณพิเศษ : ประธาน ทปอ. ดอนรับวัยใสไปโรงเรียน (กวดวิชา). (2546, 5 มิถุนายน). 104.
- วชิรา สุขบันเทิง. (2545). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียนของมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่. (ปริญญาณิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้. ถ่ายเอกสาร.
- วราพร เดชะเชนศ และคนอื่นๆ. (2544, กันยายน). “กวดวิชา ค่านิยมของเด็กไทยในปัจจุบัน” (ออนไลน์). <http://www.geocities.com/thetutor2000>.
- วลัยลักษณ์ พิริยะสุวรรณต์. (2542, เมษายน). “กวดวิชาที่ระบบแพ็คตัดออก”. สารปฏิรูป. (2): 4.
- _____. (2543). “เด็กไทยเรียนกวดวิชามากเป็นอันดับ 4 ของโลก,” สารปฏิรูป. (3): 9.
- วิชาญ บุบชัยศรี. (2545). ความแตกต่างระหว่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่อยู่อาศัยบริหารชนบทที่วันออกที่เรียนกวดวิชาบริเวณปิ่นเกล้า (ถนนพระบรมราชชนนี) กับที่เรียนบริเวณที่เรียนสยามสแควร์ (วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภูมิศาสตร์). บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538, กุมภาพันธ์). “คำเฉลี่ยกับการแปลความหมาย: เรื่อง งานๆ บางครั้งก็พลาดได้”. ข่าวสารการวิจัยการศึกษา. 18(3).
- วิโรจน์ มุฮัมหมัด. (2542). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอักษรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- วิเศษฐ์ นิพพิทา. (2537). การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ตามการรับรู้ของผู้บริหาร อาจารย์แนะแนว และนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วีรณัฐ ปิ่นทวนธ. (2547, พฤษภาคม). จัดระเบียบโรงเรียนกวดวิชาแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ. สารปฏิรูป. 7(73): 14.
- ศรศมน เชิดชูสีมา. (2549). การศึกษาทัศนคติความเชื่อและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครองที่มีต่อการสนับสนุนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา (สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศีล มติธรรม. (2544). กวดวิชา : หนทางสู่มหาวิทยาลัย “ค่านิยม-ความจำเป็น” ของเด็กรุ่นใหม่. วิทยาจารย์. 100(3): 14.

- ศศิ จันทรักษ์. (2546). *ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนที่เรียนกวดวิชา : ศึกษากรณี โรงเรียนราชวินิตมัธยม (ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรสาขาพัฒนาสังคม)*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2541). *การบริหารการตลาดยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: ซีรฟิล์มและโซเท็กซ์.
- ศูนย์วิจัยธนาคารกสิกรไทย. (2544, 14 พฤศจิกายน) "กวดวิชา ธุรกิจที่น่าจับตามอง". กรุงเทพฯ ธุรกิจ. หน้า 7 – 8.
- _____. (2540, 21-25 เมษายน). "ค่าใช้จ่ายต้อนรับเปิดเทอมของคนกรุงเทพฯ," กรุงเทพฯธุรกิจ. หน้า 7 – 8.
- _____. (2540, 28-30 เมษายน). *โรงเรียนกวดวิชาที่พึงของนักเรียนที่มุ่งสอบเข้า*. หน้า 10-11.
- สถาบันราชภัฏสวนดุสิต. (2544, ธันวาคม). "เจาะใจ เด็กไทยกับการเรียนด้อมศึกษา," <http://www.dusit.ac.th>.
- สมเดช รุ่งศรีสวัสดิ์. (2538). *การเปิดรับข่าวสารและทัศนคติของผู้ผลิตที่มีต่อสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม*. วิทยานิพนธ์ คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2540). *การศึกษาความพึงพอใจและปัญหานิสิตระบบพิเศษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.ถ่ายเอกสาร.
- สมพงษ์ กล้าหาญ. (2539). *แรงจูงใจในการศึกษาต่อชั้นปีที่ 4 ของนักศึกษาวิชาทหาร ศึกษาเฉพาะกรณี กรมการรักษาดินแดน*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บริหารการศึกษา). สมุทรปราการ: มหาวิทยาลัยเกริก. ถ่ายเอกสาร.
- สมมาตร แจ่มจำรัส. (2543). *แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ศึกษาเฉพาะกรณี นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกริก*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บริหารการศึกษา) สมุทรปราการ: มหาวิทยาลัยเกริก. ถ่ายเอกสาร.
- สมรภูมิ ขวัญคุ้ม. (2530). *ความพึงพอใจของบุคลากรมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการจัดสวัสดิการในมหาวิทยาลัย*. ปริญญาโท กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2530). "เข้ามหาวิทยาลัย: เส้นทางที่สับสน," วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 17(3): 2.
- _____. (2530) *ความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อรรถผลการพิมพ์.
- _____. (2530). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2540-2544)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อรรถผลการพิมพ์.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *สรุปการสัมมนาเรื่องกวดวิชา : วิกฤตที่สะท้อนความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา / กลุ่มประเมินผล. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.*
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2544). *สถิติการศึกษาเอกชนปีการศึกษา 2544. กรุงเทพฯ.*
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2535). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539). กรุงเทพฯ: ยูไนเต็ด โปรดัคชั่น.*
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2546, 2 เมษายน – มิถุนายน). *กวดวิชา : เลนส์ขยายปัญหาการศึกษาไทย. สื่อพลัง. 1(3): 32.*
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2530-2531, ธันวาคม-มกราคม). "โรงเรียนกวดวิชา". *วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 21(2).*
- สุกัญญา เกษศิริ. (2542). *การสำรวจทัศนคติเกี่ยวกับระบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตามระบบปัจจุบันและระบบเดิม. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (สาขาสถิติประยุกต์). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.*
- สุขุมพงษ์ ภูมิวัฒน์โนภาส. (2540). *ความพึงพอใจในการปฏิบัติศาสนกิจของครูสอนพระปริยัติธรรม. สารนิพนธ์. สมุทรปราการ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก. ถ่ายเอกสาร.*
- สุดา ทัพสุวรรณ. (ม.ป.ป.) *เอกสารประกอบการสอน วิชาภาวะผู้นำ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.*
- สุเทพ เมฆ. (2531). *ความพึงพอใจในบรรยากาศการเรียนการสอนนักเรียนและครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทพาณิชยกรรมในเขตการศึกษา 12. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. ถ่ายเอกสาร.*
- สุพัฒน์ ศรีสมฤทธิ์. (2546). *ความพึงพอใจของผู้เรียนและผู้สอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงครามที่มีต่อการเรียนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- สุพัฒน์ สุขมลสันต์. (ม.ป.ป.). "เรียนกวดวิชาแล้วได้อะไร". *วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 21(2): 34-51.*
- สภาภรณ์ พลนิกร. (2540). "ทัศนคติและพฤติกรรมของนักเรียนในการเรียนกวดวิชาเพื่อเข้ามหาวิทยาลัย". *วารสารคู่แข่ง. (17232): 82-85.*

- สุรพล เย็นเจริญ. (2531). ความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาอาชีพธุรกิจของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปทุมคงคา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เสน่ห์ จามริก. (2531). ระบบการศึกษาแพ็คค็อก. กรุงเทพฯ: โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2547). จิตวิทยาเพื่อการฝึกอบรมผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อภิชาติ เสรณีวิชัยกิจการ. (2544, มิถุนายน). "โรงเรียนกวดวิชาปรัชญาคือการเอาชนะ". สารปฏิรูป. 2(14): 10.
- อภิชัย พันธเสน และคณะ. (2530). "กวดวิชา: เหตุและผลที่จะเกิดขึ้น". วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 21(2): 14-33.
- Applewhite P, B. (1965). *Organizational Behavior*. New York. Prentic-Hall Inc.
- Bray, M. (1999). *The Shadow educational System: private tutoring and its applications for planners*. UNESCO: International Institute for Educational Planning. Paris.
- Engle James, Roger F., Blackwall D. and Paul W. Mineral. (1993). *Consumer Behavior*. 7th ed. Forth: The Dryden Press Inc.
- Good Carter V. (1975). *Dictionary of Education*. New York: McCrew Hill Book.
- Herzberg, Fredirick. (1966). *Motivation to work*. New York: John Wiley.
- Houle, C.O. (1961). *The Inquiry Mild*. Madison: University of Wisconsin Press.
- Hutchison, Charles W. (1972, February). "Measuring Job Satisfaction of Classification School Employees" *Disertation Abstracts International*. 32(18): 4289 – A.
- Krejcie, Robert V. & Daryle W. Morgan. (1970). Determining Sample Size of Reserch Activities," *Educational and Psychological Measurement*. 50(3): 608-610.
- Lee, Kye-Seung. (1998). *Parental Expactatons and Satisfaction Concerning*. Teakwondo Centers in Taejon City and Chung-Eheong Province. The Republic of Korea.
- Schiffman, Leon G. and Lielie Lazer Kanuk. (1994). 5th ed. *Consumer Behavior*. New Jersey: Englewood Cliffs, Prentice-Hall, Inc.
- Smith and Kendall. (1969, Autumn). *Education and Psychology Measurement*. 57: 425-620.
- Wallerstein, Haver. (1971). *A Dictionary of Psychology*. Marryland: Penquin Book.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ

อาจารย์ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พันตำรวจตรี ติฐภัทร บวรชัย

อาจารย์พิเศษ ศูนย์นวัตกรรมการเรียนรู้
ตลอดชีวิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์เอื้อมพร เนาว์เย็นผล

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และคณบดีศูนย์
ศิลปวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

อาจารย์สายบังอร ปานพรม

เลขานุการคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และคณะ
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามนักเรียน

แบบสอบถามนักเรียน

เรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ครู ผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพกัส
เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

1. โปรดอ่านคำชี้แจงในการตอบแบบสอบถามแต่ละตอนให้เข้าใจ
2. กรุณาตอบคำถามให้ครบทุกข้อ
3. ขอให้ท่านตอบคำถามตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล
ที่เชื่อถือได้ อันเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนใน โรงเรียน
กวดวิชาต่อไป
4. คำตอบของท่านจะไม่มีข้อใดถูกหรือผิด ขอให้ท่านแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่
ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับ
5. ไม่ต้องเขียนชื่อของท่านลงในแบบสอบถาม

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

(นางสาวศรีอัมพร ปานพรม)
นิสิตปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนในการเรียนกวดวิชาฟิสิกส์
เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง
เกี่ยวกับนักเรียนมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. เกรดเฉลี่ย

☐ เกรดเฉลี่ย 1.00 – 1.49

☐ เกรดเฉลี่ย 1.50 – 2.49

☐ เกรดเฉลี่ย 2.50 – 3.49

☐ เกรดเฉลี่ย 3.50 – 4.00

3. วิชาที่เรียน (ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในวิชาที่สนใจมากที่สุดเพียงข้อเดียว)

☐ คณิตศาสตร์

☐ ภาษาอังกฤษ

☐ ภาษาไทย

☐ วิทยาศาสตร์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนในการเรียนกวดวิชาไฟฟ้า เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 5 ด้าน คือด้านวิชาการ ด้านวิธีการสอนของครู ด้านการลักษณะการสอนของครู ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน และด้านเอกสารและสื่อการเรียน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อที่กำหนดให้ แล้วพิจารณาว่านักเรียนมีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาอย่างน้อยเพียงใดต่อโรงเรียนกวดวิชาไฟฟ้า ซึ่งแต่ละข้อมีคำตอบ 5 ข้อ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว

มากที่สุด	หมายถึง	ได้	5	คะแนน
มาก	หมายถึง	ได้	4	คะแนน
ปานกลาง	หมายถึง	ได้	3	คะแนน
น้อย	หมายถึง	ได้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	หมายถึง	ได้	1	คะแนน

ข้อ ที่	การเรียนกวดวิชา	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
	ด้านวิชาการ					
1	ผู้เรียนมาเรียนกวดวิชาเพื่อเพิ่มคะแนนเกรดเฉลี่ย.....					
2	ผู้เรียนมาเรียนกวดวิชาเพื่อปูพื้นฐานเตรียมความพร้อมลำดับชั้น ความรู้จากง่ายไปขั้นที่ยากยิ่งขึ้นไปได้.....					
3	ผู้เรียนมาเรียนกวดวิชาเพื่อให้รู้แนวข้อสอบ.....					
4	ผู้เรียนมาเรียนกวดวิชาเพื่อทบทวน ตรวจสอบเนื้อหาบทเรียนใน หลักสูตรให้มีความแม่นยำมากขึ้น.....					
5	ผู้เรียนมาเรียนกวดวิชาเพื่อให้ตนเองเรียนทันเพื่อนร่วมชั้น.....					
6	ผู้เรียนมาเรียนกวดวิชาเพื่อให้ตนเองมีความรู้เพิ่มขึ้น.....					
	ด้านวิธีการสอนของครู					
7	ครูผู้สอนในโรงเรียนสอนโดยเน้นวิธีการทำแบบฝึกหัด.....					
8	ครูผู้สอนในโรงเรียนสอนโดยเน้นวิธีการทำข้อสอบ.....					
9	ครูผู้สอนในโรงเรียนสอนโดยเน้นวิธีการแก้งข้อสอบ.....					
10	ครูผู้สอนในโรงเรียนสอนโดยเน้นวิธีเทคนิคการคิดลัด.....					
11	ครูผู้สอนในโรงเรียนสอนโดยเน้นวิธีการทำความเข้าใจที่ง่ายขึ้น....					
12	ครูผู้สอนในโรงเรียนสอนโดยเน้นวิธีการใช้เทคนิคของการ เชื่อมโยงเนื้อหาในแต่ละบทเรียน.....					
	ด้านลักษณะการสอนของครู					
13	ครูมีลักษณะในการสอนที่หลากหลาย.....					
14	ครูมีความเป็นกันเองกับนักเรียน.....					
15	ครูดูแลเอาใจใส่ดี.....					
16	ครูมีบุคลิกภาพที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส พุดคุยสนุก.....					
17	ครูมีความน่าเชื่อถือ.....					
18	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น					

ข้อ ที่	การเรียนทววิชา	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
	<u>ด้านขนาดกลุ่มของผู้เรียน</u>					
19	ขนาดกลุ่มผู้เรียนละ 5 คนต่อครู 1 คนมีความเหมาะสม.....					
20	ขนาดกลุ่มผู้เรียนละ 6 คนต่อครู 1 คนมีความเหมาะสม.....					
21	ขนาดกลุ่มผู้เรียนละ 8 คนต่อครู 1 คนมีความเหมาะสม.....					
22	ขนาดกลุ่มผู้เรียนละ 10 คนต่อครู 1 คนมีความเหมาะสม.....					
23	ขนาดกลุ่มผู้เรียนละ 12 คนต่อครู 1 คนมีความเหมาะสม.....					
24	ขนาดกลุ่มผู้เรียนละ 14 คนต่อครู 1 คนมีความเหมาะสม.....					
	<u>ด้านเอกสารการเรียน</u>					
25	เอกสารการเรียนมีการจัดทำบันทึกช่วยจำมากขึ้นหลังจากเรียน จบในบทเรียน.....					
26	เอกสารการเรียนสรุปสูตรลัดเนื้อหาเจาะจงในบทเรียนแต่ละบทได้ ชัดเจน.....					
27	เอกสารการเรียนเพิ่มเติมเรียบเรียงเนื้อหาได้ละเอียดมากกว่าใน ตำราปกติ.....					
28	เอกสารการเรียนมีการสรุปย่อประเด็นที่สำคัญเชื่อมโยงเนื้อหาที่ เรียนได้กระชับชัดเจน.....					
29	เอกสารการเรียนมีแบบฝึกหัดหลากหลายรูปแบบ.....					
30	เอกสารการเรียนมีเฉลยวิธีลัดที่ช่วยให้ทำข้อสอบได้อย่างรวดเร็ว..					

ภาคผนวก ค
แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ

แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

เรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ครู ผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนกวดวิชา โรงเรียนโพกัส
เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง ในการตอบแบบสัมภาษณ์ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้ปกครองโดยผู้วิจัยมุ่งศึกษาสัมภาษณ์
ความคิดเห็นของผู้ปกครองว่าเหตุผลที่ท่านให้บุตรหลานมาเรียนกวดวิชา โรงเรียนโพกัส เขตดุสิต
กรุงเทพมหานครเพราะอะไรผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้แสดงออกซึ่งความคิดเห็นและความรู้สึก
ของตนเองโดยไม่มีการบังคับให้จำใจตอบซึ่งคำตอบของท่านที่ได้ผู้วิจัยจะนำไปใช้ เพื่อประโยชน์ใน
การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลที่เชื่อถือได้อันเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา และพัฒนาการ
จัดการเรียนการสอนใน โรงเรียนกวดวิชาต่อไปขอให้ท่านแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ ผู้วิจัยจะ
เก็บเป็นความลับ

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์

(นางสาวศรีอัมพร ปานพรม)

นิสิตปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เหตุผลของท่านในการให้บุตรหลานเรียนกวดวิชาเพราะอะไร?

1.....

.....

2.....

.....

3.....

.....

4.....

.....

5.....

.....

6.....

.....

7.....

.....

8.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้ปกครองคนที่ 1 :เหตุผลของท่านในการให้บุตรหลานเรียนกวดวิชาเพราะอะไร?

1. อยากให้เค้าได้มีวิชาเพิ่มเติมในการเรียน
2. อยากให้เข้าใจในวิชาที่เค้าเรียนมาให้ถ่องแท้
3. อยากให้เค้าเห็นชีวิตภายนอกว่าเป็นอย่างไร

ข้อเสนอแนะ : อยากให้คุณครูช่วยอธิบายในวิชาที่เค้าไม่เข้าใจ

ผู้ปกครองคนที่ 2 :เหตุผลของท่านในการให้บุตรหลานเรียนกวดวิชาเพราะอะไร?

1. เพื่อให้ลูกรู้จักเวลาว่างให้เป็นประโยชน์
2. เตรียมความพร้อมล่วงหน้า
3. เพิ่มเติมความรู้ ทบทวน ในวิชาต่างๆ
4. ปรับพื้นฐานในการเรียนจากง่ายไปหายากเพื่อจะได้เรียนรู้ในระดับชั้นต่อไป
5. เพื่อสอบเก็บคะแนนในบางวิชา
6. เพื่อเพิ่มเกรดเฉลี่ยพอที่จะสามารถไปใช้ในการสอบเข้าเรียนต่อในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงได้

ข้อเสนอแนะ :-

ผู้ปกครองคนที่ 3 :เหตุผลของท่านในการให้บุตรหลานเรียนกวดวิชาเพราะอะไร?

1. เพื่อให้น้องได้ทบทวนและให้มีความเข้าใจในวิชาต่างๆ แม่นยำมากขึ้น
2. เพื่อให้น้องได้รู้จักเวลาว่างให้เป็นประโยชน์มากกว่าการเล่นเกมส์
3. เพื่อให้น้องเตรียมความรู้ล่วงหน้าก่อนเปิดเทอม
4. เพื่อให้น้องทำข้อสอบในการสอบไล่ได้คะแนนเพิ่มขึ้น
5. เพื่อให้น้องได้รู้จักวิธีคิดลัด สูตรที่ใช้ในการคิดซึ่งคุณแม่คิดว่ามันจำเป็นมากสำหรับเด็ก

ข้อเสนอแนะ : อยากให้คุณครูช่วยอธิบายในวิชาภาษาไทยในเรื่อง การเขียนคำผิด การสะกดคำและความหมายของคำต่าง ๆ เพิ่มขึ้น อยากให้เสริมแบบฝึกหัดให้มากๆ

ผู้ปกครองคนที่ 4 :เหตุผลของท่านในการให้บุตรหลานเรียนกวดวิชาเพราะอะไร?

1. ให้เขารู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เพราะอยู่บ้านจะติดการ์ตูนมาก
2. อยากให้เขามีความรู้เพิ่มขึ้น
3. อยากให้เขามีความรู้แม่นยำขึ้นในบางวิชาที่น้องเรียนอ่อน อย่างเช่น คณิตฯ
4. อยากให้เขาได้ฝึกคิดเป็นและวิธีการคิดที่เป็นขั้นตอนมากขึ้น
5. อยากให้เก่งเท่ากับคนอื่น ๆ
6. เตรียมความพร้อมให้เขาก่อนเปิดเทอม

ข้อเสนอแนะ :-

ผู้ปกครองคนที่ 5 :เหตุผลของท่านในการให้บุตรหลานเรียนกวดวิชาเพราะอะไร?

1. อยากให้เค้ามีความรู้มากขึ้น
2. อยากให้เค้าเตรียมความพร้อมในการที่จะเรียนในวิชาต่างๆ เพื่อความเข้าใจมากขึ้น
3. อยากให้เค้าได้รู้แนววิธีในการคิดลัด จากการสอนของครู
4. อยากให้เค้าเรียนทันเพื่อนคนอื่นในชั้นเรียนของตัวเอง
5. เพื่อทบทวนการเรียนในช่วงปิดเทอม

ข้อเสนอแนะ : คุณแม่ขอชมคุณที่โรงเรียนกวดวิชาโรงเรียนโพธิ์สวามีความเป็นกันเอง น่ารักทุกคน เอาใจใส่ดูแลเด็กได้ดีมากขอบคุณมาก

ผู้ปกครองคนที่ 6 :เหตุผลของท่านในการให้บุตรหลานเรียนกวดวิชาเพราะอะไร?

1. เพื่อให้ลูกได้ทบทวนบทเรียน และรู้เนื้อหาล่วงหน้า
2. เพื่อให้ลูกมีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาต่างๆ มากขึ้น
3. เพื่อให้ลูกได้รับการฝึก แก้โจทย์ปัญหาต่างๆ ได้ดีขึ้น
4. เพื่อให้ลูกได้หลักการคิดลัดจากครูผู้สอนเพราะจะทำให้ลูกมีความเข้าใจมากขึ้นและง่ายต่อการเรียนในชั้นเรียนที่โรงเรียนของตัวเอง

ข้อเสนอแนะ :-

ผู้ปกครองคนที่ 7 :เหตุผลของท่านในการให้บุตรหลานเรียนกวดวิชาเพราะอะไร?

1. เพื่อปรับพื้นฐานเตรียมการเรียนล่วงหน้า
2. เพื่อเพิ่มเติมความรู้จากที่เรียนในโรงเรียน
3. เพื่อให้มีความเข้าใจในวิชาที่เค้าเรียนอ่อนจะได้เข้าใจมากขึ้น
4. เพื่อให้เค้าเรียนทันคนอื่น
5. เพื่อให้รู้หลักวิธีการคิดวิเคราะห์ เพิ่มเติมจากที่เรียนในโรงเรียนให้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ :-

ผู้ปกครองคนที่ 8 :เหตุผลของท่านในการให้บุตรหลานเรียนกวดวิชาเพราะอะไร?

1. ช่วยฝึกฝนในวิชาต่างๆ (ทบทวน) ให้น้องมีความเข้าใจ
2. ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
3. รู้ว่าต้องปรับตัวอย่างไรให้อยู่กับสังคมได้
4. ให้น้องมีหลักการในการคิดคำนวณต่างๆ ได้แม่นยำขึ้น
5. ได้รู้ว่าเด็กโรงเรียนอื่นเค้าสอนอะไรบ้างจะได้เรียนทันเพื่อน
6. การสอนพิเศษบรรยากาศดูไม่เครียด

ข้อเสนอแนะ :-

ผู้ปกครองคนที่ 9 :เหตุผลของท่านในการให้บุตรหลานเรียนกวดวิชาเพราะอะไร?

1. อยากให้ลูกได้เข้าใจในการเรียนเนื้อหาวิชาที่เรียนในโรงเรียนมากขึ้น
2. เตรียมความพร้อมล่วงหน้าก่อนเปิดเรียนในชั้นต่อไป
3. ให้ทบทวนในวิชาที่เค้าเรียนอ่อน.
4. ให้รู้หลักการคิดวิเคราะห์เพื่อที่จะใช้สอบไล่และสอบเก็บคะแนนในชั้นเรียน
5. จะได้เรียนทันเพื่อนๆ ว่าเค้าเรียนกันไปถึงไหนอย่างไรแล้ว

ข้อเสนอแนะ : คุณครูช่วยเสริมแบบฝึกหัดที่มีความหลากหลายให้เด็กได้ฝึกทำมากๆ เพื่อความชำนาญและความเข้าใจมีความแม่นยำมากขึ้น

ผู้ปกครองคนที่ 10 :เหตุผลของท่านในการให้บุตรหลานเรียนกวดวิชาเพราะอะไร?

1. ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
2. อยากให้มีความรู้เพิ่มขึ้นและเตรียมความพร้อมล่วงหน้า
3. อยากให้มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนรุ่นเดียวกัน
4. เสริมความรู้ในบางวิชาที่อ่อนให้มีความรู้มากขึ้น
5. ได้รู้แนวการคิดลัดสูตรต่างๆ จากครูผู้สอนเพิ่มขึ้นเพื่อความเข้าใจ

ข้อเสนอแนะ :-

ผู้ปกครองคนที่ 11 :เหตุผลของท่านในการให้บุตรหลานเรียนกวดวิชาเพราะอะไร?

1. อยากให้เด็กมีการเขียนการอ่านที่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น
2. อยากให้ทบทวนวิชาที่อ่อนให้มีความชำนาญมากขึ้น
3. เพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียนล่วงหน้า
4. อยากให้เรียนทันเพื่อนๆ ในชั้นเรียน
5. เพื่อเตรียมสอบไล่และเก็บคะแนนสะสมเกรด

ข้อเสนอแนะ :-

ผู้ปกครองคนที่ 12 :เหตุผลของท่านในการให้บุตรหลานเรียนกวดวิชาเพราะอะไร?

1. เพิ่มพูนทักษะในการเรียนรู้ให้เพิ่มมากขึ้น
2. เพื่อเป็นการฝึกให้รักการเรียน ในการสอนของคุณครูช่วยในการเลื่อนชั้นการเรียนของนักเรียน
3. เป็นการเตรียมความพร้อมของเด็กในการเรียนรู้ก่อนเปิดภาคเรียน
4. ทำให้เด็กมีการเรียน – การอ่านได้ดีขึ้น
5. ให้รู้จักแนวการคิดเพื่อใช้ในการสอบเก็บคะแนนในระหว่างเรียน

ข้อเสนอแนะ :-

ผู้ปกครองคนที่ 13 : เหตุผลของท่านในการให้บุตรหลานเรียนกวดวิชาเพราะอะไร?

1. เพื่อเตรียมความรู้ล่วงหน้าเพื่อจะได้เข้าใจในวิชาที่จะเรียน
2. เพื่อเตรียมสอบเพิ่มคะแนนในบางวิชาที่เค้าเรียนอ่อนให้มากขึ้น
3. เพื่อปูพื้นฐานให้แน่นขึ้น
4. เพื่อให้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
5. เพื่อให้ได้หลักและแนววิธีการคิดลัดต่างๆ
6. เพื่อเพิ่มเติมความรู้นอกเหนือจากที่เรียนในโรงเรียน

ข้อเสนอแนะ : อยากให้ครูช่วยเสริมโจทย์ปัญหาในแบบฝึกหัดต่างๆ ในวิชาคณิตศาสตร์ให้มากขึ้นเพื่อความแม่นยำ ชำนาญในการคิดคำนวณของเด็ก

ผู้ปกครองคนที่ 14 : เหตุผลของท่านในการให้บุตรหลานเรียนกวดวิชาเพราะอะไร?

1. เพื่อเตรียมความพร้อมล่วงหน้าก่อนเปิดภาคเรียน
2. จะได้เรียนรู้การเรียนมากขึ้น
3. จะมีคะแนนเก็บดีขึ้น
4. ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

ข้อเสนอแนะ :-

ผู้ปกครองคนที่ 15 : เหตุผลของท่านในการให้บุตรหลานเรียนกวดวิชาเพราะอะไร?

1. ให้ลูกมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น
2. ให้เรียนทันเพื่อน
3. เป็นการเตรียมความรู้ล่วงหน้าก่อนเปิดภาคเรียน
4. การเรียนพิเศษทำให้ลูกมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้นและยังได้ทบทวนเนื้อหาในวิชาที่ไม่เข้าใจให้มี

ความเข้าใจเพิ่มขึ้น

5. เพื่อเตรียมสอบเพิ่มคะแนนสะสมเกรดในบางวิชา
6. ให้รู้แนวการคิดลัดด้วยวิธีการต่างๆ มากขึ้น

ข้อเสนอแนะ :-

ผู้ปกครองคนที่ 16 : เหตุผลของท่านในการให้บุตรหลานเรียนกวดวิชาเพราะอะไร?

1. ต้องการให้เด็กได้เรียนรู้วิธีการคิดหาคำตอบได้
2. รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
3. ได้เพิ่มพูนความรู้ที่มีอยู่ให้มีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น

4. เตรียมความพร้อมในการเรียนในชั้นเรียนต่อไป
5. อยากให้เค้าได้หลักวิธีการคิดคำนวณ แก้ปัญหาจากโจทย์คำถามได้
6. จะได้เรียนทันคนอื่นและเพิ่มเกรดเฉลี่ย

ข้อเสนอแนะ :-

ผู้ปกครองคนที่ 17 : เหตุผลของท่านในการให้บุตรหลานเรียนกวดวิชาเพราะอะไร?

1. เพื่อเป็นการทบทวนเนื้อหาที่จะเรียนให้แน่นมากขึ้น
2. เพื่อเพิ่มเกรดเฉลี่ยในการสอบ
3. เพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียนล่วงหน้าก่อนเปิดภาคเรียน
4. เพื่อให้ได้รู้จักการคิด วิเคราะห์หาคำตอบและแก้ปัญหาได้
5. เพื่อจะได้รู้ว่าเพื่อนคนอื่นๆ เรียนกันอย่างไร
6. ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

ข้อเสนอแนะ :-

ผู้ปกครองคนที่ 18 : เหตุผลของท่านในการให้บุตรหลานเรียนกวดวิชาเพราะอะไร?

1. เป็นการเพิ่มเติมความรู้ให้มากขึ้น
2. อยากให้มีเพื่อน รู้จักสังคมว่าอยู่อย่างไร เขาจะได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนที่เรียนด้วยกันในบางวิชา
3. อยากให้เค้ารู้จักวิธีการคิดลัด การวิเคราะห์ในการหาคำตอบ เพราะบางวิชามีการบ้านจะทำไม่ได้
4. อยากให้เค้าได้รู้แนววิธีการคิดในลักษณะต่างให้มากขึ้น
5. จะได้ทบทวนพร้อมเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนเปิดเทอม
6. จะได้เพิ่มเกรดคะแนนสะสมให้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ :-

ผู้ปกครองคนที่ 19 : เหตุผลของท่านในการให้บุตรหลานเรียนกวดวิชาเพราะอะไร?

1. อยากให้เค้าได้เตรียมความพร้อมล่วงหน้าก่อนที่โรงเรียนจะเปิดเทอม
2. เพื่อจะได้ฝึกทบทวนเนื้อหาวิชาที่จะเรียนให้เข้าใจมากขึ้น
3. เค้าเรียนพิเศษจะไม่เครียด จะสบายๆ
4. เพื่อเพิ่มเกรดเฉลี่ยคะแนนสะสม
5. เพื่อฝึกให้เค้ารู้จักวิธีคิดให้ดีขึ้น
6. เรียนให้ทันเพื่อนและเด็กคนอื่นๆ

ข้อเสนอแนะ :

1. คุณแม่ขอชมครูที่นี้ว่ามีความเป็นกันเอง มีความน่ารัก สุภาพมาก และยังเอาใจใส่เด็กๆ ได้ดีมาก ๆ บางครั้งก็ให้คำปรึกษาซึ่งช่วยในการดูแลลูกได้ดีขึ้น ขอบคุณมาก
2. อยากให้เรียนได้แบบฝึกหัดที่มากขึ้น อยากให้ครูเพิ่มแบบฝึกหัดมากขึ้นอีก แล้วให้มีการบ้านเพิ่มจากที่เรียนกวดวิชาแล้วเด็กจะได้กลับบ้านไปทำต่อเพื่อไม่ให้ลืมในเรื่องที่เรียนมาอีกทีหนึ่ง

ผู้ปกครองคนที่ 20 : เหตุผลของท่านในการให้บุตรหลานเรียนกวดวิชาเพราะอะไร?

1. เพื่อให้ทบทวนบทเรียนและเรียนรู้เนื้อหาล่วงหน้า
2. เพื่อเพิ่มเกรดเฉลี่ยคะแนนสะสม
3. เพื่อให้เรียนรอบรู้เนื้อหาทุกๆ ไป
4. เพื่อฝึกฝน ทบทวน แก้ปัญหาจากโจทย์เลขได้

ข้อเสนอแนะ : อยากให้ครูช่วยหาโจทย์ แบบฝึกหัด ให้เด็กๆ ทำ เป็นการบ้าน

ผนวก ง
แบบสัมภาษณ์ครู

แบบสัมภาษณ์ครู

เรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของ ครู ผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนกวดวิชา โรงเรียนโพกัส
เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง ในการตอบแบบสัมภาษณ์ผู้วิจัยสัมภาษณ์ครูโดยผู้วิจัยมุ่งศึกษาสัมภาษณ์ความคิดเห็นของครูว่าเหตุผลที่ผู้เรียนมาเรียนกวดวิชา โรงเรียนโพกัส เขตดุสิต กรุงเทพมหานครเพื่ออะไรผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้แสดงออกซึ่งความคิดเห็นและความรู้สึกของตนเองโดยไม่มีการบังคับให้จำใจตอบซึ่งคำตอบของท่านที่ได้ผู้วิจัยจะนำไปใช้ เพื่อประโยชน์ในการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลที่เชื่อถือได้อันเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนใน โรงเรียนกวดวิชาต่อไปขอให้ท่านแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับ

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์

(นางสาวศรีอัมพร ปานพรม)

นิสิตปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ท่านคิดว่าเหตุผลที่ผู้เรียนมาเรียนกวดวิชาเพื่ออะไร?

1.....

.....

2.....

.....

3.....

.....

4.....

.....

5.....

.....

6.....

.....

7.....

.....

8.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ครูคนที่ 1 :ท่านคิดว่าเหตุผลที่ผู้เรียนมาเรียนกวดวิชาเพื่ออะไร?

1. เรียนรู้เพิ่มเติมเพื่อให้ผลการเรียนในโรงเรียนเป็นไปได้อย่างราบรื่นและตามบทเรียนได้ทัน
2. พัฒนาในวิชาที่เด็กเรียนอ่อนไม่มีความชำนาญ มาเรียนเพิ่มและทำให้มีความเข้าใจและความชำนาญมากขึ้น
3. ได้แลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนๆที่เข้ามาเรียนซึ่งมาจากต่างโรงเรียน เป็นการสร้างสังคมให้มากขึ้น
4. เพื่อเตรียมตัวสำหรับการสอบที่จะเกิดขึ้น เช่น สอบไล่ สอบเข้ามหาลัย

ข้อเสนอแนะ : การเรียนรู้อยู่ตลอดเวลาเป็นสิ่งที่ควรกระทำ แต่ผู้ปกครองควรจะดูแลบุตรดี และควรแบ่งเวลาให้เด็กได้มีการพักผ่อนสมอง เพื่อไม่ให้เด็กเหนื่อยล้าซึ่งเป็นสาเหตุทำให้เด็กถึงเครียดและอาจจะไม่อยากเรียนขึ้นมาได้

ครูคนที่ 2 :ท่านคิดว่าเหตุผลที่ผู้เรียนมาเรียนกวดวิชาเพื่ออะไร?

1. เพื่อปรับพื้นฐานของแต่ละวิชา ในการที่จะขึ้นไปเรียนต่อในชั้นที่สูงขึ้นและเตรียมความพร้อมเอาไว้ก่อน
2. เพื่ออัปเดตคะแนนในวิชาที่ทำคะแนนไม่ดีให้คะแนนดีขึ้น และสามารถสอบเข้าโรงเรียนดังๆ ได้ด้วย
3. เพื่อแสวงหาความรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียนและหาสิ่งแปลกใหม่ ๆ
4. พ่อแม่และผู้ปกครองส่งเสริมให้บุตรหลานไปเรียนพิเศษ
5. บางคนก็มีเพื่อนฝูงไปเรียนพิเศษ ก็ไปเรียนตามเพื่อนและทำให้การเรียนนั้นไม่น่าเบื่อ
6. เพื่อหาประสบการณ์และหาเทคนิคใหม่ๆ จากครูผู้สอนในการเรียนรู้ และวิธีตอบโจทย์ต่างๆ ที่แม่นยำและรวดเร็ว
7. การไปเรียนพิเศษ ก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของผู้ปกครองที่มีฐานะดี เพื่อส่งบุตรหลานไปเรียนพิเศษเพื่อแข่งกับคนอื่น
8. เมื่อมาเรียนพิเศษแล้ว ทำให้เด็กมีความรู้มากขึ้น ได้คะแนนสูงขึ้น ซึ่งเป็นจุดประสงค์ของผู้เรียนทุกคน

ข้อเสนอแนะ : สถาบันกวดวิชานั้นเป็นแหล่งของการเรียนรู้ ของนักเรียนและบุคคลทั่วไป ที่ใฝ่หาความรู้ความเจริญก้าวหน้า และไม่ควรมองว่าสถาบันกวดวิชานั้นเป็นสถาบันประกอบธุรกิจ เพื่อหาผลประโยชน์จากนักเรียนฝ่ายเดียว แต่ว่าผู้ที่มีความเกี่ยวข้องในการศึกษานั้นควรให้การส่งเสริมและเสนอแนะในมิติต่างๆ เพื่อให้สถาบันกวดวิชาเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนที่แท้จริงตลอดไป

ครูคนที่ 3 :ท่านคิดว่าเหตุผลที่ผู้เรียนมาเรียนกวดวิชาเพื่ออะไร?

1. ต้องการความรู้เพิ่มเติม
2. ต้องการเรียนรู้ล่วงหน้า
3. ต้องการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

ข้อเสนอแนะ : ภาครัฐควรเปิดกว้างทางการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีทางเลือกหลาย ๆ ทางเลือก เพื่อการพัฒนาคุณภาพของประชากรรุ่นเยาว์ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

ครูคนที่ 4 : ท่านคิดว่าเหตุผลที่ผู้เรียนมาเรียนกวดวิชาเพื่ออะไร?

1. เพื่อแสวงหาความรู้นอกห้องเรียน และหาเพื่อนใหม่ที่ต่างโรงเรียน
2. เพื่อปรับพื้นฐานของการเรียนให้มีเกรดที่ดีขึ้น
3. เพื่อหาประสบการณ์ความรู้ใหม่ ๆ จากการกวดวิชา

ข้อเสนอแนะ : สถาบันกวดวิชาถือว่าเป็นแหล่งการเรียนรู้แห่งใหม่ที่ทำให้โอกาสแก่เด็กนักเรียนที่เรียนแล้วคะแนนไม่ดีให้สามารถเรียนได้ดียิ่งขึ้น จึงควรถือว่าสถาบันกวดวิชาเป็นแหล่งการเรียนรู้ แหล่งที่ 2 ของนักเรียนที่ให้ความรู้ในด้านวิชาการต่างๆ

ครูคนที่ 5 : ท่านคิดว่าเหตุผลที่ผู้เรียนมาเรียนกวดวิชาเพื่ออะไร?

1. ปรับพื้นฐานความรู้ เพื่อเสริมให้เด็กมีทักษะมากขึ้น
2. เสริมความรู้ เพื่อผลการเรียนที่ดียิ่งขึ้น และสามารถสอบแข่งขันเพื่อเข้าเรียนในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงได้
3. ส่งเสริมให้เด็กใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยเฉพาะในช่วงเวลาปิดเทอม
4. ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลบุตรหลานในช่วงเวลาดังกล่าว
5. ผู้ปกครองบางท่านมีความรู้ ความสามารถไม่เพียงพอในการเสริมทักษะที่ถูกต้องให้บุตรหลานของตนเอง

ข้อเสนอแนะ :-

ภาคผนวก จ
หนังสือขอความร่วมมือ

ที่ ศธ 0519.12/๖๔๔๒

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ มีนาคม 2551

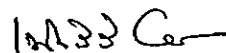
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการโรงเรียนไฟก๊ส

เนื่องด้วย นางสาวศรีอัมพร ปานพรม นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ครู ผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนกวดวิชา โรงเรียนไฟก๊ส เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พวงรัตน์ เกษรแพทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ครู จำนวน 5 คน / ผู้ปกครอง จำนวน 20 คน และ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 40 คน ตอบแบบสอบถาม และ แบบสัมภาษณ์ เรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ครู ผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนกวดวิชา โรงเรียนไฟก๊ส เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนมีนาคม 2551

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศรีอัมพร ปานพรม ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 087-698-0832

ภาคผนวก จ
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนกวดวิชา

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ
ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชน ประเภททกววิชา
พ.ศ. 2545

ด้วยกระทรวงศึกษาธิการ เห็นสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชน ประเภททกววิชา พ.ศ.2544 ให้เหมาะสมและเอื้อประโยชน์แก่ผู้เรียนและสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 มาตรา 17 และมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2525 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชน ประเภททกววิชา พ.ศ. 2545 "

ข้อ 2 ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชน ประเภททกววิชา พ.ศ.2544

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

" โรงเรียน " หมายความว่า โรงเรียนทกววิชาที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทกววิชาบางวิชาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการในระดับประถมศึกษาปีที่ 5 ถึงระดับประถมศึกษาปีที่ 6 และระดับมัธยมศึกษา

" สื่อ " หมายความว่า เครื่องมือ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้เพื่อการเรียนการสอน เช่น เครื่องวีดิทัศน์ ระบบโทรทัศน์วงจรปิด เครื่องมือหรืออุปกรณ์ใด ๆ ที่สามารถถ่ายทอดสัญญาณภาพและเสียงจากสถานที่แห่งหนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่งได้

" เจ้าหน้าที่ประจำห้องเรียน " หมายความว่า บุคลากรทางการศึกษาหรือครูผู้ช่วย ซึ่งมีหน้าที่ดูแลความประพฤติของนักเรียนและรักษาระเบียบแบบแผนของห้องเรียน ดูแลการใช้สื่อและสามารถให้ความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอน

/ข้อ 5 ลักษณะ.....

ข้อ 5 ลักษณะการจัดการเรียนการสอน

5.1 จัดการเรียนการสอนโดยใช้ครูเป็นผู้สอน

5.2 จัดการเรียนการสอนในลักษณะผสม โดยมีทั้งครูผู้สอนและสื่อ

5.3 จัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อ

ข้อ 6 สถานที่ตั้งโรงเรียนและอาคาร

6.1 สถานที่และบริเวณที่ตั้งโรงเรียนต้องมีลักษณะกว้างขวางและเหมาะสมพอแก่กิจการของโรงเรียน โดยต้องมีพื้นที่ใช้สอยไม่น้อยกว่า 100 ตารางเมตร ไม่ขัดต่อสุขลักษณะหรือนามัยของนักเรียน การคมนาคมสะดวก ตั้งอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีไม่อยู่ใกล้โรงงานอุตสาหกรรมที่อาจเกิดภัยอันตรายใด ๆ หรืออยู่ใกล้สถานที่อื่นที่ไม่เหมาะสมแก่กิจการของโรงเรียน

6.2 ต้องมีกรรมสิทธิ์ในอาคารหรือกรณีเช่าต้องมีสัญญาเช่าอาคาร จาก ผู้มีสิทธิในการให้เช่ามีกำหนดระยะเวลาไม่น้อยกว่า 3 ปี โดยระบุวัตถุประสงค์การเช่าเพื่อใช้จัดตั้งโรงเรียน ยกเว้นกรณีการเช่าที่ดินของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ที่ราชพัสดุ ที่ศาสนสมบัติกลาง ที่ธรณีสงฆ์ หรือท้องที่การของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ

6.3 อาคารต้องเป็นเอกเทศ หรืออาคารร่วมต้องแยกเป็นสัดส่วน ไม่ปะปนกับกิจการอื่นและเป็นอาคารที่มีความมั่นคงแข็งแรงเพียงพอที่จะใช้จัดการเรียนการสอน

6.4 ต้องเป็นอาคารที่ได้รับใบอนุญาตก่อสร้างหรือใบอนุญาตต่อเติมอาคารจากทางราชการให้ใช้เป็นอาคารเรียนเพื่อการศึกษา เว้นแต่ในกรณีที่ไม่สามารถหาเอกสารจากทางราชการได้ ให้วิศวกรที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรมเป็นผู้ตรวจสอบและรับรองความมั่นคงแข็งแรงของอาคาร

ข้อ 7 ห้องเรียน

7.1 ห้องเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้ครูเป็นผู้สอน ใช้เกณฑ์คำนวณความจุ 1 ตารางเมตรต่อนักเรียน 1 คน จำนวนนักเรียนไม่เกินห้องละ 45 คน

7.2 ห้องเรียนที่จัดการเรียนการสอนลักษณะผสม โดยมีทั้งครูผู้สอนและสื่อ ใช้เกณฑ์คำนวณความจุ 1 ตารางเมตร ต่อนักเรียน 1 คน จำนวนนักเรียนไม่เกินห้องละ 90 คน

7.3 ห้องเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อ ใช้เกณฑ์คำนวณความจุ 1 ตารางเมตร ต่อนักเรียน 1 คน จำนวนนักเรียนไม่เกินห้องละ 90 คน

7.4 ห้องเรียนที่จัดแบบห้องบรรยายขนาดใหญ่ที่สามารถมองเห็นครูผู้สอน อาจจะมีนักเรียนเกินห้องละ 90 คน ใช้เกณฑ์คำนวณความจุ 1 ตารางเมตรต่อนักเรียน 1 คน และจะต้องเพิ่มสื่อ และเจ้าหน้าที่ประจำห้องเรียนตามสัดส่วนนักเรียน

ข้อ 8 การจัดอาคารสถานที่และความปลอดภัย

8.1 ห้องเรียน ห้องประกอบ ต้องมีแสงสว่างพอเพียงและมีระบบถ่ายเทอากาศ
ที่ถูกต้องลักษณะ

8.2 มีห้องธุรการและหรือห้องพัสดุแยกต่างหากจากห้องเรียน

8.3 จัดให้มีพื้นที่หรือห้องสำหรับพักผ่อนให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่มีอยู่
ตามสมควร

8.4 จัดให้มีน้ำดื่ม น้ำใช้ที่สะอาดถูกต้องลักษณะให้เพียงพอตามจำนวนนักเรียน
ที่มีอยู่

8.5 มีห้องส้วมแยกชาย-หญิง โดยถืออัตราส่วนจำนวนนักเรียน 35 คนต่อ 1 ที่
สำหรับการเปิดสอนในแต่ละรอบเกิน 20 คนขึ้นไปให้เพิ่มอีก 1 ที่

8.6 ต้องจัดให้มีทางหนีไฟตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือให้เป็นไปตาม
ตามกฎหมายฉบับที่ 47 (พ.ศ.2540) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522
ในเรื่องการป้องกันอัคคีภัย

ข้อ 9 เจ้าหน้าที่ประจำห้องเรียน และการใช้สื่อ

9.1 ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ประจำห้องเรียนตลอดเวลาที่มีการจัดการเรียนการสอน
ในอัตราส่วน 1 คน ค่อนักเรียน 1 ห้อง

9.2 สื่อโทรทัศน์หรือฉากรับภาพ ต้องมีขนาดใหญ่เพียงพอให้นักเรียน
สามารถมองเห็นและเข้าใจเรื่องราวที่นำเสนอได้อย่างชัดเจน โดยจะต้องให้มีสื่ออย่างน้อย 1 เครื่อง
ค่อนักเรียน 15 คน

ข้อ 10 คุณสมบัติของครู และเจ้าหน้าที่ประจำห้องเรียน

10.1 ครูจะต้องมีความรู้ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนด
ความรู้และประสบการณ์ของผู้เข้ารับใบอนุญาตให้เป็นครูใหญ่ และความรู้ของผู้เข้ารับใบอนุญาต
ให้เป็นครูโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

10.2 เจ้าหน้าที่ประจำห้องเรียนต้องมีความรู้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษา
หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง และมีทักษะในการใช้สื่อ

ข้อ 11 ค่าธรรมเนียมการเรียน

11.1 การเก็บค่าธรรมเนียมการเรียนจะต้องได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาเอกชน โดยให้เก็บได้ในอัตรา ดังนี้ การเรียนการสอนโดยใช้ครูผู้สอนให้เก็บในอัตราที่สูงกว่า
การเรียนการสอนโดยใช้สื่อผสมครู ส่วนการเรียนการสอนโดยใช้สื่อเป็นเครื่องมือจะต้องเก็บในราคาต่ำสุด

/11.2 กรณีที่นักเรียน...

11.2 กรณีที่นักเรียนได้ชำระค่าธรรมเนียมการเรียนแล้ว มีเหตุจำเป็นที่ไม่สามารถเข้าเรียนตามหลักสูตรที่สมัครเรียน ให้ผู้รับใบอนุญาตคืนเงินค่าธรรมเนียมการเรียนให้แก่นักเรียนตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในระเบียบการของโรงเรียน ส่วนอัตราค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนกำหนด

ข้อ 12 ให้ผู้รับใบอนุญาตติดประกาศให้เห็น ได้ชัดเจนในเรื่องต่อไปนี้ คือ

12.1 ใบอนุญาตให้ดำเนินการกิจการโรงเรียน

12.2 ใบอนุญาตให้เก็บค่าธรรมเนียมการเรียน

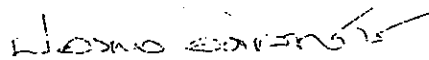
12.3 เกณฑ์มาตรฐานการจัดตั้งโรงเรียน

12.4 ข้อมูลอื่น ๆ ที่จำเป็น เช่น รายชื่อครูอาจารย์ และหลักสูตรการเรียน

ข้อ 13 โรงเรียนจะต้องจัดทำรายงานการดำเนินการเสนอต่อผู้อนุญาตทุกปี และจะต้องมาขึ้นขอต่อใบอนุญาตทุก ๆ 3 ปี ตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนกำหนด

ข้อ 14 ให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจวินิจฉัยปัญหาอันเนื่องมาจากการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2545

(นายปองพล อดิเรกสาร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

เรื่อง การคืนเงินค่าธรรมเนียมการเรียนของโรงเรียนเอกชน มาตรา 15(2) ประเภทกวดวิชา

อาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชน ประเภทกวดวิชา พ.ศ. 2545 ข้อ 11.2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จึงกำหนดหลักเกณฑ์การคืนเงินค่าธรรมเนียมการเรียนในโรงเรียนเอกชน ประเภทกวดวิชาไว้ดังต่อไปนี้

1. โรงเรียนต้องคืนเงินค่าธรรมเนียมการเรียน 100% ในกรณีไม่สามารถจัดการเรียนการสอนตามความต้องการของนักเรียน หรือนักเรียนไม่สามารถเรียนตามที่สมัครไว้ เนื่องจากมีความจำเป็น โดยมีหลักฐานเป็นที่เชื่อถือได้มาแสดง
2. โรงเรียนต้องคืนเงินค่าธรรมเนียมการเรียน 90% ในกรณีนักเรียนแจ้งความจำนงค์เป็นลายลักษณ์อักษร ขอยกเลิกการเรียน โดยแจ้งล่วงหน้าก่อนเปิดทำการสอนในรายวิชานั้น ไม่น้อยกว่า 7 วัน
3. โรงเรียนต้องคืนเงินค่าธรรมเนียมการเรียน 80% ในกรณีนักเรียนได้มาเรียนในครั้งแรกแล้วไม่ประสงค์จะเรียนต่อ โดยแจ้งเหตุผลและความจำเป็นให้ทราบเป็นลายลักษณ์อักษร หลังการเรียนครั้งแรกไม่เกิน 3 วัน
4. โรงเรียนต้องจ่ายค่าธรรมเนียมการเรียนคืนตามอัตราในข้อ 1, 2, และ 3 ให้กับนักเรียนทันทีที่ได้รับแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรจากนักเรียนว่าไม่ประสงค์จะเรียนต่อไป และขอรับเงินคืน
5. โรงเรียนต้องออกใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมการเรียนที่ได้รับจากนักเรียนตามความเป็นจริง

ประกาศ ณ วันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. 2545

(นางพรนิภา ลิ้มปทยอม)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

**คำแนะนำในการจัดตั้งโรงเรียนเอกชน
ประเภททววิชา หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ**

ก่อนการจัดตั้งโรงเรียนควรเตรียมการ ดังนี้

อาคารสถานที่

1. ต้องเป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชน ประเภททววิชา พ.ศ. 2544
2. ต้องดำเนินการตามมาตรการในการป้องกันอัคคีภัยในโรงเรียนทววิชา

บุคคลที่เกี่ยวข้องในกิจการโรงเรียนทววิชา

1. ผู้รับใบอนุญาต อายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ ความรู้ไม่ต่ำกว่าชั้น ม.3 ต้องมีสัญชาติไทยโดยการเกิด ถ้าเป็นนิติบุคคลจะต้องมีผู้ลงนามแทน ซึ่งต้องมีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้น (ยกเว้นเรื่องความรู้และทรัพย์สิน)
2. ผู้จัดการ อายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ ความรู้สามัญไม่ต่ำกว่า ม.6 ต้องมีสัญชาติไทยโดยการเกิด
3. ครูใหญ่ อายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ ความรู้สามัญไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษา มีประสบการณ์เคยทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี

* ผู้ขอจัดตั้งจะต้องเขียนโครงการจัดตั้งโรงเรียน ระเบียบการอย่างละ 3 ชุด
ส่งพร้อมคำร้องขอจัดตั้งโรงเรียน *

มาตรการในการป้องกันอัคคีภัยในโรงเรียนกวดวิชา

.....

ด้วยกรุงเทพมหานครได้อาศัยกฎกระทรวงฉบับที่ 47 (พ.ศ. 2540) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 กำหนดมาตรการในการป้องกันอัคคีภัยในโรงเรียนกวดวิชา ฉะนั้น เพื่อให้การดำเนินการสอดคล้องกับมาตรการข้างต้น สำนักคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จึงให้ผู้ยื่นคำขออนุญาตจัดตั้งหรือเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการดำเนินการโรงเรียนกวดวิชา ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

1. จัดให้มีการติดตั้งเครื่องดับเพลิงแบบมือถือ โดยให้มี 1 เครื่องต่อพื้นที่ไม่เกิน 1,000 ตารางเมตร ทุกระยะไม่เกิน 45.00 เมตร แต่ไม่น้อยกว่าชั้นละ 1 เครื่อง การติดตั้งเครื่องดับเพลิงแบบมือถือนี้ ต้องติดตั้งให้ส่วนบนสุดของตัวเครื่องสูงจากระดับพื้นอาคารไม่เกิน 1.50 เมตร ในที่มองเห็น สามารถอ่านคำแนะนำการใช้ได้ และสามารถเข้าใช้สอยได้สะดวก และต้องอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ตลอดเวลา

2. จัดให้มีการติดตั้งระบบไฟส่องสว่างสำรอง เพื่อให้มีแสงสว่างมองเห็นทางเดินได้ขณะเพลิงไหม้ และมีป้ายบอกชั้น และป้ายบอกทางหนีไฟที่ด้านใน และด้านนอกของประตูหนีไฟทุกชั้น ด้วยตัวอักษรที่สามารถมองเห็นและอ่านได้ชัดเจน โดยตัวอักษรต้องมีขนาดความสูงไม่น้อยกว่า 10 เซนติเมตร

3. จัดให้มีการติดตั้งอุปกรณ์ส่งสัญญาณเตือนเพื่อให้หนีไฟ ที่สามารถส่งเสียง หรือสัญญาณให้คนที่อยู่ในอาคารได้ยินหรือทราบอย่างทั่วถึง

4. จัดให้มีป้ายเรืองแสง หรือเครื่องหมายไฟฟ้าแสงสว่างด้วยไฟสำรองฉุกเฉิน บอทางออกสู่บันไดหนีไฟ ติดตั้งเป็นระยะตามทางเดินและบริเวณหน้าประตูหรือทางออกสู่บันไดหนีไฟ ส่วนประตูทางออกจากบันไดหนีไฟสู่ภายนอกอาคารหรือชั้นที่มีทางหนีไฟได้ปลอดภัยต่อเนื่อง ให้ติดตั้งป้ายที่มีแสงสว่างข้อความ "ทางออกหนีไฟ" หรือ "FIRE EXIT" หรือเครื่องหมายที่มีแสงสว่างแสดงว่าเป็นทางออกหนีไฟให้ชัดเจน และบริเวณทางหนีไฟจะต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง

5. จัดให้มีการติดตั้งแบบแปลนแผนผังของอาคารแต่ละชั้นแสดงตำแหน่งห้องต่าง ๆ ทุกห้อง ตำแหน่งที่ติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิงต่าง ๆ ประตูหนีไฟของชั้นนั้น ติดตั้งไว้ในตำแหน่งที่เห็นได้ชัดเจน และบริเวณพื้นชั้นล่างของอาคาร ต้องจัดให้มีแบบแปลนแผนผังของอาคารทุกชั้นเก็บรักษาไว้ เพื่อให้สามารถตรวจสอบได้โดยสะดวก

6. อาคารที่มีความสูงตั้งแต่ 4 ชั้นขึ้นไป ให้ติดตั้งบันไดหนีไฟที่ไม่ใช่บันไดในแนวดิ่ง เพิ่มจากบันไดหลักให้เหมาะสมกับพื้นที่อาคารแต่ละชั้น เพื่อสามารถลำเลียงบุคคลทั้งหมดในอาคารออกนอกอาคารภายในเวลาอันรวดเร็ว โดยไม่ถือเป็นการดัดแปลงอาคาร แต่ต้องยื่นแบบ

แปลนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจพิจารณาให้ความเห็นชอบ และบันไดหนีไฟต้องมีลักษณะดังนี้

6.1 บันไดหนีไฟภายในอาคาร ต้องมีผนังโดยรอบที่ทำด้วยวัสดุที่ไม่ติดไฟ หรือบันไดหนีไฟภายนอกอาคาร บันไดชั้นล่างสุดท้ายอยู่ห่างจากพื้นดินไม่เกิน 3.50 เมตร บันไดแต่ละช่วงไม่เกินความสูงระหว่างชั้นของอาคาร มีความกว้างไม่น้อยกว่า 90 เซนติเมตร ลุกนอนกว้างไม่น้อยกว่า 22 เซนติเมตร และลูกตั้งสูงไม่เกิน 20 เซนติเมตร

6.2 ช่องประตูสู่บันไดหนีไฟเป็นบานเปิดทำด้วยวัสดุที่ไม่ติดไฟ พร้อมติดตั้งอุปกรณ์ชนิดที่บังคับบานประตูปิดได้เอง เพื่อป้องกันควันและเปลวไฟ มิให้เข้าสู่บันไดหนีไฟ และมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 80 เซนติเมตร สูงไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร สามารถเปิดได้สะดวกและไม่มีสิ่งกีดขวางทางหนีไฟ สามารถหนีไฟจากทางบันไดหนีไฟต่อเนื่องกันถึงระดับดินหรือออกสู่ภายนอกอาคารที่ระดับไม่ต่ำกว่าชั้นสองได้โดยสะดวก และปลอดภัย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล	นางสาวศรีอัมพร ปานพรม
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 15 ตุลาคม 2519
สถานที่เกิด	หนองบัวลำภู
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	134/4-5 ซ.สามเสน 9 (วัดราชา) ถ.สามเสน แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู/ผู้สอน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	134/4-5 ซ.สามเสน 9 (วัดราชา) ถ.สามเสน แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2538	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน
พ.ศ.2543	ครุศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย จากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
พ.ศ.2551	การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ